Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1580/2007

z dnia 21 grudnia 2007 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw

(Dz.U. L 350 z 31.12.2007, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 292/2008 z dnia 1 kwietnia 2008 r.	L 90	3	2.4.2008
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 352/2008 z dnia 18 kwietnia 2008 r.	L 109	9	19.4.2008
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2008 z dnia 4 czerwca 2008 r.	L 146	7	5.6.2008
►M4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 514/2008 z dnia 9 czerwca 2008 r.	L 150	7	10.6.2008
►M5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 590/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r.	L 163	24	24.6.2008
►M6	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 853/2008 z dnia 18 sierpnia 2008 r.	L 232	3	30.8.2008
►M7	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1050/2008 z dnia 24 października 2008 r.	L 282	10	25.10.2008
►M8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1221/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r.	L 336	1	13.12.2008
►M9	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1277/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r.	L 339	76	18.12.2008
►M10	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1327/2008 z dnia 19 grudnia 2008 r.	L 345	24	23.12.2008
►M11	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 313/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r.	L 98	24	17.4.2009
►M12	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 434/2009 z dnia 26 maja 2009 r.	L 128	10	27.5.2009
►M13	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 441/2009 z dnia 27 maja 2009 r.	L 129	10	28.5.2009
►M14	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 635/2009 z dnia 14 lipca 2009 r.	L 191	3	23.7.2009
►M15	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 771/2009 z dnia 25 sierpnia 2009 r.	L 223	3	26.8.2009
►M16	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 772/2009 z dnia 25 sierpnia 2009 r.	L 223	20	26.8.2009
►M17	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1031/2009 z dnia 29 października 2009 r.	L 283	47	30.10.2009
►M18	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1256/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r.	L 338	20	19.12.2009

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1580/2007

z dnia 21 grudnia 2007 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ([1]), w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ([2]), w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniające dyrektywy 2001/112/WE i 2001/113/WE oraz rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 318/2006 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2202/96 ([3]), w szczególności jego art. 42,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007 zmieniło poprzedni system dotyczący sektora owoców i warzyw, ustanowiony rozporządzeniami (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i rozporządzeniem Rady (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającym program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych ([4]).

(2) Obowiązujące przepisy wykonawcze odnoszące się do sektora owoców i warzyw zawarte są w licznych rozporządzeniach, z których większość była wielokrotnie zmieniana. W związku ze zmianami wprowadzonymi do systemu owoców i warzyw rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007 oraz w świetle zdobytego doświadczenia należy zmienić te przepisy wykonawcze. Z uwagi na zakres zmian konieczne jest, celem zachowania przejrzystości, włączenie wszystkich przepisów wykonawczych do nowego oddzielnego rozporządzenia.

(3) Należy zatem uchylić następujące rozporządzenia Komisji:

— rozporządzenie (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw ([5]),

— rozporządzenie (WE) nr 1555/96 z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowych ceł w przywozie owoców i warzyw ([6]),

— rozporządzenie (WE) nr 961/99 z dnia 6 maja 1999 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące

([1]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 6/2005 (Dz.U. L 2 z 5.1.2005, str. 3).
([2]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.
([3]) Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1.
([4]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.
([5]) Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).
([6]) Dz.U. L 193 z 3.8.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 977/2007 (Dz.U. L 217 z 22.8.2007, str. 9).

▼B

rozszerzenia zasad wydanych przez organizacje producentów w sektorze owocowo-warzywnym ([1]),

— rozporządzenie (WE) nr 544/2001 z dnia 20 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do dodatkowej pomocy finansowej funduszom operacyjnym ([2]),

— rozporządzenie (WE) nr 1148/2001 z dnia 12 czerwca 2001 r. w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw ([3]),

— rozporządzenie (WE) nr 2590/2001 z dnia 21 grudnia 2001 r. zatwierdzające działania w celu kontroli zgodności z normami handlowymi mającymi zastosowanie do świeżych owoców i warzyw, przeprowadzanych w Szwajcarii przed przywozem do Wspólnoty Europejskiej ([4]),

— rozporządzenie (WE) nr 1791/2002 z dnia 9 października 2002 r. zatwierdzające działania w celu kontroli zgodności z normami handlowymi mającymi zastosowanie do świeżych owoców i warzyw, przeprowadzane w Maroku przed przywozem do Wspólnoty Europejskiej ([5]),

— rozporządzenie (WE) nr 2103/2002 z dnia 28 listopada 2002 r. zatwierdzające działania w celu kontroli zgodności z normami handlowymi mającymi zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przeprowadzane w Republice Południowej Afryki przed przywozem do Wspólnoty Europejskiej ([6]),

— rozporządzenie (WE) nr 48/2003 z dnia 10 stycznia 2003 r. ustanawiające zasady mające zastosowanie do mieszanek różnych rodzajów świeżych owoców i warzyw w tych samych opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży ([7]),

— rozporządzenie (WE) nr 606/2003 z dnia 2 kwietnia 2003 r. zatwierdzające działania w celu kontroli zgodności z normami handlowymi mającymi zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przeprowadzane w Izraelu przed przywozem do Wspólnoty ([8]),

— rozporządzenie (WE) nr 761/2003 z dnia 30 kwietnia 2003 r. zatwierdzające działania w celu kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw, przeprowadzane w Indiach przed przywozem do Wspólnoty ([9]),

— rozporządzenie (WE) nr 1432/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do warunków uznawania organizacji producentów i wstępnego uznawania grup producentów ([10]),

— rozporządzenie (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej ([11]),

---

([1]) Dz.U. L 119 z 7.5.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 20.
([3]) Dz.U. L 156 z 13.6.2001, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 408/2003 (Dz.U. L 62 z 6.3.2003, str. 8).
([4]) Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 20.
([5]) Dz.U. L 272 z 10.10.2002, str. 7.
([6]) Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 11.
([7]) Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 65.
([8]) Dz.U. L 86 z 3.4.2003, str. 15.
([9]) Dz.U. L 109 z 1.5.2003, str. 7.
([10]) Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 18.
([11]) Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 576/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 4).

▼B

— rozporządzenie (WE) nr 1943/2001 z dnia 3 listopada 2003 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do pomocy dla organizacji producentów, którym udzielono wstępnie uznania ([1]),

— rozporządzenie (WE) nr 103/2004 z dnia 21 stycznia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do ustaleń interwencyjnych i wycofywania z rynku niektórych produktów w sektorze owoców i warzyw ([2]),

— rozporządzenie (WE) nr 1557/2004 z dnia 1 września 2004 r. zatwierdzające działania przeprowadzane na terenie Nowej Zelandii, mające na celu kontrolę zgodności norm handlowych mających zastosowanie do niektórych świeżych owoców przed ich importem na teren Wspólnoty ([3]),

— rozporządzenie (WE) nr 179/2006 z dnia 1 lutego 2006 r. wprowadzające system pozwoleń na przywóz w odniesieniu do jabłek przywożonych z krajów trzecich ([4]),

— rozporządzenie (WE) nr 430/2006 z dnia 15 marca 2006 r. zatwierdzające działania przeprowadzane na terenie Senegalu, mające na celu kontrolę zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przed ich przywozem do Wspólnoty ([5]),

— rozporządzenie (WE) nr 431/2006 z dnia 15 marca 2006 r. zatwierdzające działania przeprowadzane na terenie Kenii, mające na celu kontrolę zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przed ich przywozem do Wspólnoty ([6]),

— rozporządzenie (WE) nr 1790/2006 z dnia 5 grudnia 2006 r. zatwierdzające działania przeprowadzane na terenie Turcji, mające na celu kontrolę zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przed ich przywozem do Wspólnoty ([7]),

(4) Należy przyjąć szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

(5) Należy ustalić lata gospodarcze dla owoców i warzyw. Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowym sektorze nie ma już programów pomocy związanych z sezonem zbiorów odnośnych produktów, wszystkie lata gospodarcze mogą zostać ujednolicone, tak aby odpowiadały one latom kalendarzowym.

(6) Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007 upoważnia Komisję do ustanowienia norm handlowych w odniesieniu do owoców i warzyw i w art. 2 ust. 7 stanowi, że obowiązujące rozporządzenia przewidujące takie normy powinny pozostać w mocy do momentu przyjęcia nowych norm.

(7) Jednakże należy dopuścić wyjątki i zwolnienia od stosowania norm handlowych w przypadku pewnych działań, które albo mają bardzo marginalny i/lub szczególny charakter, albo należą do działań początkowych w łańcuchu dystrybucji, bądź w przypadku produktów przeznaczonych do przetworzenia.

(8) Szczegółowe informacje wymagane w ramach norm handlowych muszą być wyraźnie widoczne na opakowaniu/etykiecie.

([1]) Dz.U. L 286 z 4.11.2003, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 222/2005 (Dz.U. L 39 z 11.2.2005, str. 17).
([2]) Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 3.
([3]) Dz.U. L 283 z 2.9.2004, str. 3.
([4]) Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 26.
([5]) Dz.U. L 79 z 16.3.2006, str. 7.
([6]) Dz.U. L 79 z 16.3.2006, str. 9.
([7]) Dz.U. L 339 z 6.12.2006, str. 8.

▼B

(9) Opakowania zawierające różne rodzaje świeżych owoców i warzyw stają się coraz bardziej powszechne na rynku, w odpowiedzi na zapotrzebowanie ze strony niektórych konsumentów. Uczciwe praktyki handlowe wymagają, aby świeże owoce i warzywa sprzedawane w tym samym opakowaniu charakteryzowały się jednorodną jakością. W przypadku produktów, w odniesieniu do których nie zostały przyjęte normy wspólnotowe, może to zostać zapewnione przez odwołanie się do przepisów ogólnych. Należy ustanowić wymogi w zakresie etykietowania w przypadku mieszanek różnych rodzajów owoców i warzyw w tym samym opakowaniu. Wymogi te powinny być mniej rygorystyczne niż wymogi przewidziane w normach handlowych, w celu uwzględnienia w szczególności wolnego miejsca dostępnego na etykiecie.

(10) Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organy kontrolne, które są odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli zgodności na każdym etapie obrotu. Jeden z tych organów powinien być odpowiedzialny za kontakty między pozostałymi wyznaczonymi organami oraz za koordynację ich działań.

(11) Z uwagi na fakt, iż informacje na temat handlowców i ich głównych cech są nieodzownym narzędziem w analizie dokonywanej przez państwa członkowskie, konieczne jest utworzenie bazy danych obejmującej handlowców z sektora świeżych owoców i warzyw w każdym państwie członkowskim.

(12) Kontrole zgodności powinny być przeprowadzane za pomocą badania próbek i powinny koncentrować się na handlowcach, którzy najprawdopodobniej posiadają towary nieodpowiadające normom. Biorąc pod uwagę właściwości własnych rynków krajowych, państwa członkowskie powinny ustanawiać zasady ustalające pierwszeństwo kontroli w odniesieniu do poszczególnych kategorii handlowców. W celu zapewnienia przejrzystości o tych zasadach należy informować Komisję.

(13) Państwa członkowskie powinny zapewnić, że wywóz świeżych owoców i warzyw do krajów trzecich odpowiada normom handlowym i poświadczyć zgodność, zgodnie z Protokołem Genewskim w sprawie standaryzacji świeżych owoców i warzyw oraz suchych i suszonych owoców, zawartym w ramach programu Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych i OECD dotyczącego stosowania norm międzynarodowych do owoców i warzyw.

(14) Przywóz świeżych owoców i warzyw z krajów trzecich powinien odpowiadać normom handlowym lub normom im równoważnym. Dlatego też kontrole zgodności muszą być przeprowadzane przed wprowadzeniem tych towarów na wspólnotowy obszar celny, z wyjątkiem drobnych partii, uważanych przez organy kontrolne za obarczone niskim ryzykiem braku zgodności. W niektórych krajach trzecich, zapewniających dostateczne gwarancje zgodności, kontrole przedwywozowe mogą być przeprowadzane przez organy kontrolne tych krajów trzecich. W przypadku korzystania z tego rodzaju możliwości państwa członkowskie powinny regularnie sprawdzać skuteczność/jakość kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez organy kontrolne kraju trzeciego i informować Komisję o wynikach tych weryfikacji.

(15) Nie wymaga się, aby produkty przeznaczone do przetworzenia były zgodne z normami handlowymi, a więc należy zapewnić, aby nie były one sprzedawane na rynku produktów świeżych. Produkty przeznaczone do przetworzenia powinny być odpowiednio oznakowane, a w niektórych przypadkach/jeżeli to możliwe powinno im towarzyszyć zaświadczenie o ostatecznym przeznaczeniu produktu pozwalające na dokonanie kontroli.

(16) Owoce i warzywa poddane kontroli zgodności z normami handlowymi powinny podlegać kontroli tego samego rodzaju na

▼B

wszystkich etapach obrotu. W tym celu należy zastosować wytyczne dotyczące kontroli zalecane przez Europejską Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych, zgodne z odpowiednimi zaleceniami OECD. Jednakże należy ustanowić przepisy szczególne w odniesieniu do kontroli na etapie sprzedaży detalicznej.

(17) Należy ustanowić przepis dotyczący uznawania organizacji producentów w odniesieniu do produktów, w sprawie których złożyli oni wnioski. Jeżeli wniosek o uznanie dotyczy wyłącznie produktów przeznaczonych do przetworzenia, należy zagwarantować, że zostaną one faktycznie dostarczone do przetworzenia.

(18) Aby pomóc w osiągnięciu celów sektora owoców i warzyw i zapewnić organizacjom producentów możliwość prowadzenia działalności w sposób trwały i efektywny, organizacjom producentów należy zapewnić całkowitą stabilność działania. Należy zatem ustanowić minimalny okres członkostwa producenta w organizacji producentów. Ustanowienie okresów składania rezygnacji z członkostwa oraz dat, od których rezygnacja ta staje się skuteczna, należy pozostawić państwom członkowskim.

(19) Główna i zasadnicza działalność organizacji producentów powinna być związana z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu. Niemniej jednak organizacjom producentów należy dać możliwość zaangażowania w inną działalność, nawet o charakterze handlowym. Należy wspierać współpracę między organizacjami producentów poprzez umożliwienie im obrotu owocami i warzywami zakupionymi wyłącznie od innej uznanej organizacji producentów i nieuwzględnianie tego obrotu w kalkulacjach dotyczących zarówno podstawowej działalności, jak i innych form działalności. Jeśli chodzi o zapewnianie środków technicznych, możliwość tę należy rozszerzyć i objąć nią również członków organizacji producentów.

(20) Organizacje producentów mogą posiadać udziały w spółkach zależnych, które pomagają im w zwiększeniu wartości dodanej produkcji ich członków. Należy ustalić zasady obliczania wartości tej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu. Po okresie przejściowym mającym na celu umożliwienie ich dostosowania, główne działania tych przedsiębiorstw zależnych powinny być takie same jak działania organizacji producentów.

(21) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące uznawania i działalności stowarzyszeń organizacji producentów, ponadnarodowych organizacji producentów i ponadnarodowych stowarzyszeń organizacji producentów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1182/2007. Celem zapewnienia spójności przepisy te powinny być możliwie jak najbardziej podobne do przepisów ustanowionych dla organizacji producentów.

(22) W celu ułatwienia koncentracji dostaw należy wspierać łączenie się istniejących organizacji producentów w nowe organizacje poprzez ustalenie zasad w odniesieniu do łączenia programów operacyjnych połączonych organizacji.

(23) Zachowując zasadę, zgodnie z którą producenci tworzą organizację producentów z własnej inicjatywy i kontrolują ją, ustanowienie warunków przyjmowania na członków organizacji producentów i/lub stowarzyszenia organizacji producentów innych osób fizycznych lub prawnych należy pozostawić państwom członkowskim.

(24) W celu zagwarantowania, że organizacje producentów faktycznie reprezentują minimalną ilość producentów, państwa członkowskie powinny podjąć środki w celu zagwarantowania, że mniejszość członków, na których przypada przeważająca część produkcji w danej organizacji producentów, nie ma nadmiernego wpływu na jej zarządzanie i funkcjonowanie.

▼B

(25) W celu uwzględnienia różnych okoliczności związanych z produkcją i obrotem we Wspólnocie, państwa członkowskie powinny ustanowić warunki wstępnego uznawania grup producentów przedkładających plan uznawania.

(26) W celu wspierania procesu tworzenia stabilnych organizacji producentów, zdolnych do wnoszenia trwałego wkładu w realizację celów sektora owoców i warzyw, wstępne uznanie należy przyznawać tylko tym grupom producentów, które są w stanie wykazać zdolność sprostania wszystkim wymaganiom dotyczącym uznawania w wyznaczonym terminie.

(27) Należy określić informacje, jakie grupy producentów muszą uwzględnić w planie uznawania. Aby umożliwić grupom producentów lepsze sprostanie warunkom uznania, konieczne jest zezwolenie na zmiany w planie uznawania. W tym celu należy ustanowić przepis umożliwiający państwom członkowskim zażądanie od organizacji producentów podjęcia działań naprawczych w celu zapewnienia, że ich plan zostanie wykonany.

(28) Grupa producentów może spełnić warunki uznania przed zakończeniem planu uznawania. Należy ustanowić przepis umożliwiający takim grupom składanie wniosków o uznanie wraz z projektem programów operacyjnych. W celu zachowania spójności, przyznanie takiego uznania danej grupie producentów musi oznaczać zakończenie jej planu uznawania oraz przerwanie pomocy przewidzianej w odniesieniu do tego planu. Jednakże w celu uwzględnienia wieloletniego finansowania inwestycji, w odniesieniu do inwestycji kwalifikujących się do pomocy inwestycyjnej należy przewidzieć możliwość przeniesienia do programów operacyjnych.

(29) W celu ułatwienia prawidłowego stosowania systemu pomocy na pokrycie kosztów utworzenia i czynności administracyjnych grup producentów, pomoc ta powinna być przyznawana według stawki zryczałtowanej. W celu uwzględnienia ograniczeń budżetowych należy ustanowić pułap pomocy według stawki zryczałtowanej. Ponadto biorąc pod uwagę różne potrzeby finansowe grup producentów różnej wielkości, pułap ten należy dostosować do wartości produkcji rynkowej grup producentów.

(30) W trosce o zachowanie spójności oraz w celu zapewnienia płynnej zmiany statusu na status uznanej grupy producentów, do organizacji producentów należy stosować takie same zasady w odniesieniu do ich głównej działalności i w odniesieniu do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

(31) W przypadku połączenia, pomoc może być nadal przyznawana grupom producentów powstałym w wyniku połączenia, w celu uwzględnienia potrzeb finansowych nowych grup i zapewnienia prawidłowego stosowania systemu pomocy.

(32) Celem ułatwienia korzystania z systemu wsparcia dla programów operacyjnych należy jasno zdefiniować stanowiącą przedmiot obrotu produkcję organizacji producentów, łącznie z określeniem produktów, które mogą być brane pod uwagę, i fazy obrotu, w której oblicza się wartość produkcji. Należy umożliwić także stosowanie dodatkowych metod obliczania produkcji rynkowej w przypadku rocznych wahań lub niewystarczających danych. Aby zapobiec nieprawidłowemu korzystaniu z systemu, organizacjom producentów nie należy z zasady pozwalać na zmianę okresów odniesienia w trakcie realizacji programu.

(33) Aby zapewnić właściwe wykorzystanie pomocy, należy ustanowić zasady zarządzania funduszami operacyjnymi i wkładami finansowymi członków, przewidując możliwie jak największą elastyczność, pod warunkiem że wszyscy producenci mogą korzystać z funduszu operacyjnego i w sposób demokratyczny uczestniczyć w podejmowaniu decyzji dotyczących jego wykorzystania.

▼B

(34) Należy ustanowić przepisy dotyczące zakresu i struktury strategii krajowej na rzecz trwałych programów operacyjnych oraz ramy krajowe na rzecz działań w zakresie ochrony środowiska. Ma to na celu optymalizację przydzielania zasobów finansowych oraz poprawę jakości strategii.

(35) W celu prawidłowego zarządzania należy ustanowić procedury w zakresie prezentacji i zatwierdzania programów operacyjnych, łącznie z nieprzekraczalnymi terminami, tak aby właściwe organy mogły dokonać odpowiedniej oceny informacji oraz aby środki i działania mogły zostać włączone do programów lub z nich wyeliminowane. Ponieważ zarządzanie programami odbywa się w cyklu rocznym, należy przewidzieć, by programy niezatwierdzone przed upływem danego terminu zostały odroczone na rok.

(36) Należy ustanowić procedurę corocznego wprowadzania zmian do programów operacyjnych na następny rok, aby można je było dostosować w celu uwzględnienia nowych warunków, których nie można było przewidzieć w chwili wstępnej prezentacji programów. Ponadto należy umożliwić zmianę środków i kwot funduszu operacyjnego w trakcie każdego roku realizacji programu. Wszystkie takie zmiany powinny podlegać określonym ograniczeniom i warunkom określanym przez państwa członkowskie oraz powinny być obowiązkowo zgłaszane właściwym organom, aby zapewnić zachowanie ogólnych celów zatwierdzonych programów.

(37) Ze względu na bezpieczeństwo finansowe i pewność prawną należy sporządzić wykazy działań i wydatków, które nie mogą zostać objęte programami operacyjnymi.

(38) W przypadku inwestycji w indywidualnych gospodarstwach, aby zapobiec nieuzasadnionemu wzbogaceniu się podmiotu prywatnego posiadającego silne powiązania z organizacją podczas okresu użytkowania inwestycji, należy ustanowić przepisy umożliwiające organizacji odzyskanie końcowej wartości inwestycji, bez względu na to, czy inwestycja taka jest własnością członka czy organizacji.

(39) Aby zapewnić właściwe stosowanie systemu, należy określić informacje, które należy umieszczać we wnioskach o przyznanie pomocy, jak również procedury dotyczące wypłacania pomocy. Aby zapobiec trudnościom w przepływie środków pieniężnych, organizacjom producentów należy udostępnić system płatności zaliczkowych wraz z właściwymi zabezpieczeniami. Z podobnych względów alternatywny system należy udostępnić w przypadku zwrotu poniesionych wydatków.

(40) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zakresu i stosowania środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych. W miarę możliwości przepisy te powinny być elastyczne i nadawać się do szybkiego zastosowania w sytuacji kryzysowej, zezwalając tym samym państwom członkowskim i organizacjom producentów na podejmowanie decyzji. Jednakże przepisy powinny zapobiegać nadużyciom oraz ustalać ograniczenia, w ramach których niektóre środki mogą być stosowane, w tym pod względem finansowym. Powinny także zagwarantować należyte przestrzeganie wymogów fitosanitarnych i środowiskowych.

(41) W odniesieniu do wycofywania z rynku należy przyjąć szczegółowe zasady uwzględniające potencjalne znaczenie tego środka. W szczególności należy ustanowić zasady dotyczące systemu większego wsparcia dla owoców i warzyw wycofywanych z rynku, które są nieodpłatnie przekazywane jako pomoc humanitarna przez organizacje charytatywne oraz niektóre inne organizacje i instytucje. Ponadto należy ustalić maksymalne poziomy wsparcia w odniesieniu do wycofywania z rynku w celu zapewnienia, że nie staną się one stałym zastępczym rynkiem zbytu dla

▼B

produktów w porównaniu z wprowadzaniem ich do obrotu. W związku z powyższym dla produktów, w odniesieniu do których maksymalny poziom wspólnotowej rekompensaty z tytułu wycofania produktów został ustalony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 2200/96, należy nadal stosować ten poziom, z zastrzeżeniem pewnego zwiększenia w celu odnotowania, że wycofania te są obecnie współfinansowane. W odniesieniu do innych produktów, w przypadku których doświadczenie jeszcze nie wykazało ryzyka masowych wycofań, należy zezwolić państwom członkowskim na ustalenie maksymalnych poziomów wsparcia. Jednakże, z podobnych powodów, należy we wszystkich przypadkach ustalić ilościowy limit wycofań z podziałem na produkty i na organizacje producentów.

(42) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące krajowej pomocy finansowej, którą państwa członkowskie mogą przyznawać w tych regionach Wspólnoty, w których stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski, w tym definicję niskiego stopnia zorganizowania. Należy również ustanowić procedury dotyczące zatwierdzenia takiej pomocy krajowej oraz zatwierdzania i kwoty zwrotu pomocy ze środków Wspólnoty, jak również odsetka zwrotu, które powinny być podobne do procedur obecnie obowiązujących.

(43) Należy również przyjąć szczegółowe przepisy, w szczególności przepisy proceduralne, dotyczące warunków, na jakich można rozszerzyć zakres obowiązywania przepisów ustanowionych przez organizacje producentów lub stowarzyszenia tych organizacji w sektorze owoców i warzyw na wszystkich producentów prowadzących działalność w konkretnym obszarze gospodarczym. Jeżeli produkty są sprzedawane na pniu, należy jasno określić, które zasady mają być rozszerzone odpowiednio w odniesieniu do producentów i nabywców.

(44) Producenci jabłek we Wspólnocie znaleźli się niedawno w trudnej sytuacji z powodu, między innymi, znaczącego zwiększenia przywozu jabłek z niektórych krajów trzecich półkuli południowej. W związku z tym należy usprawnić monitorowanie przywozu jabłek. Odpowiednim instrumentem do osiągnięcia tego celu jest mechanizm oparty na wydawaniu pozwoleń na przywóz i uzależniony od złożenia zabezpieczenia zapewniającego realizację działań, w odniesieniu do których wystąpiono o przyznanie pozwoleń. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych [1] oraz rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych [2] powinny mieć zastosowanie.

(45) Należy przyjąć szczegółowe zasady dotyczące systemu cen wejścia dla owoców i warzyw. Większość łatwo psujących się owoców i warzyw dostarcza się w formie przesyłek, co stwarza wyjątkowe trudności przy ustalaniu ich wartości. Należy określić możliwe metody obliczania cen wejścia, na podstawie których przywożone produkty powinny być klasyfikowane we Wspólnej Taryfie Celnej. W szczególności należy ustanowić standardowe wartości w przywozie na podstawie średniej ważonej średnich cen produktów, a w odniesieniu do przypadków, w których brak jest cen produktów określonego pochodzenia, musi zostać ustanowiony przepis szczególny. W pewnych okolicznościach należy ustanowić przepis o złożeniu zabezpieczenia w celu zagwarantowania prawidłowego stosowania systemu.

([1]) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

([2]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

▼B

(46) Należy przyjąć szczegółowe zasady dotyczące należności przywozowej, którą można nałożyć na niektóre produkty poza należnością przewidzianą we Wspólnej Taryfie Celnej. Dodatkowa należność może zostać nałożona, jeżeli wielkość przywozu danego produktu przekracza wartości progowe ustalone dla produktu i okresu stosowania. Towary w drodze do Wspólnoty nie podlegają dodatkowej należności przywozowej, należy zatem przyjąć przepisy szczególne dla takich towarów.

(47) Należy ustanowić przepis dotyczący właściwego monitorowania i oceny trwających programów i systemów w celu oceny ich skuteczności i wydajności zarówno przez organizacje producentów jak i państwa członkowskie.

(48) Należy ustanowić środki/przepisy dotyczące rodzaju, formatu i środków komunikacji koniecznych do wykonania niniejszego rozporządzenia. Środki/przepisy te powinny obejmować powiadomienia państw członkowskich dokonywane przez producentów i organizacje producentów oraz powiadomienia Komisji dokonywane przez państwa członkowskie, jak również konsekwencje w następstwie spóźnionych lub nieścisłych powiadomień.

(49) Należy ustanowić środki dotyczące kontroli koniecznych w celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz odpowiednie sankcje stosowane w przypadku stwierdzonych nieprawidłowości. Środki te powinny obejmować zarówno określone kontrole i sankcje ustanowione na poziomie wspólnotowym, jak również dodatkowe kontrole krajowe i sankcje. Kontrole i sankcje powinny być odstraszające, skuteczne oraz proporcjonalne. Należy ustanowić przepisy dotyczące przypadków oczywistego błędu, siły wyższej bądź innych wyjątkowych okoliczności, aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie producentów. Należy ustanowić przepisy dotyczące sztucznie stworzonych sytuacji w celu zapobiegania wyciąganiu z takich sytuacji jakichkolwiek korzyści.

(50) Należy przyjąć przepisy w celu zagwarantowania płynnego przejścia z poprzedniego systemu na nowy system ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu oraz wdrożenie przepisów przejściowych ustanowionych w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

(51) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres i stosowanie terminów

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze do rozporządzeń (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007.

2. Terminy użyte w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 1, posiadają takie samo znaczenie, gdy są stosowane w niniejszym rozporządzeniu, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 2

Lata gospodarcze

Lata gospodarcze dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 trwają od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

▼B

TYTUŁ II

KLASYFIKACJA PRODUKTÓW

ROZDZIAŁ I

Ogólne zasady

▼M8

Artykuł 2a

Normy handlowe: posiadacze

1. Wymogi art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uważa się za ogólną normę handlową. Szczegóły ogólnej normy handlowej określone są w części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Owoce i warzywa, które nie są objęte szczegółową normą handlową spełniają wymogi ogólnej normy handlowej. Jeżeli jednak posiadacz jest w stanie wykazać ich zgodność z jakąkolwiek obowiązującą normą przyjętą przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ) wspomniane produkty są uznawane za zgodne z ogólną normą handlową.

2. Szczegółowe normy handlowe, o których mowa w art. 113 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 określone są w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących produktów:

a) jabłka,

b) owoce cytrusowe,

c) kiwi,

d) sałata, endywia o liściach kędzierzawych i endywia o liściach szerokich,

e) brzoskwinie i nektaryny,

f) gruszki,

g) truskawki,

h) papryka słodka,

i) winogrona stołowe,

j) pomidory.

3. Do celów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 posiadaczami są wszelkie osoby fizyczne lub prawne, które fizycznie posiadają dane produkty.

▼B

Artykuł 3

Wyjątki i zwolnienia od stosowania norm handlowych

1. ►M8 W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie jest wymagane przestrzeganie norm handlowych w odniesieniu do:

a) produktów wyraźnie oznakowanych określeniami: „przeznaczone do przetworzenia”, „przeznaczone na paszę dla zwierząt” albo innym równoznacznym sformułowaniem, które są:

(i) przeznaczone na potrzeby przetwórstwa przemysłowego lub

(ii) przeznaczone na paszę dla zwierząt lub do innych celów nieżywnościowych ◄

▼B

b) produktów przekazywanych przez producenta w jego gospodarstwie konsumentom do ich własnego użytku, oraz

c) produktów z danego regionu, które są sprzedawane w handlu detalicznym na terenie regionu do celów spożycia z utrwaloną lokalnie tradycją, na podstawie decyzji Komisji przyjętej na wniosek państwa członkowskiego w oparciu o procedurę, o której mowa w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 2200/96

▼M8

d) produktów krojonych lub poddanych rozbiórce, dzięki czemu są gotowe do spożycia lub do wykorzystania w kuchni.

▼B

2. ►M8 W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie jest wymagane przestrzeganie norm handlowych w obrębie danego obszaru produkcji w odniesieniu do: ◄

a) produktów sprzedanych lub dostarczonych przez producenta do punktów przygotowania i pakowania lub magazynów albo wysłanych z jego gospodarstwa do tego rodzaju punktów, oraz

b) produktów wysłanych z magazynów do punktów przygotowania i pakowania.

▼M8

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mają możliwość uchylenia stosowania wspomnianych norm handlowych w odniesieniu do produktów, sprzedawanych w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu i oznakowanymi określeniem: „przeznaczone do przetworzenia" albo innym równoznacznym sformułowaniem, z wyłączeniem produktów przeznaczonych do przetworzenia, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i).

3a. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dotyczących szczegółowych norm handlowych, świeże owoce i warzywa zakwalifikowane do klas innych niż klasa „ekstra", mogą wykazywać na etapach, które następują po wysyłce, nieznaczne obniżenie świeżości i jędrności oraz niewielkie pogorszenie jakości w związku z dojrzewaniem i tendencją do psucia się.

3b. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie jest wymagane przestrzeganie ogólnej normy handlowej w odniesieniu do:

▼M15

a) grzyby niehodowlane objęte kodem CN 0709 59;

▼M8

b) kaparów objętych kodem CN 0709 90 40;

c) gorzkich migdałów objętych kodem CN 0802 11 10;

d) migdałów łuskanych objętych kodem CN 0802 12;

e) orzechów laskowych łuskanych objętych kodem CN 0802 22;

f) orzechów włoskich łuskanych objętych kodem CN 0802 32;

g) orzechów sosny objętych kodem CN 0802 90 50 oraz

h) szafranu objętego kodem CN 0910 20.

▼B

4. Właściwemu organowi państwa członkowskiego przedstawiane są dowody na to, że produkty objęte ust. 1 lit. a) i ust. 2, spełniają ustanowione warunki, zwłaszcza w odniesieniu do ich planowanego wykorzystania.

▼B

Artykuł 4

Szczegółowe informacje

▼M8

1. Szczegółowe informacje wymagane w ramach niniejszego rozdziału są przedstawione czytelnie w widocznym miejscu na jednej stronie opakowania lub wydrukowane w nieusuwalny sposób bezpośrednio na opakowaniu lub na etykiecie, która stanowi integralną część opakowania lub jest trwale do niego przymocowana.

▼B

2. W przypadku towarów wysyłanych luzem lub ładowanych bezpośrednio na środek transportu, szczegółowe informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane w dokumencie towarzyszącym lub na dokumencie umieszczonym w widocznym miejscu w środku transportu.

▼M8

3. W przypadku umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/7/WE ([1]) zgodność z normami handlowymi wymaga, aby szczegółowe informacje były dostępne przed ostatecznym dokonaniem zakupu.

4. Faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz kraj pochodzenia produktu oraz, w stosownych przypadkach, klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej lub, informują że produkt jest przeznaczony do przetworzenia.

Artykuł 5

Szczegółowe informacje na etapie sprzedaży detalicznej

Na etapie sprzedaży detalicznej szczegółowe informacje wymagane w ramach niniejszego rozdziału są dostępne w sposób czytelny i dobrze widoczny. Produkty mogą być wystawione na sprzedaż, pod warunkiem że detalista umieści w widocznym miejscu w pobliżu produktu czytelne, szczegółowe informacje dotyczące kraju pochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, klasy produktu, jego odmiany lub typu handlowego w sposób pozwalający uniknąć wprowadzenia konsumenta w błąd.

W przypadku produktów paczkowanych, o których mowa w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]), oprócz wszystkich informacji przewidzianych w normach handlowych podana jest również waga netto. W przypadku produktów sprzedawanych na sztuki wymóg podawania wagi netto nie ma zastosowania, jeżeli liczba sztuk jest widoczna i może być łatwo obliczona lub jeżeli liczba ta podana jest na etykiecie.

Artykuł 6

Mieszanki

1. Można sprzedawać mieszanki różnych rodzajów świeżych owoców i warzyw w opakowaniach o wadze netto do 5 kg, pod warunkiem że:

a) produkty te są jednakowej jakości i każdy z nich spełnia wymogi odpowiedniej szczegółowej normy handlowej lub, w przypadku, gdy dla danego produktu taka norma nie istnieje, wymogi ogólnej normy handlowej;

b) opakowanie posiada właściwe oznakowanie zgodnie z niniejszym rozdziałem; oraz

c) rodzaj mieszanki nie powoduje wprowadzania konsumenta w błąd.

([1]) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s. 19.
([2]) Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

▼M8

2. Wymóg ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania do produktów wchodzących w skład mieszanki, które nie są produktami sektora owoców i warzyw w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Jeżeli owoce i warzywa wchodzące w skład mieszanki pochodzą z więcej niż jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego, można zastąpić pełne nazwy krajów pochodzenia odpowiednim z poniższych określeń:

a) „mieszanka owoców i warzyw wyprodukowanych w WE”,

b) „mieszanka owoców i warzyw wyprodukowanych poza WE”,

c) „mieszanka owoców i warzyw wyprodukowanych w i poza WE”.

▼B

ROZDZIAŁ II

Kontrole zgodności z normami handlowymi

Sekcja 1

Przepisy ogólne

▼M8

Artykuł 7

Zakres

Niniejszy rozdział ustanawia zasady kontroli zgodności w rozumieniu kontroli przeprowadzanych w odniesieniu do owoców i warzyw na wszystkich etapach obrotu, co do zgodności z normami handlowymi i innymi przepisami ustanowionymi przez niniejszy tytuł oraz art. 113 i 113a rozporządzenia (WE) 1234/2007.

▼B

Artykuł 8

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza:

a) jeden właściwy organ odpowiedzialny za koordynację i kontakty w zakresie objętym niniejszym rozdziałem, zwany dalej „organem koordynującym”, oraz

▼M8

b) organ lub organy kontrolne odpowiedzialne za stosowanie art. 113a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zwane dalej «organami kontrolnymi».

Organami koordynującymi oraz organami kontrolnymi, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być instytucje publiczne lub prywatne. Niemniej, w obu przypadkach państwa członkowskie są za nie odpowiedzialne.

▼B

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji:

a) nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organu koordynującego, który wyznaczyły zgodnie z ust. 1,

b) nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organów kontrolnych, które wyznaczyły zgodnie z ust. 1,

c) dokładny opis odpowiednich zakresów działalności organów kontrolnych, które wyznaczyły.

3. Organ koordynujący może być organem kontrolnym lub jednym z organów kontrolnych lub każdym innym organem wyznaczonym zgodnie z ust. 1.

▼B

4. Komisja udostępnia publicznie w sposób, który uznaje za właściwy, wykaz organów koordynujących wyznaczonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 9

Baza danych obejmująca handlowców

1. Państwa członkowskie tworzą bazę danych obejmującą handlowców owoców i warzyw, która – zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule – zawiera wykaz handlowców zajmujących się obrotem świeżymi owocami i warzywami, w odniesieniu do których ustanowiono normy na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

▼M8

Państwa członkowskie mogą w tym celu wykorzystywać wszelkie inne bazy danych lub bazy danych opracowane do innych celów

„Handlowiec" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną,

a) posiadającą owoce i warzywa objęte normami handlowymi, w celu:

(i) ich prezentowania lub wystawiania na sprzedaż,

(ii) sprzedaży lub

(iii) jakiejkolwiek innej formy obrotu lub

b) prowadzącą którąkolwiek z działalności, o których mowa w lit. a) ppkt (i), (ii) oraz (iii) w odniesieniu do owoców i warzyw objętych normami handlowymi.

Rodzaje działalności, o których mowa akapicie trzecim lit. a) ppkt (i), (ii) oraz (iii) obejmują:

a) sprzedaż na odległość za pośrednictwem internetu lub w inny sposób,

b) działalność tego rodzaju prowadzoną przez osobę fizyczną lub prawną na własny rachunek lub w imieniu osoby trzeciej oraz

c) działalność tego rodzaju prowadzoną we Wspólnocie, poprzez wywóz do krajów trzecich lub przywóz z krajów trzecich.

▼B

2. Państwa członkowskie określają warunki regulujące włączenie poniższych handlowców do bazy danych:

a) handlowcy, których działalność jest zwolniona z obowiązku zgodności z normami handlowymi na mocy art. 3, oraz

▼M8

b) osoby fizyczne lub prawne, których działalność w sektorze owoców i warzyw jest ograniczona albo do przewozu towarów albo do sprzedaży detalicznej.

3. W przypadku gdy baza danych składa się z kilku odrębnych elementów, organ koordynujący zapewnia, że baza danych, jej elementy oraz ich aktualizacja są jednolite. Aktualizacji dokonuje się wykorzystując zwłaszcza informacje zebrane w czasie przeprowadzanych kontroli zgodności.

4. Przedmiotowa baza danych zawiera w odniesieniu do każdego handlowca: numer rejestracyjny, nazwę, adres, informacje potrzebne do zaliczenia go do jednej z grup ryzyka wymienionych w art. 10 ust. 2, w szczególności informacje na temat jego pozycji w łańcuchu zbytu, informacje dotyczące wielkości przedsiębiorstwa, informacje dotyczące danych zebranych podczas poprzednich kontroli danego handlowca, jak również inne informacje, uważane za niezbędne do celów kontroli, jak informacje dotyczące istnienia systemu kontroli jakości lub systemu samokontroli związanego ze zgodnością z normami handlowymi. Aktualizacji dokonuje się wykorzystując

▼M8

zwłaszcza informacje zebrane w czasie przeprowadzanych kontroli zgodności.

▼B

5. Handlowcy dostarczają informacje uznane przez państwa członkowskie za niezbędne do stworzenia i aktualizowania bazy danych. Państwa członkowskie określają warunki, na których handlowcy nieposiadający siedziby na ich terytorium, ale prowadzący działalność handlową na tym terytorium, wykazywani są w bazie danych tych państw.

▼M8

Sekcja 2

kontrole przeprowadzane przez państwo członkowskie

Artykuł 10

Kontrole zgodności

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie selektywnej, opartej o analizę ryzyka i przeprowadzanej z odpowiednią częstotliwością kontroli zgodności z odnośnymi normami handlowymi i innymi przepisami ustanowionymi przez niniejszy tytuł oraz art. 113 i 113a rozporządzenia (WE) 1234/2007.

Kryteria oceny ryzyka obejmują istnienie świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 12a, wydanego przez właściwe organy kontrolne kraju trzeciego, na podstawie kontroli zgodności zatwierdzonej zgodnie z art. 13. Istnienie tego rodzaju świadectwa uznaje się za czynnik zmniejszający ryzyko niezgodności.

Kryteria oceny ryzyka mogą również obejmować:

a) rodzaj produktu, okres produkcji, cenę produktu, warunki atmosferyczne, czynności związane z pakowaniem i przeładunkiem, warunki przechowywania, kraj pochodzenia, środki transportu lub objętość partii,

b) wielkość handlowców, ich pozycję w łańcuchu zbytu, objętość lub wartość produktów wprowadzanych do obrotu, asortyment, obszar dostaw lub rodzaj prowadzonej działalności, np. przechowywanie, pakowanie lub sprzedaż,

c) dane zebrane podczas poprzednich kontroli, w tym liczbę i rodzaj stwierdzonych wad, jakość produktów zazwyczaj wprowadzanych do obrotu, poziom wykorzystywanego wyposażenia technicznego,

d) wiarygodność systemu kontroli jakości lub systemu samokontroli handlowca związanego ze zgodnością z normami handlowymi,

e) miejsce, gdzie przeprowadzana jest kontrola, zwłaszcza jeśli jest to punkt wprowadzenia produktów na teren Wspólnoty lub miejsce ich pakowania lub ładowania,

f) wszelkie inne informacje, które mogą wskazywać na ryzyko niezgodności.

2. Analiza ryzyka opiera się na informacjach znajdujących się w bazie danych obejmującej handlowców, o której mowa w art. 9 i która dzieli je na grupy ryzyka.

Państwa członkowskie z wyprzedzeniem ustanawiają:

a) kryteria oceny ryzyka wystąpienia braku zgodności partii,

b) na podstawie analizy ryzyka dla każdej grupy ryzyka, minimalny odsetek handlowców lub partii lub ilości podlegających kontroli zgodności.

W odniesieniu do produktów, które nie są objęte szczegółowymi normami handlowymi państwa członkowskie na podstawie analizy

▼M8

ryzyka mogą podjąć decyzję o nieprzeprowadzaniu wybiórczych kontroli.

3. W przypadku gdy kontrole ujawniają znaczące nieprawidłowości, państwa członkowskie zwiększają częstotliwość kontroli w odniesieniu do handlowców, produktów, pochodzenia lub innych parametrów.

4. Handlowcy dostarczają organom kontrolnym wszelkich informacji, które organy te uważają za konieczne w celu zorganizowania i przeprowadzenia kontroli zgodności.

Artykuł 11

Zatwierdzeni handlowcy

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić handlowcom zaliczonym do grupy najmniejszego ryzyka i zapewniającym wysoki stopień gwarancji zgodności z normami handlowymi na stosowanie przy etykietowaniu każdego opakowania wzoru przedstawionego w załączniku II lub wystawianie świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 12a.

2. Zezwolenia udziela się na okres przynajmniej jednego roku.

3. Ponadto handlowcy korzystający z tej możliwości:

a) posiadają personel przeprowadzający kontrole, który odbył szkolenie zatwierdzone przez państwo członkowskie,

b) posiadają odpowiedni sprzęt do przygotowania i pakowania produktu,

c) zobowiązują się do przeprowadzania kontroli zgodności towarów, które wysyłają oraz do posiadania rejestru wszystkich przeprowadzanych kontroli.

4. Gdy handlowiec nie może dłużej gwarantować spełnienia warunków posiadania otrzymanego zezwolenia, państwo członkowskie cofa je.

5. Niezależnie od przepisów ust. 1 upoważnieni handlowcy mogą stosować wzór zgodny z niniejszym rozporządzeniem przed dniem 30 czerwca 2009 r. do wyczerpania zapasów.

Zezwolenia wydane handlowcom do dnia 1 lipca 2009 r. mają zastosowanie w okresie, na który zostały wydane.

Artykuł 12

Zatwierdzanie zgłoszeń przez organy celne

1. Organy celne przyjmują zgłoszenia wywozowe lub zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu produktów, które są objęte szczegółowymi normami handlowymi wyłącznie gdy:

a) towarom towarzyszy świadectwo zgodności, lub

b) właściwy organ kontrolny poinformował organ celny, że w odniesieniu do danych partii wystawione zostało świadectwo zgodności, lub

c) właściwy organ kontrolny poinformował organ celny, że w odniesieniu do danych partii nie zostało wystawione świadectwo zgodności, ponieważ z analizy ryzyka, o której mowa w art. 10 ust. 1 wynika, że nie ma potrzeby ich kontrolowania.

Powyższe przepisy nie stanowią przeszkody dla prowadzenia przez państwo członkowskie jakichkolwiek kontroli zgodności na podstawie art. 10.

2. Ustęp 1 stosuje się również do produktów objętych ogólną normą handlową przedstawioną w załączniku I oraz produktów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), o ile dane państwo członkowskie uzna

▼M8

to za konieczne na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w art. 10 ust. 1.

Artykuł 12a

Świadectwa zgodności

1. Właściwe organy mogą wydawać świadectwa potwierdzające, że dane produkty są zgodne z odpowiednią normą handlową. Świadectwo do wykorzystania przez właściwe organy we Wspólnocie zamieszczono w załączniku III.

Kraje trzecie, o których mowa w art. 13 ust. 4 mogą zamiast niego stosować swoje własne świadectwa, pod warunkiem, że Komisja uzna, że zawarte w nich informacje odpowiadają co najmniej zawartości świadectwa wspólnotowego. Komisja udostępnia stosowne wzory świadectw wystawianych przez kraje trzecie w sposób, który uznaje za właściwy.

2. Świadectwa takie mogą być wydane albo w wersji papierowej z oryginalnym podpisem albo w zweryfikowanym formacie elektronicznym z podpisem elektronicznym.

3. Każde świadectwo jest podstemplowane przez organ wystawiający i podpisane przez osobę lub osoby do tego upoważnione.

4. Świadectwa są wystawiane w co najmniej jednym z języków urzędowych Wspólnoty.

5. Każde świadectwo opatrzone jest numerem seryjnym, który umożliwia jego identyfikację, a organ wystawiający zachowuje kopie wszystkich wystawionych świadectw.

6. Niezależnie od przepisów ust. 1 akapit pierwszy państwa członkowskie mogą stosować świadectwa zgodności zgodne z niniejszym rozporządzeniem przed dniem 30 czerwca 2009 r. do wyczerpania zapasów.

▼B

Sekcja 3

Kontrole przeprowadzane przez kraje trzecie

Artykuł 13

Zatwierdzenie czynności kontrolnych przeprowadzanych przez kraje trzecie przed przywozem do Wspólnoty

▼M8

1. Na wniosek kraju trzeciego Komisja może zatwierdzić, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, kontrole zgodności z szczegółowymi normami handlowymi przeprowadzone przez dany kraj trzeci przed przywozem do Wspólnoty.

▼B

2. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać udzielone krajom trzecim, które o to wnioskują i na których terytorium spełnione są wspólnotowe normy handlowe lub przynajmniej normy równoważne, w przypadku produktów wywożonych do Wspólnoty.

W zatwierdzeniu wskazuje się władzę publiczną kraju trzeciego, na której spoczywa odpowiedzialność związana z wykonywaniem czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1. Władza ta odpowiada za kontakty ze Wspólnotą. Zatwierdzenie określa także organy kontrolne kierujące odpowiednimi kontrolami, zwane dalej „organami kontrolnymi kraju trzeciego”.

Zatwierdzenie może mieć jedynie zastosowanie do produktów pochodzących z danego kraju trzeciego i może być ograniczone do niektórych produktów.

▼B

3. Organy kontrolne kraju trzeciego są organami urzędowymi lub urzędowo uznawanymi przez władzę, o której mowa w ust. 2, zapewniającymi wystarczające gwarancje i posiadającymi niezbędny personel, wyposażenie i pomieszczenia w celu przeprowadzania kontroli zgodnie z metodami, o których mowa w art. 20 ust. 1, lub metodami równoważnymi.

▼M8

4. Wykaz państw, których kontrole zgodności zostały zatwierdzone zgodnie z niniejszym artykułem oraz odnośne produkty określone są w załączniku IV.

Komisja udostępnia szczegółowe informacje dotyczące właściwych władz publicznych i organów kontrolnych w sposób, który uznaje za właściwy.

_____

Artykuł 15

Zawieszenie zatwierdzenia

Komisja może zawiesić zatwierdzenie w przypadku ustalenia, że w znaczącej liczbie partii lub dla znacznych ilości, towary nie odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach zgodności wystawionych przez organy kontrolne kraju trzeciego.

_____

_____

▼B

Sekcja 5

Metoda kontroli

Artykuł 20

Metoda kontroli

1. Kontrole zgodności przewidziane w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem kontroli w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi finalnemu, przeprowadza się zgodnie z metodami określonymi w załączniku VI, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy szczególne dla kontroli zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi finalnemu.

▼M8

2. W przypadku gdy inspektorzy stwierdzają, że towary odpowiadają normom handlowym, organ kontrolny może wystawić świadectwo zgodności określone w załączniku III.

▼B

3. W przypadku gdy towary nie odpowiadają normom, organ kontrolny wystawia orzeczenie o niezgodności do wiadomości handlowca lub jego przedstawiciela. Towary, w odniesieniu do których zostało wystawione orzeczenie o niezgodności, nie mogą być przemieszczane bez zezwolenia organu kontrolnego, który wydał takie orzeczenie. Wydanie zezwolenia może wymagać spełnienia warunków określonych przez organ kontrolny.

Handlowcy mogą podjąć decyzję o doprowadzeniu wszystkich lub niektórych towarów do stanu zgodności. Towary doprowadzone do stanu zgodności nie mogą być wprowadzane do obrotu przed zagwarantowaniem przez właściwy organ kontrolny, przy pomocy wszystkich odpowiednich środków, że dane towary rzeczywiście zostały doprowadzone do stanu zgodności. Organ ten wystawia, gdzie stosowne, świa-

▼B

dectwo zgodności, jak określono w załączniku III, w odniesieniu do partii lub części partii wyłącznie po doprowadzeniu towarów do stanu zgodności.

▼M8

Jeżeli organ kontrolny przychyla się do prośby handlowca o umożliwienie doprowadzenia towarów do stanu zgodności w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym przeprowadzona została kontrola stwierdzająca brak zgodności, handlowiec informuje właściwe organy kontrolne państwa członkowskiego przeznaczenia o partii, która wykazuje brak zgodności. Państwo członkowskie, które stwierdziło brak zgodności przesyła kopię odpowiedniego sprawozdania pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim, w tym państwu członkowskiemu przeznaczenia partii wykazującej brak zgodności.

▼B

W przypadku gdy towary nie mogą zostać doprowadzone do stanu zgodności ani przeznaczone na paszę dla zwierząt, do przetwórstwa przemysłowego lub wykorzystane w jakikolwiek inny sposób w celach nieżywnościowych, organ kontrolny może, w razie potrzeby, zażądać od handlowców podjęcia odpowiednich środków w celu zagwarantowania, że dane produkty nie zostaną wprowadzone do obrotu.

Handlowcy dostarczają wszystkie informacje uznane za niezbędne przez państwa członkowskie w celu stosowania niniejszego ustępu.

▼M8

_____

Sekcja 6

Przekazywanie informacji

Artykuł 20a

Przekazywanie informacji

1. Państwo członkowskie, na którego terytorium stwierdzono, że partia towarów z innego państwa członkowskiego nie odpowiada normom handlowym z powodu wad lub zepsucia, co mogło zostać wykryte w czasie pakowania, niezwłocznie powiadamia o takich przypadkach Komisję oraz inne państwa członkowskie, których może to dotyczyć.

2. Państwo członkowskie, na którego terytorium partia towaru pochodząca z kraju trzeciego została wykluczona z dopuszczenia do swobodnego obrotu z powodu niezgodności z normami handlowymi, niezwłocznie powiadamia o takich przypadkach Komisję oraz inne państwa członkowskie, których może to dotyczyć oraz zainteresowany kraj trzeci wymieniony w załączniku IV.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich przepisach dotyczących kontroli i systemów analizy ryzyka. Powiadamiają też Komisję o wszelkich późniejszych zmianach w tych systemach.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim podsumowane wyników kontroli na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu w danym roku najpóźniej do dnia 30 czerwca następnego roku.

5. Przekazywanie informacji odbywa się w sposób określony przez Komisję.

▼B

TYTUŁ III

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

Wymogi i uznawanie

Sekcja 1

Definicje

Artykuł 21

Definicje

1. Do celów niniejszego tytułu:

a) „producent” oznacza rolnika określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007,

b) „spółka zależna” oznacza spółkę, w której udziały posiada jedna bądź kilka organizacji producentów lub ich stowarzyszeń oraz która przyczynia się do celów organizacji producentów lub stowarzyszenia organizacji producentów,

c) „ponadnarodowa organizacja producentów” oznacza każdą organizację, w której przynajmniej jedno z gospodarstw producentów znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż główna siedziba,

d) „ponadnarodowe stowarzyszenie organizacji producentów” oznacza każde stowarzyszenie organizacji producentów, w którym przynajmniej jedna ze stowarzyszonych organizacji znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż główna siedziba,

e) „cel konwergencji” oznacza cel działania dla najmniej rozwiniętych państw członkowskich i regionów zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.,

f) „środek” oznacza jedno z poniższych:

(i) działania mające na celu planowanie produkcji, w tym nabycie środków trwałych,

(ii) działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produkcji, w tym nabycie środków trwałych,

(iii) działania mające na celu poprawę obrotu, w tym nabycie środków trwałych, oraz działania promocyjne i komunikacyjne inne niż działania promocyjne i komunikacyjne objęte podpunktem (vi),

(iv) badania naukowe i produkcja eksperymentalna, w tym nabycie środków trwałych,

(v) działania w zakresie szkolenia inne niż działania w zakresie szkolenia objęte podpunktem (vi) oraz działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych,

(vi) każdy z sześciu instrumentów zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych wymienionych w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) do f) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007,

(vii) działania w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, w tym nabycie środków trwałych,

▼B

(viii) inne działania, w tym nabycie środków trwałych innych niż środki trwałe objęte podpunktami (i), (ii), (iii), (iv) oraz (vii), które spełniają jeden lub więcej celów, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

g) „działanie" oznacza określone działanie lub instrument mający na celu osiągnięcie konkretnego celu operacyjnego, przyczyniające się do realizacji jednego lub więcej celów, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

h) „produkt uboczny" oznacza produkt powstały w wyniku przygotowania i/lub przetworzenia owoców lub warzyw, mający dodatnią wartość ekonomiczną, lecz niebędący głównym zamierzonym rezultatem.

i) „pierwsze przetworzenie" oznacza przetworzenie owoców lub warzyw na inny produkt wymieniony w załączniku I do Traktatu WE. Czyszczenia, krojenia, rozbioru, suszenia i pakowania świeżych produktów w celu sprzedaży nie uznaje się za pierwsze przetworzenie,

j) „zasada międzybranżowa", o której mowa w art. 10 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, oznacza jedną lub więcej działalności wymienionych w art. 20 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, zatwierdzonych przez państwo członkowskie i zarządzanych wspólnie przez organizację producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów i przynajmniej jeden inny podmiot z sektora przetwórstwa spożywczego i/lub łańcucha dystrybucji,

k) „wskaźnik wyjściowy" oznacza wskaźnik odzwierciedlający stan lub tendencję istniejącą na początku okresu programowania, który może dostarczyć informacji przydatnych:

(i) przy analizie sytuacji wyjściowej w celu ustanowienia krajowej strategii na rzecz trwałych programów operacyjnych lub programu operacyjnego,

(ii) jako punkt odniesienia przy ocenie wyników i skutków krajowej strategii lub programu operacyjnego i/lub

(iii) przy interpretacji wyników i skutków krajowej strategii lub programu operacyjnego.

2. Państwa członkowskie określają odnośne osoby prawne na ich terytorium do celów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w świetle ich krajowych struktur prawnych i administracyjnych. W razie potrzeby ustanawiają również przepisy dotyczące jasnego zdefiniowania części osób prawnych do celów stosowania tych artykułów.

Sekcja 2

Wymogi mające zastosowanie do organizacji producentów

Artykuł 22

Zakres produktów

1. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do produktu lub grupy produktów określonych we wniosku o uznanie, z zastrzeżeniem wszelkich decyzji podjętych na mocy art. 4 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów w odniesieniu do produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia jedynie w przypadku, gdy mogą zagwarantować, że produkty

▼B

te zostają dostarczone do przetworzenia za pośrednictwem systemu zamówień na dostawy albo w inny sposób.

Artykuł 23

Minimalna liczba członków

Przy ustalaniu minimalnej liczby członków organizacji producentów na mocy art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy wnioskodawca starający się o uznanie składa się całkowicie lub częściowo z członków będących podmiotami prawnymi lub będącymi jasno określonymi częściami podmiotów prawnych i składającymi się z producentów, minimalną liczbę producentów można obliczyć na podstawie liczby producentów stowarzyszonych w każdym podmiocie prawnym lub w jasno określonej części podmiotu prawnego.

Artykuł 24

Minimalny okres członkostwa

1. Minimalny okres członkostwa producenta nie może wynosić mniej niż rok.

2. Rezygnację z członkostwa zgłasza się organizacji na piśmie. Państwa członkowskie ustanawiają okresy wypowiedzenia, które nie powinny przekraczać sześciu miesięcy, oraz daty, od których rezygnacja staje się skuteczna.

Artykuł 25

Struktura i działalność organizacji producentów

Państwa członkowskie gwarantują, że organizacje producentów posiadają do dyspozycji personel, infrastrukturę oraz wyposażenie niezbędne do spełnienia wymogów ustanowionych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz zapewniają ich funkcjonowanie w zakresie podstawowych zadań, w szczególności w odniesieniu do:

a) wiedzy ich członków na temat produkcji,

b) zbierania, sortowania, przechowywania i pakowania produkcji swoich członków,

c) zarządzania handlowego i budżetowego, oraz

d) scentralizowanej księgowości i systemu fakturowania.

Artykuł 26

Wartość lub wielkość produkcji rynkowej

Do celów art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 wartość lub wielkość produkcji rynkowej obliczana jest na tej samej podstawie co wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu ustanowiona w art. 52 i 53 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Udzielanie pomocy technicznej

Do celów art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, organizacja producentów, która jest uznana w odniesieniu do produktu wymagającego udzielenia pomocy technicznej, uznawana jest za wywiązującą się ze swoich zobowiązań, jeżeli udziela odpowiedniej pomocy technicznej, sama lub za pośrednictwem swoich członków, bądź poprzez spółki zależne lub outsourcing.

▼B

Artykuł 28

Działalność główna organizacji producentów

1. Działalność główna organizacji producentów związana jest z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków, w odniesieniu do których jest uznana.

2. Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu sprzedawanej przez członków własnych organizacji producentów oraz członków innych organizacji producentów przewyższa wartość całej innej sprzedawanej przez nich produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

Obliczenia dokonuje się wyłącznie na podstawie produktów, w odniesieniu do których dana organizacja producentów jest uznawana.

3. W przypadkach, w których art. 52 ust. 7 ma zastosowanie, ust. 2 niniejszego artykułu stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do odnośnych spółek zależnych od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 29

Outsourcing

Outsourcing działalności organizacji producentów oznacza, że dana organizacja producentów zawiera z innym podmiotem, m.in. z jednym ze swoich członków lub z jedną ze swoich spółek zależnych, umowę handlową na prowadzenie odnośnej działalności. Dana organizacja producentów pozostaje jednak odpowiedzialna za zapewnienie zrealizowania tej działalności oraz za całkowitą kontrolę zarządzania i nadzór nad umową handlową na prowadzenie odnośnej działalności.

Akapit pierwszy ma zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian w przypadku, gdy stowarzyszenie organizacji producentów stosuje outsourcing jakiejś działalności.

Artykuł 30

Ponadnarodowe organizacje producentów

1. Główna siedziba ponadnarodowej organizacji producentów znajduje się w państwie członkowskim, w którym organizacja posiada znaczną ilość gospodarstw lub znaczną liczbę członków i/lub osiąga znaczny poziom produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba ponadnarodowej organizacji producentów, jest odpowiedzialne za:

a) uznawanie ponadnarodowej organizacji producentów,

b) zatwierdzenie programu operacyjnego ponadnarodowej organizacji producentów,

c) ustanowienie niezbędnej współpracy administracyjnej z innymi państwami członkowskimi, w których mają siedziby członkowie organizacji, w zakresie zgodności z warunkami uznawania oraz systemu kontroli i sankcji. Te inne państwa członkowskie są zobowiązane do udzielenia wszelkiej niezbędnej pomocy państwu członkowskiemu, w którym znajduje się główna siedziba członka organizacji, oraz

d) przedstawienie, na wniosek pozostałych państw członkowskich, wszelkiej niezbędnej dokumentacji, w tym obowiązujących przepisów udostępnionych innym państwom członkowskim, w których mają siedziby członkowie organizacji, przetłumaczonej na urzędowy język wnioskujących państw członkowskich.

▼B

Artykuł 31

Łączenie organizacji producentów

1. W przypadku połączenia organizacji producentów mających przed połączeniem różne programy operacyjne, organizacje te realizują te programy jednocześnie i oddzielnie do 1 stycznia roku następującego po połączeniu. W takim przypadku odnośna organizacja producentów występuje z wnioskiem o połączenie programów operacyjnych w drodze zmiany, zgodnie z przepisami art. 66. W przeciwnym wypadku odnośna organizacja producentów występuje niezwłocznie z wnioskiem o połączenie programów operacyjnych w drodze zmiany, zgodnie z przepisami art. 67.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów występujących z takim wnioskiem z właściwie uzasadnionych powodów na jednoczesne wdrażanie oddzielnych programów operacyjnych do czasu zakończenia realizacji tych programów.

Artykuł 32

Członkowie niebędący producentami

1. Państwa członkowskie mogą ustalić, czy i na jakich warunkach osoba fizyczna lub prawna niebędąca producentem może zostać członkiem organizacji producentów.

2. Przy ustalaniu warunków, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, w szczególności, zgodność z art. 3 ust. 1 lit. a) i ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

3. Osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w ust. 1:

a) nie są uwzględniane w kryteriach uznawania,

b) nie korzystają bezpośrednio ze środków finansowanych przez Wspólnotę.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub odmówić takim osobom fizycznym prawa do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do funduszy operacyjnych, zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2.

Artykuł 33

Demokratyczna odpowiedzialność organizacji producentów

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki, które uznają za niezbędne, celem uniknięcia nadużycia władzy czy wpływów przez jednego lub więcej członków w zakresie zarządzania organizacją producentów i jej funkcjonowania, które to środki obejmują prawo do głosowania.

▼M10

Państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub zakazujące podmiotowi prawnemu korzystanie z uprawnień do zmieniania, zatwierdzania lub odrzucania decyzji organizacji producentów, w sytuacjach, kiedy stanowi ona wyraźnie określoną część tego podmiotu prawnego.

▼B

Sekcja 3

Stowarzyszenia organizacji producentów

Artykuł 34

Uznawanie stowarzyszeń organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą uznać jedynie stowarzyszenia organizacji producentów zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do działalności dotyczących produktu lub produktów określonych we wniosku o uznanie.

2. Stowarzyszenie organizacji producentów może zostać uznane zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 i wykonywać którąkolwiek z działalności organizacji producentów, nawet jeżeli wprowadzanie do obrotu odnośnych produktów nadal jest realizowane przez jej członków.

Artykuł 35

Działalność główna stowarzyszeń organizacji producentów

Artykuł 28 ust. 2 i 3 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do stowarzyszeń organizacji producentów.

Artykuł 36

Członkowie stowarzyszeń organizacji producentów niebędący organizacjami producentów

1. Państwa członkowskie mogą ustalić, czy i na jakich warunkach osoba fizyczna lub prawna niebędąca uznaną organizacją producentów może zostać członkiem stowarzyszenia organizacji producentów.

2. Członkowie uznanego stowarzyszenia organizacji producentów, którzy nie są uznaną organizacją producentów:

a) nie są uwzględniani w kryteriach uznawania,

▼M10

_____

▼B

c) nie korzystają bezpośrednio ze środków finansowanych przez Wspólnotę.

▼M10

Państwa członkowskie mogą dopuścić, ograniczyć lub odmówić im prawa do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do programów operacyjnych.

▼B

Artykuł 37

Ponadnarodowe stowarzyszenia organizacji producentów

1. Główna siedziba ponadnarodowego stowarzyszenia organizacji producentów znajduje się w państwie członkowskim, w którym stowarzyszenie posiada znaczną ilość organizacji członkowskich i/lub organizacje członkowskie osiągają znaczny poziom produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba ponadnarodowego stowarzyszenia organizacji producentów, jest odpowiedzialne za:

a) uznanie stowarzyszenia,

▼B

b) zatwierdzenie, w razie potrzeby, programu operacyjnego stowarzyszenia,

c) ustanowienie niezbędnej współpracy administracyjnej z innymi państwami członkowskimi, w których mają siedziby stowarzyszone organizacje, w zakresie zgodności z warunkami uznawania oraz systemu kontroli i sankcji. Te inne państwa członkowskie są zobowiązane do udzielenia wszelkiej niezbędnej pomocy państwu członkowskiemu, w którym znajduje się główna siedziba, oraz

d) przedstawienie, na wniosek pozostałych państw członkowskich, wszelkiej niezbędnej dokumentacji, w tym obowiązujących przepisów udostępnionych innym państwom członkowskim, w których mają siedziby członkowie organizacji, przetłumaczonej na urzędowy język wnioskujących państw członkowskich.

Sekcja 4

Grupy producentów

Artykuł 38

Przedkładanie planów uznawania

1. Podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego przedkłada plan uznawania, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym dany podmiot ma główną siedzibę.

2. Państwa członkowskie ustanawiają:

a) kryteria minimalne, które podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego powinna spełniać, aby móc przedłożyć plan uznawania,

b) zasady sporządzania projektów oraz zasady dotyczące treści i wdrażania planów uznawania,

c) okres, w którym były członek organizacji producentów ma zakaz wstępowania do grupy producentów po wystąpieniu z organizacji producentów w zakresie produktów, w odniesieniu do których dana organizacja producentów została uznana, oraz

d) procedury administracyjne w odniesieniu do zatwierdzania, monitorowania i realizacji planów uznawania.

Artykuł 39

Zawartość planów uznania

Projekt planu uznawania obejmuje przynajmniej:

a) opis sytuacji wyjściowej, w szczególności w odniesieniu do liczby członków organizacji producentów, z uwzględnieniem wszystkich szczegółów dotyczących członków, produkcji, w tym wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, obrotu i infrastruktury, w tym infrastruktury będącej w posiadaniu poszczególnych członków grupy producentów, jeżeli jest ona przeznaczona do wykorzystania przez samą grupę producentów,

b) proponowaną datą rozpoczęcia realizacji planu oraz okres jej trwania, który nie przekracza pięciu lat oraz

c) działania, jakie należy podjąć w celu uzyskania uznania.

▼B

Artykuł 40

Zatwierdzanie planów uznawania

1. Właściwy organ krajowy podejmuje decyzję dotyczącą projektu planu uznawania w terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wraz ze wszystkimi dokumentami uzupełniającymi.

2. Po dokonaniu kontroli, o których mowa w art. 113, właściwy organ krajowy, stosownie do przypadku,

a) zatwierdza plan i udziela wstępnego uznania,

b) zwraca się o wprowadzenie zmian do planu,

c) odrzuca plan.

Plan może zostać zatwierdzony, w razie konieczności, tylko w przypadku gdy zostały w nim uwzględnione zmiany wymagane na mocy lit. b).

Właściwy organ krajowy powiadamia podmiot prawny lub jasno określoną część podmiotu prawnego o swojej decyzji.

Artykuł 41

Realizacja planów uznawania

1. Realizacja planu uznawania zostaje podzielona na okresy roczne rozpoczynające się 1 stycznia. Państwa członkowskie mogą zezwolić grupom producentów na podzielenie tych okresów rocznych na okresy półroczne.

Plan uznawania rozpoczyna się, zgodnie z propozycją, o której mowa w art. 39 lit. b):

a) 1 stycznia po dniu jego zatwierdzenia przez właściwy organ krajowy, lub

b) niezwłocznie po dniu jego zatwierdzenia.

2. Państwa członkowskie ustanawiają warunki, na jakich grupy producentów mogą występować z wnioskiem o wprowadzenie zmian do planów w trakcie ich realizacji. Do wniosków takich załącza się niezbędne dokumenty uzupełniające.

3. Właściwy organ krajowy podejmuje decyzję w sprawie zmian do planów w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku o wprowadzenie zmian, po rozważeniu dostarczonych dowodów. W przypadku braku decyzji odnośnie do wniosku o wprowadzenie zmian w ustalonym terminie, wniosek uważa się za odrzucony.

Artykuł 42

Wnioski o uznanie organizacji producentów

Grupy producentów realizujące plan uznawania mogą w każdej chwili złożyć wniosek o uznanie na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007. Takie wnioski składane są w każdym wypadku przed zakończeniem okresu przejściowego, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

Od dnia złożenia takiego wniosku przedmiotowa grupa może przedstawić projekt programu operacyjnego na mocy art. 64.

Artykuł 43

Działalność główna grup producentów

Artykuł 28 ma zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian do grup producentów.

▼B

Artykuł 44

Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu

1. Artykuł 52 ma zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian do grup producentów.

2. W przypadku zmniejszenia wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu z właściwie umotywowanych dla państwa członkowskiego przyczyn, pozostających poza zakresem odpowiedzialności grupy producentów i od niej niezależnych, wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu nie może być mniejsza niż 65 % wartości danego produktu deklarowanej w poprzednim wniosku lub wnioskach o pomoc obejmujących ostatni okres roczny, stwierdzonej przez państwo członkowskie, a w przypadku jej braku – wartości pierwotnie zadeklarowanej w zatwierdzonym planie uznawania.

▼M15

3. Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu obliczana jest zgodnie z przepisami obowiązującymi w okresie, dla którego wnioskowana jest pomoc.

▼B

Artykuł 45

Finansowanie planów uznawania

1. Stawki pomocy, o których mowa w art. 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, zmniejsza się o połowę w stosunku do produkcji stanowiącej przedmiot obrotu przekraczającej 1 000 000 EUR.

2. Pomoc, o której mowa w art. 7 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, podlega pułapowi dla każdej grupy producentów wynoszącemu 100 000 EUR na okres roczny.

3. W przypadku gdy okres realizacji nie obejmuje całego roku kalendarzowego, pułapy określone w ust. 2 zostają proporcjonalnie zmniejszone.

4. Pomoc, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, jest wypłacana:

a) w ratach rocznych lub półrocznych na zakończenie każdego rocznego lub półrocznego okresu realizacji planu uznania, lub

b) w ratach obejmujących część rocznego okresu, jeżeli plan rozpoczyna się w trakcie okresu rocznego lub jeżeli uznanie zostaje udzielone na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 przed zakończeniem okresu rocznego.

Aby obliczyć wysokość rocznych rat państwa członkowskie mogą zastosować jako podstawę roczną produkcję stanowiącą przedmiot obrotu odpowiadającą okresowi innemu niż okres, w odniesieniu do którego wypłacana jest rata, jeżeli wymagają tego kontrole. Różnica pomiędzy okresami jest mniejsza niż okres, za który wypłacana jest rata.

5. Kurs walutowy stosowany w odniesieniu do kwot określonych w ust. 1 i 2 jest ostatnim kursem opublikowanym przez Centralny Bank Europejski przed pierwszym dniem okresu, na który przypada przedmiotowa pomoc.

Artykuł 46

Pomoc na inwestycje niezbędne w celu uzyskania uznania

Odnośnie do inwestycji związanych z realizacją planów uznawania, o których mowa w art. 39 lit. c) niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do których udziela się pomocy zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007:

a) wyklucza się inwestycje, które mogłyby zakłócić konkurencję w ramach innych rodzajów działalności gospodarczej organizacji, oraz

▼B

b) inwestycje przynoszące pośrednie lub bezpośrednie korzyści takim środkom finansowane są proporcjonalnie do ich wykorzystania w odniesieniu do sektorów lub produktów, którym udzielono wstępnego uznania.

Artykuł 47

Wniosek o przyznanie pomocy

1. Grupa producentów składa tylko jeden wniosek o pomoc, o której mowa w art. 7 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w terminie trzech miesięcy od końca każdego z okresów rocznych lub półrocznych określonych w art. 45 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Wniosek zawiera deklarację wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu w odniesieniu do okresu, dla którego wnioskowana jest pomoc.

2. Wnioski o przyznanie pomocy dotyczące okresów półrocznych można składać tylko pod warunkiem, że plan uznawania jest podzielony na okresy półroczne, określone w art. 41 ust 1. Wszystkim wnioskom o przyznanie pomocy towarzyszy pisemne oświadczenie grupy producentów stwierdzające, że grupa:

a) przestrzega i będzie przestrzegać przepisów rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 i niniejszego rozporządzenia, oraz

b) nie korzystała, nie korzysta i nie będzie korzystać, bezpośrednio ani pośrednio, z podwójnego finansowania wspólnotowego lub krajowego w odniesieniu do działań realizowanych zgodnie ze swoim planem uznawania, na które przysługuje finansowanie wspólnotowe na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie ustalają termin wypłacenia pomocy, który w każdym wypadku przypada nie później niż sześć miesięcy po otrzymaniu wniosku.

Artykuł 48

Kwalifikowalność

Państwa członkowskie oceniają kwalifikowalność grup producentów do uzyskania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ustalenia, czy przyznanie pomocy jest należycie uzasadnione, z uwzględnieniem warunków i daty ewentualnego uprzedniego przyznania pomocy publicznej na rzecz organizacji lub grup producentów, z których pochodzą członkowie danej grupy producentów, oraz ewentualnych przypadków przemieszczania się członków między organizacjami producentów i grupami producentów.

Artykuł 49

Wkład Wspólnoty

1. Wkład Wspólnoty w finansowanie pomocy określonej w art. 7 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 wynosi maksymalnie:

▼M10

a) 75 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji; oraz

b) 50 % w pozostałych regionach.

Pozostała część pomocy wypłacana jest przez państwa członkowskie w formie płatności zryczałtowanej. Wnioski o przyznanie pomocy nie muszą zawierać dowodów dotyczących wykorzystania pomocy.

▼B

2. Wkład Wspólnoty w finansowanie pomocy określonej w art. 7 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, wyrażony jako dotacja

▼B

kapitałowa lub w równoważniku dotacji kapitałowej, nie przekracza jako odsetek kwalifikowalnych kosztów inwestycji:

a) 50 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji, oraz

b) 30 % w pozostałych regionach.

Zainteresowane państwa członkowskie zobowiązują się do wkładu w finansowaniu przynajmniej 5 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji.

Na pokrycie kwalifikowalnych kosztów inwestycji beneficjenci pomocy płacą przynajmniej:

a) 25 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji, oraz

b) 45 % w pozostałych regionach.

Artykuł 50

Łączenie przedsiębiorstw

1. Pomoc przewidziana w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, może zostać przyznana lub może nadal być przyznawana grupom producentów, którym udzielono wstępnego uznania i które powstały w wyniku połączenia dwóch lub więcej grup producentów, którym udzielono wstępnego uznania.

2. W celu obliczenia kwoty pomocy, o której mowa w ust. 1, grupa producentów powstała w wyniku połączenia zastępuje grupy, które się połączyły.

3. W przypadku połączenia dwóch lub więcej grup producentów, nowy podmiot przejmuje prawa i obowiązki grupy producentów, której najwcześniej przyznano status wstępnego uznania.

4. W przypadku gdy grupa producentów, której udzielono wstępnego uznania, łączy się z uznaną organizacją producentów, powstały podmiot nie kwalifikuje się już do wstępnego uznania jako grupa producentów, ani do przyznania pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007. Powstały w wyniku połączenia podmiot jest nadal traktowany jako uznana organizacja producentów, pod warunkiem że przestrzega obowiązujących wymogów. W razie konieczności organizacja producentów występuje z wnioskiem o zmianę swojego programu operacyjnego i w tym celu art. 31 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Jednakże działania przeprowadzone przez grupę producentów przed takim połączeniem są nadal kwalifikowalne na warunkach ustalonych w planie uznawania.

Artykuł 51

Konsekwencje uznania

1. Udzielanie pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, zostaje zakończone wraz z przyznaniem uznania.

2. W przypadku przedłożenia programu operacyjnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem państwo członkowskie gwarantuje, że nie dochodzi do podwójnego finansowania środków ustanowionych w planie uznawania.

3. Inwestycje kwalifikujące się do przyznania pomocy lub koszty, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, mogą zostać przeniesione do programów operacyjnych, pod warunkiem że są zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie ustalają okres, rozpoczynający się po zrealizowaniu planu uznawania, w ramach którego grupa producentów musi zostać uznana jako organizacja producentów. Okres ten nie przekracza czterech miesięcy.

▼B

ROZDZIAŁ II

Fundusze i programy operacyjne

Sekcja 1

Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu

Artykuł 52

Podstawa obliczania

1. Do celów niniejszego rozdziału wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu danej organizacji producentów oblicza się na podstawie produkcji członków organizacji producentów, w odniesieniu do której dana organizacja producentów jest uznana.

2. Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu obejmuje produkcję członków, którzy występują z organizacji producentów lub do niej przystępują. Państwa członkowskie określają warunki w celu uniknięcia dwukrotnego policzenia.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na zawarcie wartości produktów ubocznych w wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

4. Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu obejmuje wartość produktów wycofanych z rynku zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, liczonych po średniej cenie tych produktów, które zostały wprowadzone do obrotu przez organizację producentów w poprzednim roku.

▼M10

5. Wyłącznie produkcja członków organizacji producentów wprowadzona do obrotu bezpośrednio przez organizację producentów wliczana jest do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu. Produkcja członków organizacji producentów wprowadzona do obrotu za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację, zgodnie z art. 125a ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ([1]), wliczana jest do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu tej drugiej organizacji producentów.

▼B

6. Produkcję stanowiącą przedmiot obrotu fakturuje się na etapie „loco organizacja producentów”:

a) w stosownych przypadkach, jako produkt pakowany, przygotowany lub który został poddany pierwszemu przetworzeniu,

b) z wykluczeniem podatku VAT, oraz

c) z wykluczeniem kosztów transportu wewnętrznego, w przypadku znacznej odległości między scentralizowanymi punktami składowania lub pakowania organizacji producentów a jej punktem dystrybucji. Państwa członkowskie uwzględniają stosowanie odliczeń od fakturowanej wartości, w przypadku produktów fakturowanych na różnych etapach przetwarzania, dostawy lub transportu.

7. Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu można również obliczać na etapie loco spółka zależna, na tych samych zasadach jak zasady ustanowione w ust. 6, pod warunkiem że przynajmniej 90 % kapitału należy:

a) do organizacji producentów lub stowarzyszeń organizacji producentów, bądź

b) z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego, do będących spółdzielniami członków organizacji producentów lub stowarzyszeń

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

▼B

organizacji producentów, jeżeli przyczynia się to do celów wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

8. W przypadku gdy obniżenie wielkości produkcji spowodowane jest zjawiskiem atmosferycznym bądź chorobami zwierząt lub roślin bądź epidemiami szkodników, odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia otrzymane w związku z ubezpieczeniem płodów rolnych, o którym mowa w rozdziale III sekcja 6, lub równoznacznych środków zarządzanych przez organizację producentów może zostać włączone do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

Artykuł 53

Okres odniesienia

1. Roczny pułap pomocy określony w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oblicza się corocznie na podstawie wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu w ciągu dwunastomiesięcznego okresu odniesienia określanego przez państwa członkowskie.

2. Okres odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie dla każdej organizacji producentów jako:

a) dwunastomiesięczny okres rozpoczynający się nie wcześniej niż 1 stycznia trzy lata przed rokiem wdrożenia programu operacyjnego i kończący się najpóźniej 1 sierpnia tego samego roku, lub

b) średnia wartość trzech kolejnych okresów dwunastomiesięcznych rozpoczynających się nie wcześniej niż 1 stycznia pięć lat przed rokiem wdrożenia programu operacyjnego i kończących się najpóźniej 1 sierpnia tego samego roku.

3. Okres dwunastomiesięczny stanowi okres sprawozdawczy odnośnej organizacji producentów.

Okres odniesienia nie może zmieniać się w trakcie programu operacyjnego, z wyjątkiem sytuacji należycie uzasadnionych.

4. W przypadku obniżenia wartości produktu z właściwie umotywowanych dla państwa członkowskiego przyczyn, pozostających poza zakresem odpowiedzialności organizacji producentów i od niej niezależnych, wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, o której mowa w ust. 1, nie może być mniejsza niż 65 % wartości danego produktu w poprzednim okresie odniesienia.

Przyczyny określone w akapicie pierwszym muszą być należycie uzasadnione.

▼M13

5. W przypadku gdy niedawno uznane organizacje producentów nie posiadają wystarczających dla zastosowania przepisów ust. 2 danych historycznych dotyczących produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, za wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu można uznać wartość produkcji rynkowej podaną przez organizację producentów do celów uznania. Wartość tę oblicza się jako średnią wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu za okres trzech lat, w których producenci będący członkami organizacji producentów, w czasie gdy złożono wniosek o uznanie, rzeczywiście produkowali.

▼B

6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu uzyskania informacji dotyczących wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu organizacji producentów, które nie przedłożyły programów operacyjnych.

7. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 6, wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu za okres odniesienia obliczana jest zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym okresie odniesienia.

▼B

Sekcja 2

Fundusze operacyjne

Artykuł 54

Zarządzanie

Państwa członkowskie zapewniają, aby sposób zarządzania funduszami operacyjnymi umożliwiał audytorom zewnętrznym coroczną identyfikację, sprawdzenie i poświadczenie ich wydatków i dochodów.

Artykuł 55

Finansowanie funduszy operacyjnych

Wkłady finansowe do funduszu operacyjnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, określane są przez organizację producentów.

Wszyscy producenci mają możliwość korzystania z funduszu operacyjnego i wszyscy producenci mają możliwość demokratycznego uczestnictwa w podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania funduszy organizacji producentów i wkładów finansowych do funduszy operacyjnych.

Artykuł 56

Informowanie o szacunkowych kwotach

Najpóźniej do 15 września organizacje producentów przekazują państwom członkowskim informacje o szacunkowych kwotach wkładu Wspólnoty oraz wkładu ich członków oraz samej organizacji producentów do funduszy operacyjnych na następny rok, wraz z programami operacyjnymi lub wnioskami o zatwierdzenie zmian.

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć datę późniejszą niż 15 września.

Obliczenia szacunkowej kwoty funduszy operacyjnych dokonuje się na podstawie programów operacyjnych i wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu. Kalkulacja ta dzielona jest pomiędzy wydatki na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz na inne środki.

Sekcja 3

Programy operacyjne

Artykuł 57

Strategia krajowa

1. Ogólna struktura i zawartość strategii krajowej, o której mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, ustanawiana jest, od dnia 1 stycznia 2009 r., zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku VII. Przed tą datą państwa członkowskie ustalają jej ogólną strukturę i zawartość. Strategia może zawierać elementy regionalne.

Strategia krajowa obejmuje wszystkie podjęte decyzje i przepisy przyjęte przez państwa członkowskie w zastosowaniu tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz niniejszego tytułu.

2. Strategia krajowa wraz z ramami krajowymi, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, ustanawiana jest przed przedstawieniem projektów programów operacyjnych w danym roku. Ramy krajowe włącza się po przedstawieniu ich Komisji i, jeżeli to konieczne, po dokonaniu ich zmiany, zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

▼B

3. Analiza sytuacji wyjściowej stanowi część procesu opracowywania strategii krajowej, a za jej przeprowadzenie odpowiedzialne jest państwo członkowskie. Pozwala ona na określenie i ocenę potrzeb, które mają zostać zaspokojone, dokonanie klasyfikacji potrzeb pod względem priorytetów, zdefiniowanie celów, jakie należy osiągnąć poprzez realizację programów operacyjnych, oczekiwanych rezultatów i określonych ilościowo celów, jakie należy osiągnąć w stosunku do sytuacji wyjściowej, oraz na określenie najwłaściwszych instrumentów i działań prowadzących do osiągnięcia tych celów.

4. Państwa członkowskie zapewniają również monitorowanie i ocenę strategii krajowej oraz jej wdrożenie poprzez programy operacyjne.

Strategia krajowa może zostać zmieniona, w szczególności w świetle monitorowania i oceny. Zmian takich należy dokonywać przed przedstawieniem projektów programów operacyjnych w danym roku.

5. Państwa członkowskie ustalają w strategii krajowej maksymalny odsetek funduszu operacyjnego, jaki można przeznaczyć na poszczególne środki i/lub rodzaj działania i/lub wydatków w celu zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy różnymi środkami.

Artykuł 58

Ramy krajowe na rzecz działań w zakresie ochrony środowiska

1. Oprócz powiadomienia przewidzianego w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, państwa członkowskie powiadamiają również Komisję o wszelkich zmianach w ramach krajowych, które podlegają procedurze ustanowionej w art. 12 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1182/2007. Komisja udostępnia ramy pozostałym państwom członkowskim w sposób, jaki uzna za stosowny.

2. Ramy krajowe ustanawiają niewyczerpujący wykaz działań w zakresie ochrony środowiska i warunków obowiązujących w związku z tym w państwie członkowskim do celów art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz – w odniesieniu do każdego działania w zakresie ochrony środowiska – wskazują:

a) konkretne powstałe zobowiązanie lub zobowiązania, oraz

b) uzasadnienie działania oparte na jego spodziewanym wpływie na środowisko w stosunku do potrzeb i priorytetów dotyczących środowiska.

Artykuł 59

Zasady uzupełniające państw członkowskich

Państwa członkowskie mogą przyjąć zasady uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 1182/2007 i niniejsze rozporządzenie, dotyczące kwalifikowalności środków, działań lub wydatków w ramach programów operacyjnych.

Artykuł 60

Związek z programami rozwoju obszarów wiejskich

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 działaniom objętym środkami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem nie udziela się żadnego wsparcia na mocy programu rozwoju obszarów wiejskich państw członkowskich lub programów zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. W przypadku gdy wyjątkowo udzielono wsparcia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, zgodnie z art. 5 ust. 6 wymienionego rozporządzenia środkom, które w przeciwnym razie potencjalnie kwalifikowałyby się do przyznania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie gwarantują, że beneficjent może otrzymać wsparcie na dane działanie jedynie w ramach jednego systemu.

▼B

W tym celu państwa członkowskie, przy uwzględnianiu środków zawierających takie wyjątki w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich, gwarantują, że strategia krajowa, o której mowa w art. 57 niniejszego rozporządzenia, określa kryteria i zasady administracyjne, które będą one stosować w programach rozwoju obszarów wiejskich.

▼M10

W stosownych przypadkach i nie naruszając przepisów art. 103a ust. 3, art. 103d ust. 1 oraz 3, art. 103e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 49 niniejszego rozporządzenia, poziom wsparcia środków objętych niniejszym rozporządzeniem nie przekracza poziomu, który ma zastosowanie do środków objętych programem rozwoju obszarów wiejskich.

▼B

Wsparcie na rzecz działań w zakresie ochrony środowiska innych niż nabycie środków trwałych ograniczone jest do maksymalnych kwot ustalonych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 dla płatności rolnośrodowiskowych. Kwoty te mogą zostać zwiększone w wyjątkowych przypadkach, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności, które należy uzasadnić w strategii krajowej, o której mowa w art. 57 niniejszego rozporządzenia.

▼M10

Akapit czwarty nie ma zastosowania w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, które nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio określonej działki.

▼B

Artykuł 61

Zawartość programów operacyjnych i wydatki kwalifikujące się do przyznania pomocy

1. Programy operacyjne obejmują:

a) opis sytuacji wyjściowej w oparciu o, w razie potrzeby, wskaźniki wyjściowe wymienione w załączniku XIV.

b) cele programu, z uwzględnieniem perspektyw w zakresie produkcji i zbytu, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób program przyczynia się do strategii krajowej, jak również potwierdzenie, że jest zgodny ze strategią krajową, wraz z równowagą między działaniami. Opis celów odsyła do celów zdefiniowanych w strategii krajowej i wskazuje wymierne cele, aby ułatwić monitorowanie postępów czynionych stopniowo przy realizacji programu;

c) szczegółowy opis środków, jakie mają zostać podjęte – w tym środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych obejmujące oddzielne działania – oraz środki służące osiągnięciu tych celów w każdym roku realizacji programu. Opis wskazuje stopień, w jakim różne proponowane środki:

   (i) uzupełniają i są spójne z innymi środkami, w tym ze środkami finansowanymi lub kwalifikującymi się do udzielenia wsparcia w ramach innych funduszy Wspólnoty Europejskiej, w szczególności wsparcia na rozwój obszarów wiejskich. W związku z tym należy również, w razie potrzeby, wskazać środki zrealizowane w ramach wcześniejszych programów operacyjnych;

   (ii) nie pociągają za sobą ryzyka podwójnego finansowania przez fundusze Wspólnoty Europejskiej;

d) czas trwania programu oraz

e) aspekty finansowe, a mianowicie:

   (i) metoda obliczania oraz poziom wkładów finansowych,

   (ii) procedura finansowania funduszu operacyjnego,

▼B

(iii) informacje niezbędne do uzasadnienia różnych poziomów wkładu, oraz

(iv) budżet i harmonogram podejmowania działań w każdym roku realizacji programu.

2. Różne działania w zakresie ochrony środowiska mogą być łączone między sobą, pod warunkiem że się uzupełniają i są zgodne.

W przypadku łączenia działań w zakresie ochrony środowiska poziom wsparcia uwzględnia konkretne utracone dochody i dodatkowe koszty wynikające z połączenia.

3. Inwestycje, łącznie z inwestycjami na mocy umów leasingu, których okres spłaty przekracza długość realizacji programu operacyjnego, w należycie uzasadnionych z ekonomicznego punktu widzenia przypadkach, mogą zostać przeniesione do następnego programu operacyjnego, w szczególności w sytuacji, gdy okres amortyzacji podatkowej jest dłuższy niż pięć lat.

W przypadku zastępowania inwestycji wartość końcowa zastąpionych inwestycji:

a) zostaje dodana do funduszu operacyjnego organizacji producentów, lub

b) zostaje odjęta od kosztu zastąpienia.

Inwestycje lub działania mogą być realizowane w gospodarstwach indywidualnych członków organizacji producentów, pod warunkiem że przyczyniają się do osiągnięcia celów programu operacyjnego. W przypadku wystąpienia członka z organizacji, państwa członkowskie zapewniają odzyskanie inwestycji lub jej wartości końcowej, chyba że państwo członkowskie zadecyduje inaczej.

4 Programy operacyjne nie obejmują działań lub wydatków, o których mowa w wykazie określonym w załączniku VIII.

5. Kwalifikujące się do przyznania pomocy wydatki poniesione w ramach programów operacyjnych zostają ograniczone do rzeczywistych poniesionych kosztów. Jednakże państwa członkowskie mogą w zamian za to ustalić – z góry i w odpowiednio uzasadniony sposób – standardowe stawki ryczałtowe w następujących przypadkach:

a) jeżeli takie standardowe stawki ryczałtowe są określone w załączniku VIII,

b) dla dodatkowych kosztów transportu zewnętrznego za kilometr, w zestawieniu z kosztami transportu drogowego, poniesione w przypadku korzystania z transportu kolejowego i/lub drogą wodną w ramach środka mającego na celu ochronę środowiska oraz

c) dla dodatkowych kosztów i utraconych dochodów wynikających z działań w zakresie ochrony środowiska, obliczanych zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.

Państwa członkowskie weryfikują te stawki przynajmniej co pięć lat.

6. Aby działanie kwalifikowało się, w ponad 50 %, co do wartości, odnośnymi produktami dla tego działania są produkty, w odniesieniu do których dana organizacja producentów jest uznana. W celu uwzględnienia w 50 % produkty muszą pochodzić od członków danej organizacji producentów lub członków innej organizacji producentów. Odpowiednie przepisy art. 52 mają zastosowanie do obliczania wartości.

Artykuł 62

Dokumenty do przedłożenia

Do programów operacyjnych załącza się w szczególności:

a) dowody ustanowienia funduszu operacyjnego,

▼B

b) pisemne zobowiązanie organizacji producentów do spełnienia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 i niniejszego rozporządzenia, oraz

c) pisemne zobowiązanie organizacji producentów, że nie otrzymała i nie otrzyma, bezpośrednio lub pośrednio, innego finansowania wspólnotowego bądź krajowego, w odniesieniu do działań kwalifikujących się do uzyskania pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 63

Częściowe programy operacyjne

1. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 państwo członkowskie może zezwolić stowarzyszeniu organizacji producentów na przedstawienie własnego częściowego programu operacyjnego, który składa się z określonych działań, nie podejmowanych przez dwóch lub więcej członków organizacji producentów w ramach ich programów operacyjnych.

2. Do częściowych programów operacyjnych mają zastosowanie te same zasady co do innych programów operacyjnych, a programy częściowe rozpatruje się wraz z programami operacyjnymi członków organizacji producentów.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

▼M10

a) działania są w pełni finansowane z wkładów członków stowarzyszeń organizacji producentów, którzy są organizacjami producentów, wypłacanych z funduszy operacyjnych tych organizacji producentów. Na mocy art. 36 proporcjonalnie do wkładu członków organizacji producentów działania mogą być finansowane przez członków stowarzyszeń organizacji producentów, którzy nie są organizacjami producentów, pod warunkiem że członkowie ci są producentami lub spółdzielniami producentów,

▼B

b) działania i odpowiadający im udział finansowy zostały wymienione w programie operacyjnym każdej uczestniczącej organizacji producentów, oraz

c) nie istniało ryzyko udzielenia podwójnej pomocy i aby art. 60 miał zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 64

Termin składania

Organizacja producentów przedkłada programy operacyjne do zatwierdzenia właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się główna siedziba organizacji producentów, najpóźniej do dnia 15 września roku poprzedzającego rok realizacji programów. Państwa członkowskie mogą jednak odroczyć ten termin.

W przypadku gdy dany podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego, w tym grupa producentów, przedkłada wniosek o uznanie jako organizacja producentów, może jednocześnie przedłożyć do zatwierdzenia program operacyjny, o którym mowa w akapicie pierwszym. Zatwierdzenie tego programu jest uzależnione od otrzymania uznania najpóźniej w terminie określonym w art. 65 ust. 2.

Artykuł 65

Decyzja

1. Właściwy organ krajowy, w odpowiednim przypadku:

a) zatwierdza kwoty funduszy i programy, które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz wymogi niniejszego rozdziału,

▼B

b) zatwierdza programy, pod warunkiem zaakceptowania przez organizację producentów określonych zmian, lub

c) odrzuca programy lub część programów.

2. Właściwy organ krajowy podejmuje decyzje dotyczące programów i funduszy najpóźniej do dnia 15 grudnia roku, w którym zostały przedłożone.

Państwa członkowskie informują organizacje producentów o podjętych decyzjach najpóźniej dnia 15 grudnia.

Jednakże, z należycie uzasadnionych przyczyn, właściwy organ krajowy może podjąć decyzję dotyczącą programów operacyjnych i funduszy najpóźniej do dnia 20 stycznia po dacie złożenia wniosku. Decyzja zatwierdzająca może określać kwalifikowalność wydatków od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku.

Artykuł 66

Zmiany w programach operacyjnych na kolejne lata

1. Najpóźniej do dnia 15 września organizacje producentów mogą wystąpić z wnioskiem o wprowadzenie zmian w programach operacyjnych, które mają być stosowane od dnia 1 stycznia następnego roku, w tym – w razie potrzeby – o przedłużenie okresu ich trwania do maksymalnego okresu pięciu lat.

Państwa członkowskie mogą jednak odroczyć termin składania wniosków.

2. Do wniosków o wprowadzenie zmian załącza się dokumenty uzupełniające, wraz z podaniem przyczyny, charakteru i konsekwencji przedmiotowych zmian.

3. Właściwy organ podejmuje decyzje dotyczące wniosków o wprowadzenie zmian w programach operacyjnych najpóźniej do dnia 15 grudnia.

Jednakże, z należycie uzasadnionych przyczyn, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą zmian w programach operacyjnych do dnia 20 stycznia po dacie złożenia wniosku. Decyzja zatwierdzająca może określać kwalifikowalność wydatków od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku.

Artykuł 67

Zmiany w programach operacyjnych w trakcie roku

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić na zmiany w programach operacyjnych w trakcie roku na określonych przez nie warunkach.

2. Właściwy organ krajowy może zezwolić organizacjom producentów w trakcie roku na:

a) tylko częściowe wykonanie ich programów operacyjnych,

b) zmianę treści programu operacyjnego, w tym – w razie potrzeby – na przedłużenie całkowitego okresu jego realizacji do pięciu lat,

▼M5

c) zwiększenie kwoty funduszu operacyjnego o maksymalnie 25 % kwoty początkowo zatwierdzonej i zmniejszenie jej o odsetek, który powinny ustalić państwa członkowskie, pod warunkiem zachowania ogólnych celów programu operacyjnego. Państwa członkowskie mogą zwiększyć ten odsetek w przypadku połączenia organizacji producentów, o którym mowa w art. 31 ust. 1, i w przypadku zastosowania art. 94a.

▼B

3. Państwa członkowskie określają warunki, na jakich można wprowadzać zmiany do programów operacyjnych w trakcie roku bez uprzed-

▼B

niego zatwierdzenia ich przez właściwy organ krajowy. Zmiany te kwalifikują się do pomocy tylko w przypadku, gdy organizacja producentów niezwłocznie poinformuje o nich właściwy organ.

Artykuł 68

Forma programów operacyjnych

1. Programy operacyjne realizowane są w okresach rocznych, od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

2. Programy operacyjne zatwierdzone najpóźniej dnia 15 grudnia realizowane są od dnia 1 stycznia następnego roku.

Realizacja programów zatwierdzonych po dniu 15 grudnia może zostać odroczona na rok.

W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego niniejszego ustępu, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 65 ust. 2 akapit trzeci lub art. 66 ust. 3 akapit drugi, realizacja programów operacyjnych zatwierdzonych zgodnie z wymienionymi przepisami rozpoczyna się najpóźniej dnia 31 stycznia po ich zatwierdzeniu.

Sekcja 4

Pomoc

Artykuł 69

Zatwierdzona kwota pomocy

Najpóźniej do dnia 15 grudnia państwa członkowskie powiadamiają organizacje producentów i stowarzyszenia organizacji producentów o zatwierdzonej kwocie pomocy, zgodnie z wymogiem art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

W przypadku zastosowania art. 65 ust. 2 akapit trzeci lub art. 66 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie informują o zatwierdzonej kwocie pomocy najpóźniej dnia 20 stycznia.

Artykuł 70

Wnioski

1. Najpóźniej dnia 15 lutego roku następującego po roku, dla którego wnioskowana jest pomoc, organizacje producentów składają do właściwego organu wniosek o przyznanie pomocy lub o jej wyrównanie, w odniesieniu do każdego programu operacyjnego będącego przedmiotem wniosku o pomoc.

2. Do wniosków załącza się dokumenty uzupełniające zawierające informacje dotyczące:

a) wnioskowanej pomocy,

b) wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu,

c) wkładów finansowych wniesionych przez organizację producentów i jej członków,

d) wydatków poniesionych w związku z programem operacyjnym,

e) wydatków związanych z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w rozbiciu na działania,

f) odsetka funduszu operacyjnego wydanego na zapobieganie kryzysom i zarządzanie w sytuacjach kryzysowych w rozbiciu na działania,

g) zgodności z art. 9 ust. 2 i art. 9 ust. 3 lit. a) lub b) oraz art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007,

▼B

h) pisemnego zobowiązania organizacji producentów, że nie otrzymała podwójnego finansowania wspólnotowego bądź krajowego w odniesieniu do środków i/lub działań kwalifikujących się do udzielenia pomocy w ramach niniejszego rozporządzenia, oraz

i) w przypadku wniosku o wypłacenie na podstawie standardowej stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 61 ust. 4 – dowodu realizacji danego działania.

3. Wnioski mogą obejmować wydatki ujęte w programie, lecz nieponiesione, w przypadku udowodnienia, że:

a) danych działań nie można było przeprowadzić do dnia 31 grudnia roku realizacji przedmiotowego programu operacyjnego z przyczyn niezależnych od danej organizacji producentów,

b) działania te można przeprowadzić do dnia 30 kwietnia następnego roku, oraz

c) w funduszu operacyjnym nadal znajduje się równowartość wkładu organizacji producentów.

Pomoc jest wypłacana, zaś zabezpieczenie wniesione zgodnie z art. 72 ust. 3 zostaje zwolnione tylko pod warunkiem, że dowód wykonania zaplanowanych wydatków, o których mowa w lit. b) akapit pierwszy zostanie dostarczony najpóźniej dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, na który wydatki były zaplanowane, oraz na podstawie faktycznie ustanowionego prawa do pomocy.

4. W przypadku złożenia wniosków po terminie przewidzianym w ust. 1, kwota pomocy zostaje zmniejszona o 1 % za każdy dzień zwłoki.

W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach właściwy organ może przyjąć wnioski po terminie przewidzianym w ust. 1, jeżeli przeprowadzono niezbędne kontrole, a ostateczny termin płatności przewidziany w art. 71 został zachowany.

Artykuł 71

Wypłata pomocy

Państwa członkowskie wypłacają pomoc najpóźniej dnia 15 października roku następującego po realizacji programu.

Artykuł 72

Zaliczki

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na złożenie wniosku o wypłacenie zaliczki części pomocy, w kwocie odpowiadającej przewidywanym wydatkom wynikającym z programu operacyjnego, w trakcie trzy- lub czteromiesięcznego okresu rozpoczynającego się w miesiącu, w którym złożony został wniosek.

2. Wnioski o wypłacenie zaliczki składa się, w zależności od decyzji danego państwa członkowskiego, albo co trzy miesiące – w styczniu, kwietniu, lipcu i październiku – albo co cztery miesiące – w styczniu, maju i we wrześniu.

Łączna kwota zaliczek na dany rok nie może przekraczać 80 % początkowo zatwierdzonej kwoty pomocy w odniesieniu do danego programu operacyjnego.

3. Zaliczki wypłaca się pod warunkiem złożenia zabezpieczenia stanowiącego równowartość 110 % zaliczki, zgodnie z rozporządzeniem nr 2220/85.

Państwa członkowskie zobowiązane są określić warunki gwarantujące, że wkłady finansowe do funduszy operacyjnych były wnoszone zgodnie z art. 54 i art. 55 niniejszego rozporządzenia oraz że wcześniejsze zaliczki zostały faktycznie wykorzystane.

▼B

4. Wnioski o zwolnienie zabezpieczeń można składać w trakcie roku bieżącego programu i załącza się do nich odpowiednie dokumenty uzupełniające.

Zabezpieczenia zwalnia się w odniesieniu do wypłaconych zaliczek w wysokości do 80 %.

5. Zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2220/85 obejmuje wykonanie działań określonych w programach operacyjnych, z zastrzeżeniem zobowiązań przewidzianych w art. 62 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia.

W przypadku niewywiązania się ze zobowiązania pierwotnego lub poważnego niewypełnienia zobowiązań przewidzianych w art. 62 lit. b) i c), zabezpieczenie ulega przepadkowi, bez uszczerbku dla innych kar stosowanych zgodnie z rozdziałem V sekcja 3.

W przypadku niespełnienia innych wymogów, zabezpieczenie ulega przepadkowi w wysokości proporcjonalnej do wagi stwierdzonej nieprawidłowości.

6. Państwa członkowskie mogą ustanowić kwotę minimalną i terminy, których należy przestrzegać w odniesieniu do zaliczek.

Artykuł 73

Wypłaty częściowe

Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na ubieganie się o wypłacenie części pomocy odpowiadającej wydatkom wynikającym z danego programu operacyjnego.

Wnioski można składać w dowolnym czasie, ale nie częściej niż trzy razy w danym roku. Do wniosków załącza się odpowiednie dokumenty uzupełniające.

Łączna kwota wypłat w odniesieniu do wniosków o wypłacenie części pomocy nie może przekraczać 80 % kwoty pomocy zatwierdzonej początkowo dla danego programu operacyjnego lub kwoty faktycznie poniesionych wydatków, w zależności od tego, która z nich jest niższa.

Państwa członkowskie mogą ustanowić kwotę minimalną i terminy, których należy przestrzegać w odniesieniu do wypłat częściowych.

ROZDZIAŁ III

Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Sekcja 1

Postanowienia ogólne

Artykuł 74

Wybór środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że jeden lub więcej środków wymienionych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 nie ma zastosowania na ich terytorium.

Artykuł 75

Pożyczki na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Pożyczki zaciągnięte na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych zgodnie z art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, których okres spłaty prze-

▼B

kracza czas trwania programu operacyjnego, mogą zostać przeniesione na następny program operacyjny z należycie uzasadnionych powodów ekonomicznych.

Sekcja 2

Wycofywanie z rynku

Artykuł 76

Definicja

Niniejsza sekcja ustanawia zasady dotyczące wycofywania z rynku, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007. Do celów niniejszego rozdziału „produkty wycofane z rynku" i „produkty niewystawione na sprzedaż" oznaczają produkty będące przedmiotem takiego wycofania z rynku.

Artykuł 77

Normy handlowe

1. Jeśli dla danego produktu istnieją normy handlowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, taki produkt wycofany z rynku powinien być zgodny ze wspomnianymi normami, za wyjątkiem przepisów dotyczących prezentacji i oznakowania produktów. Produkty mogą być wycofywane luzem, a produkty różnej wielkości mogą być wycofywane jednocześnie, pod warunkiem spełnienia minimalnych wymogów dla klasy II, w szczególności wymogów dotyczących jakości i wielkości.

Jednakże określone w odpowiednich normach produkty miniaturowe powinny spełniać wymogi mających zastosowanie norm handlowych, włącznie z przepisami dotyczącymi prezentacji i oznakowania produktów.

2. Jeżeli dla danego produktu nie istnieją wspomniane normy handlowe, produkty wycofane z rynku spełniają wymagania minimalne określone w załączniku IX. Państwa członkowskie mogą ustanawiać dodatkowe zasady jako uzupełnienie tych wymagań minimalnych.

Artykuł 78

Trzyletnia średnia dotycząca wycofań z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji

Ograniczenie do 5 % wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, o którym mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, obliczane jest na podstawie średniej arytmetycznej całkowitej ilości produktów, w odniesieniu do których uznano organizację producentów i wprowadzonych na rynek za pośrednictwem tej organizacji w ciągu trzech poprzednich lat.

W odniesieniu do niedawno uznanych organizacji producentów, dane dotyczące lat gospodarczych poprzedzających uznanie są następujące:

a) jeśli organizacja była grupą producentów, równoważne dane dla tej grupy producentów, w stosownych przypadkach, lub

b) wielkość mająca zastosowanie do wniosku o uznanie.

Artykuł 79

Wcześniejsze powiadomienia o operacjach wycofywania

1. Organizacje producentów i stowarzyszenia organizacji producentów powiadamiają z wyprzedzeniem właściwe organy krajowe na piśmie, za pomocą przekazów konwencjonalnych lub elektronicznych, o każdej operacji wycofywania, którą zamierzają przeprowadzić.

▼B

W szczególności powiadomienie powinno określać wykaz produktów objętych interwencją oraz ich główne cechy charakterystyczne, zgodnie z odpowiednimi normami handlowymi, szacunkową ilość każdego z produktów, planowane wykorzystanie oraz miejsce, w którym może zostać dokonana kontrola wycofanych produktów przewidziana w art. 110. Powiadomienia zawierają świadectwo zgodności wycofanych produktów z mającymi zastosowanie normami handlowymi lub wymaganiami minimalnymi, o których mowa w art. 77.

2. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe zasady, według których organizacje producentów składają powiadomienia, o których mowa w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do terminów.

3. W terminach, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie:

a) przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 110 ust. 1, po której – w przypadku niewykrycia żadnych nieprawidłowości – udzielają zezwolenia na przeprowadzenie operacji wycofania, zgodnie z adnotacją kontrolną, lub

b) w przypadkach określonych w art. 110 ust. 3, nie przeprowadzają kontroli, o której mowa w art. 110 ust. 1, i powiadamiają o tym w formie pisemnej organizację producentów za pomocą przekazów konwencjonalnych lub elektronicznych oraz udzielają zezwolenia na przeprowadzenie operacji wycofania zgodnie z powiadomieniem.

Artykuł 80

Wsparcie

1. Wsparcie, obejmujące zarówno wkład Wspólnoty i wkład organizacji producentów, na wycofanie z rynku wynosi nie więcej niż kwoty określone w załączniku X w odniesieniu do produktów, o których mowa w wymienionym załączniku. W odniesieniu do pozostałych produktów państwa członkowskie ustalają maksymalne kwoty wsparcia.

▼M1

2. Wycofanie z rynku nie przekracza 5 % wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu jakiegokolwiek produktu jakiejkolwiek danej organizacji producentów. W odsetku tym nie uwzględnia się jednak ilości przekazanych do jednego z celów wymienionych w art. 10 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 lub innego celu zatwierdzonego przez państwa członkowskie na mocy art. 81 ust. 2.

▼B

Wielkość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu odpowiada średniej wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu w trakcie poprzednich trzech lat. Jeżeli informacja ta jest niedostępna, stosuje się wielkość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, w odniesieniu do której dana organizacja producentów została uznana.

▼M1

Odsetki, o których mowa w akapicie pierwszym, są rocznymi średnimi z trzyletniego okresu z 3-procentowym marginesem przekroczenia w skali roku.

▼B

Artykuł 81

Przeznaczenia wycofanych produktów

1. Państwa członkowskie określają dozwolone przeznaczenie produktów będących przedmiotem wycofywania z rynku. Państwa członkowskie przyjmują przepisy, aby uniknąć wszelkiego negatywnego wpływu na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z wycofania lub przeznaczenia wycofanych produktów. Koszty poniesione przez organizacje producentów w związku ze zgodnością z wymienionymi przepisami kwalifikują się jako część wsparcia dla operacji wycofania z rynku udzielanego w ramach programu operacyjnego.

▼B

2. Przeznaczenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują bezpłatną dystrybucję w rozumieniu art. 10 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz każde inne równoznaczne przeznaczenie zatwierdzone przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby ułatwić kontakty i współpracę między organizacjami producentów i odbiorcami zatwierdzonymi przez nie, na wniosek, w celu bezpłatnej dystrybucji.

3. Przekazanie produktów przemysłowi przetwórczemu jest możliwe jedynie pod warunkiem, że nie prowadzi do zakłóceń konkurencji w odniesieniu do danego przemysłu we Wspólnocie lub w odniesieniu do produktów przywożonych.

Artykuł 82

Koszty transportu

1. Koszty transportu w przypadku bezpłatnej dystrybucji wszystkich produktów wycofanych z rynku kwalifikują się do programu operacyjnego na podstawie stawek zryczałtowanych, ustalonych w oparciu o odległości między miejscem wycofania, a miejscem dostawy określone w załączniku XI.

W przypadku transportu morskiego Komisja określa koszty transportu na podstawie rzeczywistych kosztów transportu oraz odległości. Określona w ten sposób wysokość rekompensaty nie może przekroczyć kosztów transportu lądowego najkrótszą trasą od miejsca załadunku do teoretycznego miejsca wyjazdu. Do kwot określonych w załączniku XI stosuje się współczynnik korygujący 0,6.

2. Koszty transportu należy wypłacić stronie, która faktycznie ponosi koszty transportu dotyczące danej operacji.

Płatność dokonywana jest po przedstawieniu następujących dokumentów uzupełniających, potwierdzających w szczególności:

a) nazwy organizacji beneficjentów,

b) ilości produktów, których dotyczy wypłata,

c) zgodę organizacji beneficjentów oraz zastosowany środek transportu, oraz

▼M5

d) odległość między miejscem wycofania a miejscem dostawy.

▼B

Artykuł 83

Koszty sortowania i pakowania

1. Koszty sortowania i pakowania świeżych owoców i warzyw wycofanych z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji kwalifikują się w ramach programów operacyjnych w wysokości stawki zryczałtowanej 132 EUR za tonę (waga netto), w przypadku produktów w opakowaniach o wadze netto nieprzekraczającej 25 kilogramów.

2. Na opakowaniach produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji należy umieścić godło europejskie oraz jedno lub więcej odniesień określonych w załączniku XII.

3. Zwrot kosztów sortowania i pakowania przysługuje organizacjom producentów, które przeprowadziły te czynności.

Płatność dokonywana jest po przedstawieniu następujących dokumentów uzupełniających, potwierdzających w szczególności:

a) nazwy organizacji beneficjentów,

▼B

b) ilości produktów, których dotyczy wypłata, oraz

c) zgodę organizacji beneficjentów, określającą prezentację.

Artykuł 84

Zobowiązania odbiorców wycofanych produktów

1. Odbiorcy wycofanych produktów, o których mowa w art. 10 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 zobowiązują się do:

a) przestrzegania niniejszego rozporządzenia,

b) prowadzenia osobnych ewidencji towarów oraz rozliczeń finansowych dotyczących wspomnianych operacji,

c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach wspólnotowych, oraz

d) dostarczania dokumentów uzupełniających dotyczących ostatecznego przeznaczenia każdego z przedmiotowych produktów, w formie świadectwa przejęcia (lub równoważnego dokumentu) potwierdzającego, że wycofane produkty zostały przejęte przez osobę trzecią w celu dokonania bezpłatnej dystrybucji.

Państwa członkowskie mogą zadecydować, że odbiorcy nie muszą prowadzić ewidencji lub rozliczeń, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli otrzymują jedynie niewielkie ilości i uważają, że ryzyko jest niewielkie. Decyzja ta i jej uzasadnienie są odnotowywane;

2. Odbiorcy wycofanych produktów do innych przeznaczeń zobowiązują się do:

a) przestrzegania niniejszego rozporządzenia,

b) prowadzenia osobnych ewidencji towarów oraz rozliczeń finansowych dotyczących przedmiotowych operacji, jeśli państwo członkowskie uzna to za konieczne mimo, że przed dostawą produkt został poddany denaturacji,

c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach wspólnotowych, oraz

d) niewystępowania o dodatkową pomoc na alkohol produkowany z przedmiotowych produktów w przypadku wycofanych produktów przeznaczonych do destylacji.

Sekcja 3

Zbieranie zielonych owoców i warzyw oraz niezbieranie

Artykuł 85

Definicje zbierania zielonych owoców i warzyw oraz niezbierania

1. Zbieranie zielonych owoców i warzyw oznacza całkowity zbiór niekwalifikujących się do zbytu produktów na danym obszarze przeprowadzany przed rozpoczęciem normalnych zbiorów. Przedmiotowe produkty nie były uszkodzone przed rozpoczęciem zbierania zielonych owoców i warzyw z powodu warunków klimatycznych, choroby lub innych powodów.

2. Niezbieranie polega na niepozyskiwaniu z danego obszaru jakiejkolwiek produkcji w celach handlowych w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego. Zniszczenie produktów w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych lub choroby nie jest jednak uważane za niezbieranie.

3. Zbieranie zielonych owoców i warzyw oraz niezbieranie są czynnościami dodatkowymi i niezwiązanymi z normalnymi metodami uprawy.

▼B

Artykuł 86

Warunki stosowania zbierania zielonych owoców i warzyw oraz niezbierania

1. W odniesieniu do zbierania zielonych owoców i warzyw oraz niezbierania państwa członkowskie:

a) przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia środków, w tym przepisy dotyczące wcześniejszych powiadomień o niezbieraniu i o zbieraniu zielonych owoców i warzyw, ich zawartości i terminów, kwoty rekompensaty, która ma być wypłacona, oraz stosowania środków, jak również przyjmują wykaz produktów kwalifikujących się w ramach tych środków,

b) przyjmują przepisy, aby uniknąć wszelkiego negatywnego wpływu na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających ze stosowania tych środków,

c) zapewniają możliwość sprawdzenia prawidłowości wykonania przedmiotowych środków i nie zatwierdzają ich stosowania jeśli nie ma takiej możliwości,

d) sprawdzają prawidłowość wykonania przedmiotowych środków, w tym w odniesieniu do przepisów, o których mowa w lit. a) i b).

2. Organizacje producentów i stowarzyszenia organizacji producentów powiadamiają z wyprzedzeniem właściwe organy krajowe na piśmie, za pomocą przekazów konwencjonalnych lub elektronicznych, o każdej operacji zbierania zielonych owoców i warzyw lub niezbierania, którą zamierzają przeprowadzić.

Do pierwszego powiadomienia z danego roku i dla danego produktu dołączają analizę na podstawie przewidywanej sytuacji na rynku, która uzasadnia zbieranie zielonych owoców i warzyw jako środek zapobiegania kryzysom.

3. Zbieranie zielonych owoców i warzyw oraz niezbieranie nie są stosowane jednocześnie w odniesieniu do tego samego produktu i tego samego obszaru w danym roku lub w kolejnych dwóch latach.

4. Kwoty rekompensaty, obejmujące zarówno wkład Wspólnoty i wkład organizacji producentów, za zbieranie zielonych owoców i warzyw oraz niezbieranie, są płatnościami na hektar ustalonymi przez państwo członkowskie, zgodnie z ust. 1 lit. a):

a) na poziomie pokrywającym jedynie dodatkowe koszty powstałe w wyniku stosowania środka, przy uwzględnieniu zarządzania fitosanitarnego i środowiskowego koniecznego do osiągnięcia zgodności z przepisami przyjętymi zgodnie z ust. 1 lit. b) lub

b) na poziomie pokrywającym nie więcej niż 90 % maksymalnego poziomu wsparcia za wycofywanie z rynku, o którym mowa w art. 80.

Sekcja 4

Działania promocyjne i komunikacyjne

Artykuł 87

Wdrażanie środków promocyjnych i komunikacyjnych

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia środków promocyjnych i komunikacyjnych. Przepisy te pozwalają na szybkie stosowanie tych środków w razie potrzeby.

2. Działania w ramach środków promocyjnych i komunikacyjnych są uzupełniające w stosunku do działań promocyjnych i komunikacyjnych stosowanych przez daną organizację producentów.

▼B

Sekcja 5

Szkolenia

Artykuł 88

Wdrażanie działań szkoleniowych

W odniesieniu do działań szkoleniowych państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące ich wdrożenia.

Sekcja 6

Ubezpieczanie zbiorów

Artykuł 89

Cel ubezpieczania zbiorów

Ubezpieczanie zbiorów zarządzane jest przez organizację producentów, która przyczynia się do ochrony dochodów producentów i do pokrycia strat rynkowych organizacji producentów i/lub jej członków, w przypadku gdy są one zagrożone przez klęski żywiołowe, niekorzystne zjawiska klimatyczne oraz, w stosownych przypadkach, choroby lub epidemie szkodników.

Artykuł 90

Wdrażanie środków ubezpieczania zbiorów

1. W odniesieniu do środków ubezpieczania zbiorów państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy w sprawie wdrażania tych środków, obejmujące przepisy konieczne do zapewnienia, by środki ubezpieczania zbiorów nie zakłócały konkurencji na rynku ubezpieczeń.

2. Państwa członkowskie mogą wnieść dodatkowy krajowy wkład finansowy w celu wsparcia środków ubezpieczania zbiorów, które korzystają z funduszu operacyjnego. Całkowite wsparcie publiczne na ubezpieczanie zbiorów nie może jednak przekroczyć:

a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych, które można zaliczyć do klęsk żywiołowych;

b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od:

   (i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi; oraz

   (ii) strat spowodowanych chorobami zwierząt lub roślin lub epidemiami szkodników.

Ograniczenie ustanowione w akapicie pierwszym lit. b) ma zastosowanie nawet w przypadkach, w których fundusz operacyjny kwalifikuje się do 60 % wspólnotowej pomocy finansowej zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

3. Środki ubezpieczania zbiorów nie obejmują odszkodowań otrzymanych z tytułu ubezpieczeń, które zwracają producentom ponad 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z przedmiotowym ubezpieczeniem.

4. Do celów niniejszego artykułu „niekorzystne zjawiska klimatyczne, które można zaliczyć do klęsk żywiołowych” mają to samo znaczenie, co w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 ([1]).

([1]) Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3.

▼B

Sekcja 7

Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania

Artykuł 91

Warunki wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące stosowania wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wzajemnego inwestowania.

2. Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania wynosi w pierwszym, drugim i trzecim roku funkcjonowania funduszu wspólnego inwestowania odpowiednio następujący odsetek wkładu organizacji producentów na rzecz funduszu wspólnego inwestowania w pierwszym, drugim i trzecim roku jego funkcjonowania:

a) 10 %, 8 % i 4 % w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później,

b) 5 %, 4 % i 2 % w pozostałych państwach członkowskich.

3. Państwa członkowskie mogą określić pułapy dla kwot, które organizacja producentów może otrzymać na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania.

Sekcja 8

Pomoc państwa na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Artykuł 92

Szczegółowe przepisy w krajowych strategiach

Państwa członkowskie wypłacające pomoc państwa zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 określają szczegółowe przepisy w sprawie wdrożenia tego przepisu w swoich krajowych strategiach.

ROZDZIAŁ IV

Krajowa pomoc finansowa

▼M13

Artykuł 93

Stopień zorganizowania producentów

Do celów art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stopień zorganizowania producentów w regionie państwa członkowskiego jest uważany za szczególnie niski, jeśli organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów i grupy producentów wprowadziły do obrotu mniej niż 20 % średniej wartości produkcji owoców i warzyw uzyskanej w tym regionie w ostatnich trzech latach, dla których dostępne są dane.

Jedynie produkcja owoców i warzyw pochodząca z regionu, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z krajowej pomocy finansowej.

▼B

Artykuł 94

Zezwolenie na wypłatę krajowej pomocy finansowej

1. ►M5 Państwa członkowskie przedstawiają Komisji wniosek o pozwolenie na wypłatę krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 dla

▼B

programów operacyjnych, które mają zostać zrealizowane w danym roku kalendarzowym, do dnia 31 stycznia przedmiotowego roku. ◄

▼M13

Do wniosku dołącza się dowody na to, że stopień zorganizowania producentów w danym regionie jest szczególnie niski, jak określono w art. 93 niniejszego rozporządzenia, i że jedynie produkty sektora owoców i warzyw wyprodukowane w danym regionie korzystają z pomocy, oraz szczegółowe dane dotyczące odnośnych organizacji producentów, wysokości przedmiotowego wsparcia oraz odsetka wkładów finansowych dokonanych zgodnie z art. 103b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼B

2. Komisja zatwierdza lub odrzuca wniosek w ciągu trzech miesięcy od jego złożenia. Jeżeli Komisja nie udzieli odpowiedzi w wymienionym terminie uważa się, że wniosek został zatwierdzony.

▼M5

Artykuł 94a

Zmiany w programie operacyjnym

Organizacja producentów, która zamierza wystąpić o przyznanie krajowej pomocy finansowej, w razie potrzeby zmienia program operacyjny na mocy art. 67.

▼B

Artykuł 95

Wnioskowanie o krajową pomoc finansową i jej płatność

Organizacje producentów wnioskują o krajową pomoc finansową i państwa członkowskie wypłacają ją zgodnie z art. 70–73.

Artykuł 96

Maksymalny odsetek zwrotu krajowej pomocy finansowej ze środków Wspólnoty

Odsetek zwrotu krajowej pomocy finansowej ze środków Wspólnoty wynosi 60 % krajowej pomocy finansowej przyznanej organizacji producentów.

Artykuł 97

Zwrot krajowej pomocy finansowej ze środków Wspólnoty

▼M5

1. Państwa członkowskie przedstawiają Wspólnocie wniosek o zwrot zatwierdzonej krajowej pomocy finansowej rzeczywiście wypłaconej organizacjom producentów, do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zrealizowano program.

Do wniosku dołącza się dowody potwierdzające, że warunki określone w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 zostały spełnione w trzech z poprzednich czterech lat oraz szczegółowe dane dotyczące odnośnych organizacji producentów, kwoty faktycznie wypłaconej pomocy oraz całkowitej kwoty funduszu operacyjnego w podziale na wkład Wspólnoty, państwa członkowskiego (krajowa pomoc finansowa) i organizacji producentów oraz jej członków.

▼B

2. Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosku.

3. W przypadku zatwierdzenia zwrotu pomocy ze środków Wspólnoty kwalifikujące się wydatki deklarowane są Komisji zgodnie z procedurą określoną w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ([1]).

([1]) Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 1.

▼B

ROZDZIAŁ V

Postanowienia ogólne

Sekcja 1

Przekazywanie informacji

Artykuł 98

Sprawozdania organizacji producentów

1. Organizacje producentów składają roczne sprawozdania, towarzyszące wnioskom o przyznanie pomocy, dotyczące wykonania programów operacyjnych.

Sprawozdania te dotyczą:

a) programów operacyjnych zrealizowanych w trakcie poprzedniego roku,

b) podstawowych zmian w programach operacyjnych, oraz

c) różnic między szacowaną pomocą a pomocą wnioskowaną.

2. Dla każdego zrealizowanego programu operacyjnego sprawozdanie roczne wskazuje:

a) osiągnięcia i wyniki programu operacyjnego, w oparciu o, w stosownych przypadkach, wspólne wskaźniki produktu i rezultatu określone w załączniku XIV oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe wskaźniki produktu i rezultatu określone w krajowej strategii; oraz

b) podsumowanie głównych problemów napotkanych w trakcie zarządzania programem i działań podjętych w celu zapewnienia jakości i skuteczności realizacji programu.

W stosownych przypadkach sprawozdanie roczne określa, jakie skuteczne środki ochronne zostały wprowadzone, zgodnie ze strategią krajową i w zastosowaniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, w celu ochrony środowiska przed ewentualnymi wzmożonymi zagrożeniami ze strony inwestycji otrzymujących wsparcie w ramach programu operacyjnego.

3. W ostatnim roku stosowania programu operacyjnego sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1, zostaje zastąpione sprawozdaniem końcowym.

Sprawozdania końcowe powinny ukazywać zakres, w jakim osiągnięto cele zakładane w programach. Powinny wyjaśniać zmiany dotyczące działań i/lub metod oraz określać czynniki, które przyczyniły się do sukcesu lub porażki realizacji programu, które zostały lub będą uwzględnione przy sporządzaniu kolejnych programów operacyjnych lub przy okazji zmian istniejących programów operacyjnych.

4. Nie naruszając przepisów szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu, jeśli organizacja producentów nie przekaże państwu członkowskiemu informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, lub jeśli przekazane informacje nie będą prawidłowe w świetle obiektywnych faktów wiadomych państwu członkowskiemu, państwo członkowskie zawiesza zatwierdzenie danego programu operacyjnego na następny rok do czasu prawidłowego przekazania informacji.

Państwo członkowskie opisuje w swoim sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, szczegóły dotyczące takich przypadków.

▼B

Artykuł 99

Informacje wymagane od państw członkowskich

1. Państwa członkowskie wyznaczają jeden właściwy organ odpowiedzialny za przekazywanie informacji, między Komisją a państwami członkowskimi, na temat organizacji producentów, grup producentów i stowarzyszeń organizacji producentów. Państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczeniu wspomnianego właściwego organu i podają jego dane teleadresowe.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji najpóźniej w dniu 31 stycznia całkowitą kwotę funduszu operacyjnego zatwierdzoną dla wszystkich programów operacyjnych. Zgłoszenie wyraźnie podaje zarówno całkowitą kwotę funduszu operacyjnego, jak i całkowitą kwotę finansowania wspólnotowego wspomnianego funduszu operacyjnego. Następnie kwoty te są dalej podane w podziale na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz inne środki.

3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji najpóźniej w dniu 15 listopada danego roku roczne sprawozdanie na temat organizacji producentów i grup producentów oraz funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i planów uznawania przeprowadzonych w minionym roku. Roczne sprawozdanie zawiera w szczególności informacje określone w załączniku XIII.

Sekcja 2

Kontrole

Artykuł 100

Jeden system identyfikacji

Państwa członkowskie zapewniają stosowanie jednego systemu identyfikacji w odniesieniu do wszystkich wniosków o pomoc złożonych przez tę samą organizację producentów lub grupę producentów. Wspomniana identyfikacja jest zgodna z systemem rejestrowania tożsamości, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ([1]).

Artykuł 101

Wnioski o przyznanie pomocy

Nie naruszając przepisów szczegółowych niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przewidują odpowiednie procedury składania wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o uznanie lub zatwierdzenie programu operacyjnego oraz wniosków o płatność.

Artykuł 102

Badanie próbek

W przypadkach, w których należy przeprowadzić kontrolę poprzez badanie próbek, państwa członkowskie zapewniają, dzięki charakterowi i częstotliwości kontroli oraz na podstawie analizy ryzyka, właściwe dostosowanie kontroli do danego środka.

Artykuł 103

Kontrole administracyjne

Kontrole administracyjne przeprowadzane są w odniesieniu do wszystkich wniosków o wsparcie lub wniosków o płatność i obejmują

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

▼B

wszystkie elementy, których administracyjna kontrola jest możliwa i stosowna. Wspomniane procedury wymagają rejestracji podjętych operacji, wyników weryfikacji i środków podjętych w odniesieniu do rozbieżności.

Artykuł 104

Kontrole na miejscu

1. Każda kontrola na miejscu stanowi przedmiot sprawozdania monitorującego umożliwiającego zapoznanie się ze szczegółami przeprowadzonych kontroli. W sprawozdaniu należy w szczególności zamieścić następujące dane:

a) kontrolowane programy pomocy oraz wnioski,

b) osoby obecne w trakcie kontroli,

c) kontrolowane działania, środki i dokumenty, oraz

d) wyniki kontroli.

2. Beneficjentowi można umożliwić podpisanie sprawozdania, aby potwierdził swoją obecność w czasie kontroli oraz zgłosił uwagi. W przypadku gdy stwierdza się nieprawidłowości, beneficjent może otrzymać kopię sprawozdania z kontroli.

3. Dopuszcza się wcześniejsze powiadomienie o planowanej kontroli na miejscu pod warunkiem, że osiągnięcie celu kontroli nie jest zagrożone. Wcześniejsze powiadomienie powinno ograniczać się do niezbędnego minimalnego terminu.

4. Kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oraz inne kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty dotyczących dotacji do rolnictwa przeprowadza się w miarę możliwości jednocześnie. Jednakże w 2008 r., o ile to konieczne, kontrole na miejscu mogą być przeprowadzane przez różne organy w różnych terminach.

Artykuł 105

Zatwierdzanie wniosków o uznanie i zatwierdzanie programów operacyjnych

1. Przed uznaniem organizacji producentów na mocy art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę na miejscu w organizacji producentów w celu sprawdzenia zgodności z warunkami uznawania.

2. Przed zatwierdzeniem programu operacyjnego na mocy art. 65 właściwy organ krajowy sprawdza przy użyciu wszelkich odpowiednich środków, w tym kontroli na miejscu, program operacyjny przedłożony do zatwierdzenia i, w stosownych przypadkach, wnioski o jego zmianę. Kontrole te w szczególności dotyczą:

a) dokładności informacji przedstawionych zgodnie z art. 61 ust. 1 lit. a), b) i e),

b) zgodności programów z przepisami art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz z ramami krajowymi i strategią krajową,

c) kwalifikowalność działań oraz kwalifikowalność i zasadność zaproponowanych wydatków,

d) spójności i jakości technicznej programów, rzetelności szacunków i planu pomocy oraz harmonogramu jego realizacji. Kontrole pozwalają na sprawdzenie, czy określono wymierne cele, tak aby można było monitorować ich realizację, a także czy ustanowione cele są możliwe do osiągnięcia poprzez wdrożenie proponowanych działań, oraz

▼B

e) zgodność operacji, dla których wnioskuje się o wsparcie, ze stosowanymi krajowymi i wspólnotowymi przepisami dotyczącymi w szczególności, i w stosownych przypadkach, zamówień publicznych, pomocy państwa oraz innych odpowiednich obowiązkowych norm ustanowionych w ustawodawstwie krajowym albo w ramach krajowych lub strategii krajowej.

Artykuł 106

Kontrole wniosków o przyznanie pomocy dla programów operacyjnych

Przed przyznaniem pomocy państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wszystkich wniosków o przyznanie pomocy oraz kontrole na miejscu poprzez badanie próbek.

Artykuł 107

Kontrole administracyjne wniosków o przyznanie pomocy dla programów operacyjnych

1. Kontrole administracyjne wniosków o przyznanie pomocy obejmują w szczególności i w zakresie, w jakim jest to stosowne w przypadku danego wniosku, weryfikację:

a) sprawozdania rocznego lub, w stosownych przypadkach, sprawozdania końcowego przekazanego wraz z wnioskiem, dotyczącego wykonania programu operacyjnego;

b) wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, wkładów finansowych do funduszu operacyjnego i poniesionych wydatków;

c) dostarczania produktów i usług oraz autentyczności wnioskowanych wydatków;

d) zgodności przeprowadzonych działań z działaniami zawartymi w zatwierdzonym programie operacyjnym; oraz

e) przestrzegania ograniczeń i pułapów, w szczególności finansowych.

2. Płatności finansowane w ramach programu operacyjnego udokumentowane są fakturami i dokumentami potwierdzającymi dokonanie płatności. Jeżeli nie jest to możliwe, płatności należy udokumentować dokumentami o równoważnej wartości dowodowej. Używane faktury wystawiane są w imieniu organizacji producentów, stowarzyszenia organizacji producentów, grupy producentów lub spółki zależnej, o której mowa w art. 52 ust. 7, lub – z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego – w imieniu jednego lub więcej członków wymienionych podmiotów.

Artykuł 108

Kontrole na miejscu wniosków o przyznanie pomocy na rzecz programów operacyjnych

1. W kontekście weryfikacji wniosków o przyznanie pomocy, o których mowa w art. 70 ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w organizacjach producentów, aby zapewnić zgodność z warunkami przyznawania pomocy lub jej salda na dany rok.

Kontrole te w szczególności dotyczą:

a) zgodności z kryteriami uznawania na dany rok;

b) wykorzystania funduszu operacyjnego w danym roku, w tym wydatków zadeklarowanych we wnioskach o zaliczki lub wypłaty częściowe; oraz

▼B

c) drugiego szczebla kontroli wydatków związanych z wycofywaniem z rynku oraz zbieraniem zielonych owoców i warzyw oraz niezbieraniem.

2. Kontrole określone w ust. 1 obejmują corocznie znaczną część wniosków. Część ta stanowi przynajmniej 30 % całkowitej kwoty pomocy w państwach członkowskich, które mają więcej niż 10 uznanych organizacji producentów. W innych przypadkach każda organizacja producentów kontrolowana jest przynajmniej raz na trzy lata.

Każda organizacja producentów jest co najmniej raz kontrolowana przed wypłaceniem jej pomocy lub jej salda za ostatni rok realizacji programu operacyjnego.

3. Wyniki kontroli na miejscu są poddawane ocenie w celu ustalenia, czy napotykane problemy mają charakter systemowy, pociągający za sobą ryzyko dla innych podobnych działań, beneficjentów lub organów. Ocena określa również przyczyny takich sytuacji, wszelkie dalsze kontrole, które mogą być wymagane, a także niezbędne działania korygujące i zapobiegawcze.

W przypadku, gdy kontrole wykazują poważne nieprawidłowości w regionie lub w części regionu lub w odniesieniu do konkretnej organizacji producentów, państwo członkowskie przeprowadza dodatkowe kontrole w trakcie danego roku oraz zwiększa ilość wniosków poddawanych kontroli w roku następnym.

4. Na podstawie analizy ryzyka państwo członkowskie określa, które organizacje producentów należy poddać kontroli.

Analiza ryzyka uwzględnia w szczególności:

a) kwotę pomocy,

b) wyniki kontroli w latach ubiegłych,

c) element losowy, oraz

d) inne parametry określane przez państwa członkowskie, w szczególności czy organizacje producentów są zaangażowane w program zapewniania jakości oficjalnie uznany przez państwa członkowskie lub przez niezależne organy certyfikujące.

Artykuł 109

Kontrole na miejscu środków programów operacyjnych

1. Za pomocą kontroli na miejscu dotyczących środków programów operacyjnych, państwa członkowskie sprawdzają w szczególności:

a) realizację działań zawartych w programie operacyjnym;

b) czy realizacja lub zamierzona realizacja działania jest zgodna z zastosowaniem opisanym w zatwierdzonym programie operacyjnym;

c) dla odpowiedniej liczby pozycji wydatków, zgodność przedmiotowych wydatków z przepisami prawa wspólnotowego pod kątem charakteru i terminowości, oraz zgodności z zatwierdzonymi specyfikacjami;

d) czy poniesione wydatki są udokumentowane dokumentami księgowymi lub innymi; oraz

e) wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu.

2. Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu sprawdzana jest na podstawie danych z systemu rachunkowości wymaganego na mocy prawa krajowego.

W tym celu państwa członkowskie mogą zadecydować, że wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu poświadczana jest w ten sam sposób, co dane księgowe wymagane na mocy prawa krajowego.

▼B

Sprawdzenie deklaracji wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu może być przeprowadzane przed przekazaniem odpowiedniego wniosku o przyznanie pomocy.

3. Oprócz okoliczności wyjątkowych kontrole na miejscu obejmują sprawdzenie działania podczas jego realizacji lub jeśli jest ono niematerialne, organizatora działania. Zwłaszcza działania w indywidualnych gospodarstwach objętych próbką, o której mowa w art. 108 ust. 2, są przedmiotem przynajmniej jednej kontroli mającej na celu sprawdzenie sposobu ich przeprowadzania.

Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować o nieprzeprowadzaniu takich kontroli w odniesieniu do mniejszych operacji lub jeżeli uznają, że istnieje niewielkie ryzyko, iż warunki dotyczące otrzymania pomocy nie są spełnione lub operacja nie została w rzeczywistości zrealizowana. Decyzja ta i jej uzasadnienie są odnotowywane.

4. Wszystkie zobowiązania i obowiązki organizacji producentów lub jej członków, które mogą być sprawdzone podczas wizytacji, są przedmiotem kontroli na miejscu.

5. Jedynie kontrole spełniające wszystkie wymogi niniejszego artykułu mogą być uwzględnione przy obliczaniu wskaźnika przeprowadzonych kontroli określonego w art. 108 ust. 2.

Artykuł 110

Kontrole pierwszego szczebla operacji wycofania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole pierwszego szczebla czynności związanych z wycofywaniem z rynku w każdej organizacji producentów, obejmujące kontrolę dokumentacji, identyfikacji oraz kontrolę fizyczną wagi produktów wycofanych z rynku, w stosownym wypadku poprzez badanie próbek, oraz kontrolę zgodności z przepisami art. 77, zgodnie z procedurami ustalonymi w rozdziale II tytułu II. Kontrolę przeprowadza się po otrzymaniu powiadomienia określonego w art. 79 ust. 1 w terminach przewidzianych w art. 79 ust. 2

2. Kontrole pierwszego szczebla przewidziane w ust. 1 obejmują 100 % ilości produktów wycofanych z rynku. Po zakończeniu tej kontroli, wycofane produkty inne niż produkty przeznaczone do bezpłatnej dystrybucji, zostają poddane denaturacji lub przekazane do celów przemysłu przetwórczego pod nadzorem właściwych organów, na zasadach i warunkach określonych przez dane państwo członkowskie na mocy art. 81.

Jeżeli jednak produkty są przeznaczone do bezpłatnej dystrybucji, państwa członkowskie mogą poddać kontroli mniejszą ilość niż określono w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem, że nie będzie to mniej niż 10 % danej ilości w ciągu roku gospodarczego. Kontrola może odbyć się w organizacji producentów i/lub siedzibach odbiorców wycofanych produktów. Jeżeli kontrola wykazuje znaczne nieprawidłowości, właściwe organy przeprowadzają dodatkowe kontrole.

Artykuł 111

Kontrole drugiego szczebla operacji wycofania

1. W ramach kontroli, o których mowa w art. 108, państwa członkowskie przeprowadzają kontrole drugiego szczebla.

Państwa członkowskie ustalają kryteria analizy oraz oceny ryzyka danej organizacji producentów, która przeprowadziła niezgodne operacje wycofania. Kryteria takie dotyczą, między innymi, wyników przeprowadzonych kontroli pierwszego i drugiego szczebla oraz tego, czy dana organizacja producentów posiada pewne rodzaje procedur zapewniania jakości. Państwa członkowskie wykorzystują te kryteria w celu określ-

▼B

lenia minimalnej częstotliwości wykonywania kontroli drugiego szczebla w odniesieniu do każdej organizacji producentów.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, obejmują kontrole na miejscu przeprowadzane na terenie należącym do organizacji producentów oraz odbiorców wycofanych produktów, w celu zapewnienia spełnienia warunków wymaganych do wypłaty wspólnotowego wsparcia. Wspomniane kontrole obejmują:

a) określoną ewidencję zapasów oraz ewidencję księgową, prowadzone przez organizacje producentów przeprowadzające przynajmniej jedną operację wycofania w trakcie danego roku gospodarczego;

b) weryfikację ilości będących przedmiotem obrotu, zadeklarowanych we wnioskach o przyznanie pomocy, której celem jest w szczególności sprawdzenie ewidencji zapasów oraz ewidencji księgowej, faktur oraz, w razie potrzeby, ich wiarygodności oraz zagwarantowanie, że zadeklarowane ilości są zgodne z danymi podanymi w rozliczeniach i/lub danymi podatkowymi odnośnej organizacji producentów;

c) kontrole prawidłowości rozliczeń finansowych, w szczególności prawidłowości wpływów netto danych organizacji producentów, zadeklarowanych przez te organizacje we wnioskach o wypłatę, proporcjonalność wszelkich kosztów wycofania, wpisy rachunkowe dotyczące otrzymanych przez organizacje producentów wspólnotowego wsparcia oraz wszelkich innych kwot wypłaconych członkom tych organizacji oraz zagwarantowanie, że podane wyżej informacje są prawidłowe; oraz

d) kontrole dotyczące przeznaczenia wycofanych produktów, zadeklarowanego we wnioskach o wypłatę oraz kontrole dotyczące odpowiedniej denaturacji zapewniające, że zarówno organizacje producentów jak i odbiorcy stosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 2, przeprowadzane są w odnośnych organizacjach producentów oraz u odbiorców stowarzyszonych z tymi organizacjami. Każda kontrola obejmuje próbki produktów stanowiące przynajmniej 5 % ilości wycofanych podczas danego roku gospodarczego przez daną organizację producentów.

4. Ewidencja zapasów oraz ewidencja księgowa, o których mowa w ust. 2 lit. a) wykazują, w stosunku do każdego z wycofanych produktów, następujące przepływy wyrażone objętościowo:

a) produkcję dostarczoną przez członków danej organizacji producentów oraz członków innych organizacji producentów zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007;

b) sprzedaż dokonaną przez daną organizację producentów, z podziałem na poszczególne produkty przygotowane na rynek produktów świeżych oraz inne rodzaje produktów włącznie z surowcami przeznaczonymi na potrzeby przemysłu przetwórczego; oraz

c) produkty wycofane z rynku.

5. Kontrole przeznaczenia produktów określonych w ust. 4 lit. c) obejmują w szczególności:

a) wyrywkowe kontrole ksiąg rachunkowych prowadzonych przez odbiorców oraz, jeśli to konieczne, weryfikację zgodności tych ksiąg z wymogami przepisów krajowych; oraz

b) kontrole sprawdzające zgodność z odpowiednimi wymogami w zakresie ochrony środowiska;

6. Jeżeli kontrole drugiego szczebla wykażą istotne nieprawidłowości, właściwe organy przeprowadzają bardziej szczegółowe kontrole drugiego szczebla dla danego roku gospodarczego oraz zwiększają częstotliwość kontroli drugiego szczebla w odniesieniu do odnośnych organizacji producentów lub ich stowarzyszeń, w następnym roku gospodarczym.

▼B

Artykuł 112

Zbieranie zielonych owoców i warzyw oraz niezbieranie

1. Przed rozpoczęciem operacji zbierania zielonych owoców i warzyw państwa członkowskie sprawdzają za pomocą kontroli na miejscu czy dane produkty nie są uszkodzone a działka była utrzymywana w dobrym stanie. Po przeprowadzeniu operacji zbierania zielonych owoców i warzyw państwa członkowskie sprawdzają czy zostały one całkowicie zebrane z danego obszaru, a zebrany produkt został poddany denaturacji.

Po zakończeniu okresu zbiorów państwa członkowskie sprawdzają wiarygodność analizy opartej na przewidywanej sytuacji na rynku, o której mowa w art. 86 ust. 2. Analizują również wszelkie różnice między oczekiwaną sytuacją na rynku a rzeczywistą sytuacją na rynku.

2. Przed rozpoczęciem operacji niezbierania państwa członkowskie sprawdzają za pomocą kontroli na miejscu, czy dany obszar był utrzymywany w dobrym stanie i nie przeprowadzono już na nim częściowych zbiorów, a produkt jest dobrze rozwinięty i czy, ogólnie, jest w dobrym stanie, a jego jakość odpowiednia i pozwalająca na wprowadzenie do obrotu.

Państwa członkowskie zapewniają poddanie produktu denaturacji. Jeśli nie jest to możliwe gwarantują, dzięki kontroli na miejscu lub kontrolom w okresie zbiorów, że zbiory nie odbywają się.

3. Artykuł 111 ust. 1, 2, 3 i 6 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 113

Kontrole przed zatwierdzeniem planu uznawania grupy producentów

1. Przed zatwierdzeniem planu uznawania grupy producentów na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę na miejscu podmiotu prawnego lub jasno określonej części podmiotu prawnego.

2. Zainteresowane państwo członkowskie weryfikuje za pomocą wszelkich odpowiednich środków, łącznie z kontrolami na miejscu:

a) dokładność informacji podanych w planie uznawania,

b) spójność handlową i jakość techniczną planu, rzetelność szacunków i harmonogram wdrożenia,

c) kwalifikowalność działań oraz kwalifikowalność i zasadność zaproponowanych wydatków, oraz

d) zgodność operacji, dla których wnioskuje się o wsparcie, ze stosowanymi krajowymi i wspólnotowymi przepisami, dotyczącymi w szczególności zamówień publicznych, pomocy państwa oraz innych odpowiednich obowiązkowych norm ustanowionych w ustawodawstwie krajowym albo w ramach krajowych lub strategii krajowej.

Artykuł 114

Kontrola wniosków grup producentów o przyznanie pomocy

1. Przed przyznaniem pomocy państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wszystkich wniosków o przyznanie pomocy przedstawionych przez grupy producentów oraz kontrole na miejscu poprzez badanie próbek.

2. Po otrzymaniu wniosków o przyznanie pomocy, o których mowa w art. 47, państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu

▼B

w grupach producentów, aby zapewnić zgodność z warunkami przyznawania pomocy na dany rok.

Kontrole te w szczególności dotyczą:

a) zgodności z kryteriami uznawania na dany rok; oraz

b) wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu oraz wdrożenia środków zawartych w planach uznawania oraz poniesionych wydatków.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 2, obejmują corocznie znaczną część wniosków. Część ta stanowi przynajmniej 30 % łącznej kwoty pomocy.

Wszystkie grupy producentów muszą zostać skontrolowane przynajmniej raz na pięć lat.

4. Artykuły 107 i 109 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 115

Ponadnarodowe organizacje producentów i ponadnarodowe stowarzyszenia organizacji producentów

1. Państwo członkowskie, w którym ponadnarodowa organizacja producentów lub ponadnarodowe stowarzyszenie organizacji producentów ma swoją główną siedzibę, ponosi pełną odpowiedzialność za zorganizowanie kontroli danej organizacji lub stowarzyszenia i w stosownych przypadkach nakłada na nie sankcje.

2. Pozostałe państwa członkowskie, od których wymaga się zapewnienia współpracy administracyjnej, o której mowa w art. 30 ust. 2 lit. c) i art. 37 ust. 2 lit. c), przeprowadzają kontrole administracyjne i na miejscu zgodnie z wymaganiami państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i przekazują na ich temat sprawozdania. Przestrzegają wszystkich terminów określonych przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1.

3. Przepisy stosowane w państwie członkowskim, o którym mowa w ust. 1, mają zastosowanie w odniesieniu do organizacji producentów, programu operacyjnego i funduszu operacyjnego. Natomiast w odniesieniu do kwestii fitosanitarnych i środowiskowych oraz w odniesieniu do rozdysponowania wycofanych produktów zastosowanie mają przepisy państwa członkowskiego, w którym odbywa się produkcja.

Sekcja 3

Sankcje

Artykuł 116

Nieprzestrzeganie kryteriów uznawania

1. Państwo członkowskie wycofuje uznanie organizacji producentów w przypadku stwierdzenia poważnego naruszenia przestrzegania kryteriów uznawania wynikającego z zamierzonego działania organizacji producentów lub poważnego zaniedbania z jej strony.

W szczególności państwa członkowskie wycofują uznanie organizacji producentów, jeśli naruszenie przestrzegania kryteriów uznawania dotyczy:

a) naruszenia wymogów art. 23, 25, art. 28 ust. 1 i 2 lub art. 33, lub

b) sytuacji, w której wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu spada w dwóch kolejnych latach poniżej progu określonego przez

▼B

państwo członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

Wycofanie uznania na mocy niniejszego ustępu staje się skuteczne od dnia, w którym warunki uznawania nie były spełnione, z zastrzeżeniem wszelkich przepisów horyzontalnych obowiązujących na poziomie krajowym w zakresie okresów przedawnienia.

2. W przypadku gdy ust. 1 nie ma zastosowania, państwa członkowskie zawieszają uznanie organizacji producentów, jeśli naruszenie przestrzegania kryteriów uznawania jest poważne ale tylko czasowe.

W okresie zawieszenia pomoc nie jest wypłacana. Zawieszenie staje się skuteczne od dnia, w którym przeprowadzono kontrolę i kończy się w dniu kontroli, która wykazała spełnienie odpowiednich kryteriów.

Okres zawieszenia nie powinien przekraczać 12 miesięcy. Jeśli odnośne kryteria nie są w dalszym ciągu przestrzegane po 12 miesiącach, uznanie zostaje wycofane.

▼M5

Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 71, jeżeli jest to konieczne do zastosowania niniejszego ustępu. Te późniejsze płatności nie mogą jednak w żadnym przypadku być dokonywane później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku, w którym zrealizowano program.

▼B

3. W pozostałych przypadkach naruszenia przestrzegania kryteriów uznawania, w których ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, państwa członkowskie wysyłają pisemne ostrzeżenie określające środki naprawcze, które należy zastosować. Państwa członkowskie mogą zawiesić płatność pomocy do chwili zastosowania środków naprawczych.

▼M5

Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 71, jeżeli jest to konieczne do zastosowania niniejszego ustępu. Te późniejsze płatności nie mogą jednak w żadnym przypadku być dokonywane później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku, w którym zrealizowano program.

▼B

Niezastosowanie środków naprawczych w okresie 12 miesięcy zostanie uznane za poważne naruszenie przestrzegania kryteriów, co spowoduje zastosowanie ust. 2.

Artykuł 117

Oszustwo

1. Bez uszczerbku dla wszelkich innych kar stosowanych na mocy prawodawstwa wspólnotowego i krajowego państwa członkowskie wycofują uznanie organizacji producentów, stowarzyszenia organizacji producentów lub grupy producentów w przypadku stwierdzenia popełnienia przez nie oszustwa w odniesieniu do pomocy objętej rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007.

2. Państwa członkowskie mogą zawiesić uznanie organizacji producentów, stowarzyszenia organizacji producentów lub grupy producentów lub zawiesić płatności na ich rzecz, jeśli istnieją w stosunku do tych organizacji podejrzenia popełnienia oszustwa w odniesieniu do pomocy objętej rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007.

Artykuł 118

Grupy producentów

1. Państwa członkowskie, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, stosują sankcje przewidziane w art. 116 i/lub 119 w odniesieniu do planów uznawania.

▼B

2. Oprócz ust. 1, jeśli po zakończeniu okresu ustanowionego przez państwo członkowskie na mocy art. 51 ust. 4 grupa producentów nie zostanie uznana za organizację producentów, państwo członkowskie odzyskuje:

a) 100 % pomocy wypłaconej danej grupie producentów, jeśli nieuzyskanie przez nią uznania było wynikiem jej zamierzonego działania lub poważnego zaniedbania z jej strony; lub

b) 50 % pomocy wypłaconej danej grupie producentów we wszystkich pozostałych przypadkach.

Artykuł 119

Program operacyjny

1. Płatności oblicza się na podstawie kwoty, którą uznano za kwalifikującą się do otrzymania pomocy.

2. Państwo członkowskie sprawdza wniosek o przyznanie pomocy otrzymany od beneficjenta i określa kwoty, które kwalifikują się do wsparcia. Państwo członkowskie określa:

a) kwotę, którą należy wypłacić beneficjentowi jedynie w oparciu o wniosek;

b) kwotę, którą należy wypłacić beneficjentowi po sprawdzeniu kwalifikowalności wniosku.

3. Jeżeli kwota określona zgodnie z ust. 2 lit. a) przekracza kwotę określoną zgodnie z ust. 2 lit. b) o więcej niż 3 %, kwotę faktycznie należną beneficjentowi obniża się. Kwota obniżki równa jest różnicy między kwotami obliczonymi w ust. 2 lit. a) i b).

Nie stosuje się jednak żadnej obniżki jeżeli organizacja producentów lub grupa producentów może wykazać, że nie jest odpowiedzialna za włączenie niekwalifikującej się kwoty.

4. Ustępy 2 i 3 stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, do niekwalifikujących się wydatków określonych w trakcie kontroli na miejscu.

5. Jeżeli wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu jest zadeklarowana i sprawdzona przed złożeniem wniosku o przyznanie pomocy, obniżka ma zastosowanie do wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu zastosowanej przy obliczaniu należnych kwot zgodnie z ust. 2 i 3.

6. W przypadku stwierdzenia, że beneficjent umyślnie złożył fałszywą deklarację, daną operację wyklucza się ze wsparcia z programu operacyjnego lub planu uznawania i odzyskuje się wszystkie kwoty, które już zostały wypłacone na tę operację. Ponadto beneficjent zostanie wyłączony, w odniesieniu do tej operacji, z otrzymywania wsparcia w ramach danego programu operacyjnego w następnym roku.

Artykuł 120

Sankcje w wyniku kontroli pierwszego szczebla operacji wycofania

Jeśli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 110, wykryte zostaną nieprawidłowości w odniesieniu do norm handlowych lub wymagań minimalnych, o których mowa w art. 77, od beneficjenta zażąda się:

a) spłaty kwoty ►**M10** wkładu Wspólnoty ◄ obliczonej na podstawie ilości wycofanych produktów niezgodnych z normami handlowymi lub wymaganiami minimalnymi, jeśli ilości te wynoszą mniej niż 10 % ilości zgłoszonych zgodnie z art. 79 w odniesieniu do danej operacji wycofania,

▼B

b) zapłacenia kary w wysokości podwójnej kwoty ►M10 wkładu Wspólnoty ◄, jeśli ilości te wynoszą między 10–25 % zgłoszonych ilości, lub

c) zapłacenia kary w wysokości ►M10 wkładu Wspólnoty ◄ za całkowitą ilość zgłoszoną zgodnie z art. 79, jeśli ilości te przekraczają 25 % zgłoszonej ilości.

Artykuł 121

Inne sankcje mające zastosowanie do organizacji producentów w odniesieniu do operacji wycofania

1. Sankcje, o których mowa w art. 119, obejmują pomoc, o którą wnioskowano w odniesieniu do operacji wycofania jako zintegrowanych części wydatków programu operacyjnego.

2. Wydatki na operację wycofania uznaje się za niekwalifikujące się, jeśli produkty niewystawione na sprzedaż nie zostały unieszkodliwione jak przewidziało państwo członkowskie na mocy art. 81 ust. 1 lub jeśli wycofanie lub jego przeznaczenie miało negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje naruszające przepisy przyjęte na mocy art. 81 ust. 1.

Artykuł 122

Sankcje mające zastosowanie do odbiorców wycofanych produktów

W przypadkach wykrycia nieprawidłowości, które mogą być przypisane odbiorcom wycofanych produktów w trakcie kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 110 i 111 zastosowanie mają następujące sankcje:

a) odbiorcy przestają się kwalifikować do otrzymywania wycofanych produktów, oraz

b) odbiorcy produktów wycofanych z rynku są zobowiązani do spłaty wartości produktów, które otrzymują, oraz związanych z tym kosztów sortowania, pakowania oraz transportu zgodnie z przepisami ustanowionymi przez państwa członkowskie. ►M5 ——————— ◄

Sankcja przewidziana w lit. a) staje się natychmiast skuteczna i trwa co najmniej przez okres jednego roku gospodarczego oraz może zostać przedłużona w zależności od wagi stwierdzonej nieprawidłowości.

Artykuł 123

Zbieranie zielonych owoców i warzyw oraz niezbieranie

1. W odniesieniu do zbierania zielonych owoców i warzyw, jeśli okaże się, że organizacja producentów nie wypełniła swoich zobowiązań, będzie musiała zapłacić jako karę kwotę rekompensaty dotyczącej obszarów, w odniesieniu do których zobowiązanie nie zostało wypełnione. Niewypełnienie zobowiązań obejmuje następujące przypadki:

a) państwo członkowskie stwierdza, podczas sprawdzania, o którym mowa w art. 112 ust. 1 akapit drugi, że środek polegający na zbieraniu zielonych owoców nie był uzasadniony na podstawie analizy przewidywanej sytuacji na rynku wówczas panującej.

b) obszar zgłoszony do zbierania zielonych owoców i warzyw nie kwalifikuje się do zbierania zielonych owoców i warzyw, lub

c) produkt nie został całkowicie zebrany z danego obszaru lub nie został poddany denaturacji.

2. W odniesieniu do niezbierania, jeśli okaże się, że organizacja producentów nie wypełniła swoich zobowiązań, będzie musiała zapłacić jako karę kwotę rekompensaty dotyczącej obszarów, w odniesieniu do

▼B

których zobowiązanie nie zostało wypełnione. Niewypełnienie zobowiązań obejmuje następujące przypadki:

a) obszar zgłoszony do niezbierania nie kwalifikuje się do niezbierania,

b) zbiór lub częściowy zbiór miał jednak miejsce, lub

c) miał miejsce negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje fitosanitarne, za które odpowiedzialna jest organizacja producentów.

3. Kary określone w ust. 1 i 2 mają zastosowanie oprócz wszelkich zmniejszeń płatności dokonywanych na mocy art. 119.

Artykuł 124

Uniemożliwianie kontroli na miejscu

Wniosek o przyznanie pomocy zostaje odrzucony w odniesieniu do danej części wydatków, jeśli organizacja producentów, jej członek lub właściwy przedstawiciel uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu.

Artykuł 125

Windykacja pomocy

Nienależnie wypłacona pomoc, z odsetkami, podlega windykacji od organizacji producentów, stowarzyszeń organizacji producentów, grup producentów lub innych zainteresowanych operatorów. Przepisy art. 73 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 ([1]) stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Zastosowanie sankcji administracyjnych i ściągnięcie wypłaconych nienależnych kwot, zgodnie z niniejszą sekcją, bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach na mocy rozporządzenia 1848/2006 ([2]).

Sekcja 4

Monitorowanie i ocena programów operacyjnych i krajowych strategii

Artykuł 126

Wspólny zestaw wskaźników wydajności

1. Zarówno krajowe strategie jak i programy operacyjne są przedmiotem monitorowania i oceny mających na celu ocenę postępów realizacji celów określonych dla programów operacyjnych oraz wydajności i skuteczności w odniesieniu do tych celów.

2. Postęp, wydajność i skuteczność oceniane są za pomocą wspólnego zestawu wskaźników wydajności odnoszących się do sytuacji wyjściowej oraz do realizacji finansowej, produktów, rezultatów i oddziaływania realizowanych programów operacyjnych.

3. Wspólny zestaw wskaźników wydajności wymieniony jest w załączniku XIV do niniejszego rozporządzenia.

4. Jeśli państwo członkowskie uzna to za stosowne, krajowa strategia określa ograniczony zestaw dodatkowych wskaźników specjalnie dla tej strategii odzwierciedlający krajowe i/lub regionalne potrzeby, warunki i cele określone dla programów operacyjnych realizowanych przez organizacje producentów. O ile istnieją, wyklucza się dodatkowe wskaźniki

([1]) Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18.
([2]) Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 56.

▼B

dotyczące celów w dziedzinie ochrony środowiska, które nie są objęte wspólnymi wskaźnikami wydajności.

Artykuł 127

Procedury monitorowania i oceny w odniesieniu do programów operacyjnych

1. Organizacje producentów zapewniają monitorowanie i ocenę swoich programów operacyjnych dzięki zastosowaniu odpowiednich wskaźników ze wspólnego zestawu wskaźników wydajności, o którym mowa w art. 126 i, w stosownych przypadkach, dodatkowych wskaźników określonych w strategii krajowej.

W tym celu ustanawiają system zbierania, rejestrowania i przechowywania informacji przydatnych do zestawiania tych wskaźników.

2. Monitorowanie ma na celu ocenę postępów w realizacji konkretnych celów, które zostały określone dla programu operacyjnego. Przeprowadzane jest przy pomocy wskaźników finansowych, produktu i rezultatu. Wyniki tego działania mają służyć:

a) weryfikacji jakości realizacji programu;

b) określeniu wszelkich potrzeb dostosowań lub przeglądu programu operacyjnego mających na celu osiągnięcie celów ustanowionych dla programu lub poprawę zarządzania programem, w tym zarządzania finansowego;

c) przyczynieniu się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji programu operacyjnego.

Informacje dotyczące wyników działań monitorujących umieszczane są w każdym sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 98 ust. 1, które organizacja producentów ma obowiązek przekazać organowi krajowemu odpowiedzialnemu za zarządzanie strategią krajową.

3. Ocena przyjmuje formę oddzielnego sprawozdania z oceny średniookresowej.

Ocena średniookresowa, którą można przeprowadzić przy pomocy wyspecjalizowanego biura doradztwa, ma na celu zbadanie stopnia wykorzystania zasobów finansowych, wydajności i skuteczności programu operacyjnego oraz ocenę postępów dokonanych w odniesieniu do ogólnych celów programu. W tym celu należy wykorzystać wspólne wskaźniki dotyczące sytuacji wyjściowej, wyników i, w stosownych przypadkach, oddziaływania.

W stosownych przypadkach ocena średniookresowa zawiera ocenę jakościową rezultatów i oddziaływania działań w zakresie ochrony środowiska mających na celu:

a) zapobieganie erozji gleby,

b) zmniejszenie stosowania i/lub lepsze gospodarowanie środkami ochrony roślin,

c) ochronę siedlisk i różnorodności biologicznej, lub

d) ochronę krajobrazu.

Wyniki tego działania będą wykorzystane do:

a) poprawy jakości programów operacyjnych zarządzanych przez organizację producentów,

b) określenia wszelkich potrzeb znacznej zmiany programu operacyjnego,

c) przyczynienia się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji programów operacyjnych, oraz

▼B

d) wyciągnięcia wniosków pomagających w poprawie jakości, wydajności i skuteczności przyszłych programów operacyjnych zarządzanych przez organizację producentów.

Ocena średniookresowa będzie przeprowadzana w trakcie realizacji programu operacyjnego, w terminie pozwalającym na uwzględnienie wyników oceny przy przygotowywaniu następnego programu operacyjnego.

Sprawozdanie z oceny średniookresowej dołączane jest do odpowiedniego sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 98 ust. 1.

Artykuł 128

Procedury monitorowania i oceny w odniesieniu do strategii krajowej

1. Monitorowanie i ocena w odniesieniu do strategii krajowej przeprowadzane są przy użyciu odpowiednich wskaźników ze wspólnego zestawu wskaźników wydajności, o którym mowa w art. 126 i, w stosownych przypadkach, dodatkowych wskaźników określonych w strategii krajowej.

2. Państwa członkowskie ustanawiają system zbierania, rejestrowania i przechowywania informacji w formie elektronicznej odpowiedni do celów zestawiania wskaźników, o których mowa w art. 126. W tym celu opierają się na informacjach przekazanych przez organizację producentów w odniesieniu do monitorowania i oceny ich programów operacyjnych.

3. Monitorowanie odbywa się na bieżąco i ma na celu ocenę postępów w realizacji celów określonych dla programów operacyjnych. Przeprowadzane jest przy pomocy wskaźników finansowych, produktu i rezultatu. Do tego celu wykorzystywane są informacje dostarczane w rocznych sprawozdaniach z realizacji przekazywanych przez organizacje producentów dotyczące monitorowania ich programów operacyjnych. Wyniki monitorowania będą wykorzystane do:

a) weryfikacji jakości realizacji programów operacyjnych,

b) określenia wszelkich potrzeb dostosowań lub przeglądu strategii krajowej mających na celu osiągnięcie celów ustanowionych dla tej strategii lub poprawę zarządzania realizacją strategii, w tym zarządzania finansowego programami operacyjnymi, oraz

c) przyczynienia się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji strategii krajowej.

4. Ocena ukierunkowana jest na ocenę postępów realizacji ogólnych celów strategii. Przeprowadzana jest przy pomocy wskaźników dotyczących sytuacji wyjściowej, wyników i, w stosownych przypadkach, oddziaływania. Do tego celu wykorzystywane są wyniki monitorowania i ocena średniookresowa programów operacyjnych zawarte w rocznych sprawozdaniach z postępów i sprawozdaniach końcowych przekazywanych przez organizacje producentów. Wyniki oceny będą wykorzystane do:

a) poprawy jakości strategii;

b) określenia wszelkich potrzeb znacznej zmiany strategii; oraz

c) przyczynienia się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji strategii krajowej.

Ocena obejmuje dokonanie oceny w 2012 r., która powinna być przeprowadzona w terminie umożliwiającym zawarcie jej wyników w odrębnym sprawozdaniu z oceny, które należy załączyć, w tym samym roku, do rocznego sprawozdania krajowego, o którym mowa w art. 99 ust. 3. Sprawozdanie oceni stopień wykorzystania zasobów finansowych, wydajność i skuteczność realizowanych programów operacyjnych oraz oceni skutki i wpływ tych programów w odniesieniu do

▼B

celów określonych w strategii oraz, w stosownych przypadkach, innych celów określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007. Będzie miało na celu wyciągnięcie wniosków pomagających w poprawie jakości przyszłych krajowych strategii, a zwłaszcza określenie możliwych niedociągnięć w definicji celów lub środków kwalifikujących się do wsparcia lub potrzeb określenia nowych instrumentów.

ROZDZIAŁ VI

Rozszerzenie zasad na producentów w określonym obszarze gospodarczym

Artykuł 129

Zgłoszenie wykazu obszarów gospodarczych

Zgłoszenie wykazu obszarów gospodarczych przewidziane w art. 14 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 obejmuje wszelkie informacje potrzebne do oceny, czy warunki ustanowione w art. 14 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia zostały spełnione.

Artykuł 130

Zgłoszenie obowiązujących przepisów; reprezentatywność

1. Kiedy państwo członkowskie powiadamia o przepisach, które wprowadziło jako obowiązujące dla danego produktu oraz obszaru gospodarczego zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, w tym samym czasie informuje Komisję o:

a) organizacji producentów lub stowarzyszeniu organizacji, które wystąpiły o rozszerzenie zasad,

b) liczbie producentów, którzy należą do takiej organizacji lub stowarzyszenia, oraz o łącznej liczbie producentów na danym obszarze gospodarczym; informacje takie przekazywane są w odniesieniu do sytuacji panującej w czasie składania wniosku o rozszerzenie zasad,

c) produkcji ogółem na obszarze gospodarczym oraz o wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu przez organizację producentów lub stowarzyszenie w trakcie ostatniego roku gospodarczego, dla którego dostępne są dane liczbowe,

d) dacie, począwszy od której zasady, które mają być rozszerzone, odnosiły się do odnośnej organizacji producentów lub stowarzyszenia, oraz

e) dacie, począwszy od której rozszerzenie ma obowiązywać, oraz o okresie stosowania rozszerzenia.

2. Do celów określenia reprezentatywności w rozumieniu art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, państwa członkowskie ustanawiają zasady, wyłączając:

a) producentów, których produkcja jest ukierunkowana głównie na sprzedaż bezpośrednią konsumentom w gospodarstwie lub na obszarze produkcyjnym,

b) sprzedaż bezpośrednią, o której mowa w lit. a),

c) produkty dostarczone do przetworzenia, jak określono w art. 14 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 z wyjątkiem sytuacji, gdy przedmiotowe zasady stosuje się wyłącznie lub częściowo do takiego produktu.

▼B

Artykuł 131

Wkład finansowy

Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, że producenci, którzy nie należą do organizacji producentów, są zobowiązani do wkładu finansowego, przesyła Komisji informacje potrzebne do oceny zgodności z warunkami określonymi we wspomnianym artykule. Informacje takie obejmują w szczególności podstawę, według której obliczany jest wkład oraz jego kwotę jednostkową, beneficjenta lub beneficjentów oraz rodzaj różnych kosztów, o których mowa w art. 21 lit. a) i b).

Artykuł 132

Rozszerzenia na okres przekraczający jeden rok gospodarczy

W wypadku podjęcia decyzji o zastosowaniu rozszerzenia na okres przekraczający jeden rok gospodarczy, państwa członkowskie sprawdzają, w odniesieniu do każdego roku gospodarczego, czy warunki odnoszące się do reprezentatywności ustanowionej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 są nadal przestrzegane w całym okresie stosowania rozszerzenia. Jeżeli wykryją, że warunki nie są już przestrzegane, niezwłocznie uchylają rozszerzenie ze skutkiem od początku następnego roku gospodarczego. Niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uchyleniach, a Komisja udostępnia publicznie takie informacje w sposób, który uznaje za właściwy.

Artykuł 133

Produkty sprzedawane na pniu; nabywcy

1. W przypadkach gdy producenci, którzy nie należą do organizacji producentów, sprzedają swoje produkty na pniu, uznaje się, że nabywca, do celów zgodności z zasadami określonymi w pkt 1 lit. e) i f) oraz w pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, wyprodukował dany produkt.

2. Zainteresowane państwo członkowskie może podjąć decyzję, że zasady wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 inne niż zasady określone w ust. 1 mogą stać się wiążące dla nabywców, gdy są oni odpowiedzialni za zarządzanie daną produkcją.

TYTUŁ IV

HANDEL Z KRAJAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Pozwolenia na przywóz

Artykuł 134

Pozwolenia na przywóz jabłek

▼M4

1. Przywóz jabłek oznaczonych kodem 0808 10 80 podlegający obowiązkowi przedłożenia pozwolenia na przywóz określono w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 ([1]).

▼B

2. Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z niniejszym artykułem.

([1]) Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

▼B

3. Importerzy mogą przedstawiać wnioski o pozwolenia na przywóz właściwym organom dowolnego państwa członkowskiego.

Wpisują oni nazwę kraju pochodzenia w rubryce 8 wniosku o przywóz i zaznaczają słowo „tak” krzyżykiem.

▼M4

4. Wraz z wnioskiem importerzy składają zabezpieczenie zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 gwarantujące dotrzymanie zobowiązania do przywozu w okresie ważności pozwolenia na przywóz.

Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej, zabezpieczenie ulega przepadkowi w całości lub w części, jeżeli przywóz nie zostanie zrealizowany lub zostanie zrealizowany jedynie częściowo w okresie ważności pozwolenia na przywóz.

Okres ważności pozwolenia na przywóz oraz kwota zabezpieczenia jakie należy złożyć są określone w części I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

▼B

5. Pozwolenia na przywóz są wydawane bezzwłocznie każdemu wnioskodawcy bez względu na miejsce jego siedziby we Wspólnocie.

Kraj pochodzenia wpisuje się w rubryce 8 pozwolenia na przywóz, a słowo „tak” zaznacza się krzyżykiem.

▼M4

6. Pozwolenia na przywóz są ważne wyłącznie dla przywozów pochodzących z krajów w nich wskazanych.

▼B

7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, nie później niż o godz. 12:00 w południe (czasu lokalnego obowiązującego w Brukseli), w każdą środę tygodnia, o ilościach jabłek, dla których w poprzednim tygodniu zostały wydane pozwolenia na przywóz, w podziale według kraju trzeciego będącego krajem pochodzenia.

Takie powiadomienie przekazywane jest za pośrednictwem systemu elektronicznego wskazanego przez Komisję.

ROZDZIAŁ II

Należności przywozowe i system cen wejścia

Sekcja 1

System cen wejścia

Artykuł 135

Zakres i definicje

1. Niniejsza sekcja określa zasady stosowania art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

2. Do celów niniejszej sekcji:

a) „partia” oznacza towary przedstawione zgodnie ze zgłoszeniem o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, obejmujące wyłącznie towary o tym samym pochodzeniu w ramach jednego kodu Nomenklatury Scalonej oraz

b) „importer” oznacza zgłaszającego w rozumieniu art. 4 ust. 18 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ([1]).

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

▼B

Artykuł 136

Zgłaszanie cen

1. W odniesieniu do każdego produktu oraz w odniesieniu do okresów wymienionych w części A załącznika XV, dla każdego dnia targowego oraz dla każdego miejsca pochodzenia, państwa członkowskie przekazują Komisji najpóźniej do godziny 12:00 w południe (czasu brukselskiego) następnego dnia roboczego:

a) średnie reprezentatywne ceny produktów przywożonych z krajów trzecich, sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach przywozowych określonych w art. 137 ust. 1, oraz znaczące ceny zarejestrowane na innych rynkach w odniesieniu do znacznych ilości przywożonych produktów lub w przypadku braku cen dla rynków reprezentatywnych, znaczące ceny dla przywożonych produktów zarejestrowane na innych rynkach oraz

b) łączne ilości odnoszące się do cen określonych w lit. a).

W przypadku, gdy łączne ilości określone w lit. b) są mniejsze niż jedna tona, odpowiadających im cen nie przekazuje się Komisji.

2. Ceny określone w ust. 1 lit. a) należy rejestrować:

a) dla każdego z produktów wymienionych w części A załącznika XV,

b) dla wszystkich dostępnych odmian oraz wielkości, oraz

c) na etapie importera/hurtownika lub na etapie hurtownika/detalisty w przypadku braku danych na temat cen na etapie importera/-hurtownika.

Zostaną one pomniejszone o następujące kwoty:

a) marżę handlową w wysokości 15 % dla centrów handlowych Londynu, Mediolanu i Rungis oraz w wysokości 8 % dla pozostałych centrów handlowych, oraz

b) koszty transportu i ubezpieczenia na obszarze celnym Wspólnoty.

W odniesieniu do kosztów przewozu i ubezpieczenia potrącanych zgodnie z drugim akapitem, państwa członkowskie mogą ustalić standardową kwotę potrącenia. Kwoty te, jak również sposoby ich obliczania, są niezwłocznie podawane do wiadomości Komisji.

3. Ceny zarejestrowane zgodnie z ust. 2 w przypadku gdy zostały ustalone na etapie hurtownika/detalisty, najpierw pomniejsza się o kwotę równą 9 %, aby uwzględnić marżę handlową hurtownika, a następnie o kwotę równą 0,7245 EUR za 100 kg, aby uwzględnić koszty przeładunku oraz podatków i opłat rynkowych.

4. Za reprezentatywne uznaje się:

a) ceny produktów w klasie I, o ile ilości w tej klasie stanowią co najmniej 50 % łącznych ilości wprowadzonych do obrotu,

b) ceny produktów w klasie I oraz, w przypadku gdy produkty w tej klasie stanowią mniej niż 50 % łącznych ilości, ceny ustalone na produkty klasy II w odniesieniu do ilości umożliwiających pokrycie 50 % łącznych ilości wprowadzonych do obrotu,

c) ceny ustalone dla produktów klasy II, w przypadku braku cen produktów klasy I, chyba, że podjęto decyzję o zastosowaniu współczynnika korygującego w stosunku do nich, jeśli w wyniku warunków produkcji dla produktów danego pochodzenia produkty te nie są normalnie i zwyczajowo wprowadzane do obrotu w klasie I ze względu na ich cechy jakościowe.

Współczynnik korygujący określony w akapicie pierwszym lit. c) stosuje się do cen po potrąceniu wartości określonych w ust. 2.

▼B

Artykuł 137

Reprezentatywne rynki

Państwa członkowskie informują Komisję o zwyczajowych dniach rynkowych na rynkach wymienionych w załączniku XVI, które uznaje się za reprezentatywne.

Artykuł 138

Standardowe wartości przywozowe

1. W odniesieniu do każdego produktu oraz na okres wymieniony w części A załącznika XV Komisja ustala każdego dnia roboczego oraz dla każdego miejsca pochodzenia standardową wartość przywozową równą średniej ważonej cen reprezentatywnych, określonych w art. 136, pomniejszonej o standardową kwotę wynoszącą 5 EUR/100 kg oraz opłaty celne ad valorem.

2. Jeśli zgodnie z niniejszą sekcją ustala się standardową wartość przywozową dla produktów oraz dla okresów obowiązywania wymienionych w części A załącznika XV, ceny jednostkowej, o której mowa w art. 152 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([1]) nie stosuje się. Zastępuje się ją standardową wartością przywozową, określoną w ust. 1.

3. W przypadku, gdy nie obowiązuje standardowa wartość przywozowa dla produktu określonego pochodzenia, stosuje się średnią standardowych wartości przywozowych obowiązujących w odniesieniu do danego produktu.

4. W okresach obowiązywania wymienionych w części A załącznika XV stosuje się standardowe wartości przywozowe do czasu ich zmiany. Przestają one jednak obowiązywać, w przypadku niepowiadomienia Komisji o średniej cenie reprezentatywnej przez siedem kolejnych dni rynkowych.

Jeżeli na podstawie akapitu pierwszego do danego produktu nie stosuje się żadnej standardowej wartości przywozowej, standardowa wartość przywozowa stosowana w odniesieniu do tego produktu jest równa ostatniej średniej standardowej wartości przywozowej.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1, ze skutkiem od pierwszego dnia okresu obowiązywania określonego w części A załącznika XIV, jeśli nie można było obliczyć standardowej wartości przywozowej, nie stosuje się żadnej standardowej wartości przywozowej od pierwszego dnia okresów obowiązywania wskazanych w załączniku XV część A.

6. Ceny reprezentatywne w EUR przelicza się stosując reprezentatywne kursy rynkowe wyliczane na dany dzień.

7. Komisja udostępnia publicznie standardowe wartości przywozowe wyrażone w EUR, w sposób który uznaje za właściwy.

Artykuł 139

Podstawa cen wejścia

1. Cena wejścia, stanowiąca podstawę klasyfikacji produktów wymienionych w części A załącznika XV zgodnie z Taryfą Celną Wspólnot Europejskich, równa się, według uznania importera:

a) cenie FOB produktów w kraju ich pochodzenia, powiększonej o koszty ubezpieczenia i przewozu do granic obszaru celnego Wspólnoty w przypadku, gdy taka cena i takie koszty są znane w chwili sporządzania zgłoszenia o dopuszczeniu produktów do swobodnego obrotu. W przypadku gdy wyżej wymienione ceny są wyższe o więcej niż 8 % od wartości standardowej, stosowanej dla

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

▼B

danego produktu w momencie sporządzania zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, importer musi złożyć zabezpieczenie, określone w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Do tego celu kwotą należności przywozowej, której ostatecznie mogą podlegać produkty, jest kwota należności, którą importer uiściłby gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie wskazanej wartości standardowej; lub

b) wartości celnej wyliczonej zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 stosowanej tylko w odniesieniu do danych przywożonych produktów. W takim przypadku należność przywozową należy potrącić zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 138 ust. 1. W takim przypadku importer składa zabezpieczenie, określone w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe kwocie należności, którą musiałby zapłacić, gdyby klasyfikacja produktów została dokonana na podstawie standardowej wartości przywozowej mającej zastosowanie w odniesieniu do danej partii towarów; lub

c) standardowej wartości przywozowej wyliczonej zgodnie z art. 138 niniejszego rozporządzenia.

2. Cena wejścia, stanowiąca podstawę klasyfikacji produktów wymienionych w części B załącznika XV zgodnie z Taryfą Celną Wspólnot Europejskich, musi równać się, według uznania importera:

a) cenie FOB produktów w kraju pochodzenia, powiększonej o koszty ubezpieczenia i przewozu do granic terytorium celnego Wspólnoty, w przypadku gdy taka cena i takie koszty są znane w chwili składania zgłoszenia celnego. Jeżeli organy celne uznają, że wymagane jest zabezpieczenie, na podstawie art. 248 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, importer musi złożyć zabezpieczenie równe maksymalnej kwocie cła na dany produkt; lub

b) wartości celnej wyliczonej zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 stosowanej tylko w odniesieniu do danych przywożonych produktów. W takim przypadku należność przywozową należy potrącić zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 138 ust. 1. W takim przypadku importer musi złożyć zabezpieczenie, określone w art. 248 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe maksymalnej kwocie cła na dany produkt.

3. W przypadku gdy cena wejścia jest obliczana na podstawie ceny FOB produktów w kraju pochodzenia, wartość celna obliczana jest na podstawie danej sprzedaży po tej cenie.

W przypadku gdy cena wejścia jest obliczana zgodnie z jedną z procedur przewidzianych w ust. 1 lit. b) lub c) lub w ust. 2 lit. b), wartość celna obliczana jest na tej samej podstawie, co cena wejścia.

4. Importer ma jeden miesiąc od sprzedaży danych produktów, z zastrzeżeniem terminu do czterech miesięcy od daty zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, na wykazanie, że partia towarów została sprzedana zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, określonych w ust. 1 lit. a) akapit drugi lub ust. 2 lit. a) lub na określenie wartości celnej, określonej w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. a). Niedotrzymanie jednego z tych terminów pociąga za sobą utratę złożonego zabezpieczenia, bez uszczerbku dla stosowania przepisów ust. 5.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim udowodnione zostały w sposób zgodny z wymogami organów celnych warunki rozdysponowania towaru.

W innym przypadku, złożone zabezpieczenie ulega przepadkowi stanowiąc płatność z tytułu należności przywozowych.

5. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, może być przedłużony przez właściwe organy, maksymalnie o trzy miesiące.

▼B

6. Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należność zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Kwota należności, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki narosłe od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu do daty ściągnięcia należności. Stosowana jest stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do ściągania należności na mocy prawa krajowego

Sekcja 2

Dodatkowe należności przywozowe

Artykuł 140

Zakres i definicje

1. Dodatkowa należność przywozowa, określona w art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, dalej „dodatkowa należność", może być stosowana w odniesieniu do produktów oraz w okresach wymienionych w załączniku XVII na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

2. Wartości progowe w odniesieniu do dodatkowych należności wymienione są w załączniku XVII.

Artykuł 141

Zgłaszanie ilości

1. W odniesieniu do każdego z produktów wymienionych w załączniku XVII oraz we wskazanych okresach, państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane szczegółowe na temat ilości wprowadzanych do swobodnego obrotu, z zastosowaniem metody nadzoru przywozów preferencyjnych określonych w art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93

Takie zgłoszenie ma miejsce nie później niż o godzinie 12.00 czasu lokalnego w Brukseli, w każdą środę, dla wielkości przywozu wprowadzonego do swobodnego obrotu w poprzednim tygodniu.

2. Zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu produktów objętych niniejszą sekcją, które mogą być zaakceptowane przez organy celne na wniosek zgłaszającego, niezawierające niektórych danych szczegółowych określonych w załączniku 37 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, zawierają, w uzupełnieniu do danych szczegółowych określonych w art. 254 wspomnianego rozporządzenia, wskazanie masy netto (kg) danych produktów.

W przypadku stosowania uproszczonej procedury zgłoszenia określonej w art. 260 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów objętych niniejszą sekcją, uproszczone zgłoszenia zawierają, w uzupełnieniu do innych wymagań, wskazanie masy netto (kg) danych produktów.

W przypadku stosowania procedury odprawy lokalnej określonej w art. 263 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów objętych niniejszą sekcją, powiadomienie organów celnych określonych w art. 266 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia zawiera wszelkie dane konieczne do ustalenia identyfikacji towarów, jak również wskazanie masy netto (kg) danych produktów.

Artykuł 266 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania w odniesieniu do przywozu produktów objętych niniejszą sekcją.

▼B

Artykuł 142

Nakładanie dodatkowej należności

1. Jeżeli okaże się, że dla jednego z produktów i dla jednego z okresów wymienionych w załączniku XVII, ilość wprowadzona do swobodnego obrotu przekracza odpowiednią wielkość progową, Komisja nałoży dodatkową należność, chyba że jest mało prawdopodobne, by dany przywóz doprowadził do zakłóceń na rynku Wspólnoty lub skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Dodatkową należność pobiera się od ilości wprowadzonych do swobodnego obrotu po terminie stosowania tej należności, pod warunkiem że:

a) ich klasyfikacja taryfowa ustalona zgodnie z art. 139 pociąga za sobą zastosowanie najwyższych specjalnych należności mających zastosowanie do przywozu produktów przedmiotowego pochodzenia,

b) przywóz jest dokonany w okresie stosowania dodatkowej należności.

Artykuł 143

Kwota dodatkowej należności

Dodatkowa należność nałożona na mocy art. 142 stanowi jedną trzecią należności stosowanej wobec danego produktu zgodnie ze Wspólną Taryfą Celną.

Jednakże w przypadku przywozu korzystającego z preferencji taryfowych odnośnie do cła ad valorem dodatkowa należność stanowi jedną trzecią specjalnej należności na ten produkt, jeżeli stosuje się art. 142 ust. 2.

Artykuł 144

Zwolnienia z dodatkowej należności

1. Z dodatkowej należności są zwolnione:

a) towary przywożone w ramach kontyngentów taryfowych wymienionych w załączniku VII do Nomenklatury Scalonej;

b) towary w drodze do Wspólnoty, określone w ust. 2.

2. Za towary w drodze do Wspólnoty uważa się towary, jeżeli:

a) opuściły kraj pochodzenia przed podjęciem decyzji o nałożeniu dodatkowej należności, oraz

b) są transportowane z zastosowaniem dokumentu przewozowego ważnego od miejsca załadunku w kraju pochodzenia do miejsca rozładunku we Wspólnocie, sporządzonego przed nałożeniem dodatkowej należności.

3. Zainteresowane strony dostarczają organom celnym dowód na to, że zostały spełnione wymogi ust. 2.

Jednak organy te mogą uznać, że towary opuściły kraj pochodzenia przed datą nałożenia dodatkowej należności, jeżeli dostarczony zostanie jeden z następujących dokumentów:

a) dla transportu morskiego - konosament wskazujący, że załadunek miał miejsce przed tą datą,

b) dla transportu kolejowego - list przewozowy przyjęty przez władze kolejowe kraju pochodzenia przed tą datą,

c) dla transportu drogowego - umowa przewozu drogowego (CMR) lub inny dokument tranzytowy sporządzony w kraju pochodzenia przed tą datą, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w dwustronnych lub

▼B

wielostronnych umowach zawartych w kontekście tranzytu wspólnotowego lub wspólnego tranzytu,

d) dla transportu lotniczego - lotniczy list przewozowy wskazujący, że przewoźnik lotniczy przyjął towary przed tą datą.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE, UCHYLAJĄCE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 145

Kontrole

Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszego rozporządzenia lub innego prawodawstwa wspólnotowego, państwa członkowskie wprowadzają kontrole i środki w zakresie koniecznym do zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 i niniejszego rozporządzenia. Muszą one być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów finansowych Wspólnot.

W szczególności zapewniają one:

a) możliwość sprawdzenia wszystkich kryteriów kwalifikowalności ustanowionych przez Wspólnotę lub w ustawodawstwie krajowym lub w strategii krajowej

b) posiadanie przez państwa członkowskie odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli wystarczającej liczby odpowiednio wykwalifikowanego i doświadczonego personelu do skutecznego przeprowadzania kontroli oraz

c) ustanowienie przepisów w celu unikania nieregularnego, podwójnego finansowania środków w ramach niniejszego rozporządzenia i innych wspólnotowych lub krajowych systemów.

Artykuł 146

Krajowe sankcje

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek sankcji określonych w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (WE) nr 1182/2007 państwa członkowskie zapewniają stosowanie sankcji na poziomie krajowym względem nieprawidłowości popełnionych w odniesieniu do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu (WE) nr 1182/2007, sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów finansowych Wspólnot.

Artykuł 147

Sztucznie stworzone sytuacje

Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczególnych określonych w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (WE) nr 1182/2007, nie dokonuje się żadnych płatności na rzecz beneficjentów, odnośnie do których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia.

Artykuł 148

Przekazywanie informacji

1. Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczególnych niniejszego rozporządzenia, wszystkie informacje przekazywane Komisji przez

▼B

państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia przekazywane są w sposób określony przez Komisję i w wymaganym przez nią formacie.

Informacje przekazane w inny sposób i w innej formie niż określone przez Komisję mogą zostać uznane za nieprzekazane, nie naruszając przepisów ust. 3.

2. Nie naruszając przepisów szczególnych niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia, że są w stanie dotrzymać terminów przekazywania informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Jeśli państwo członkowskie nie przekaże informacji zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 lub jeśli informacja okaże się niepoprawna w świetle obiektywnych faktów wiadomych Komisji, Komisja może zawiesić część lub całość miesięcznych płatności, o których mowa w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ([1]), w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, do chwili prawidłowego przekazania informacji.

Artykuł 149

Oczywiste błędy

Wszelkie informacje, żądania lub wnioski przedstawione państwu członkowskiemu na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, obejmujące wniosek o przyznanie pomocy, mogą być dostosowane w dowolnym czasie po ich złożeniu w przypadku stwierdzenia oczywistych błędów przez właściwy organ.

Artykuł 150

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

Jeśli na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, mają być nałożone sankcje lub wycofane korzyści lub uznanie, nie są one nakładane lub wycofywane w przypadkach zaistnienia siły wyższej lub innych nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Przypadek zaistnienia siły wyższej musi jednak zostać zgłoszony wraz z odpowiednimi dowodami satysfakcjonującymi właściwy organ, temu organowi w ciągu dziesięciu dni roboczych od dnia, w którym zainteresowana osoba była w stanie to zrobić.

Artykuł 151

Uchylenia

Należy zatem uchylić rozporządzenia (WE) nr 3223/94, (WE) nr 1555/96, (WE) nr 961/1999, (WE) nr 544/2001, (WE) nr 1148/2001, (WE) nr 2590/2001, (WE) nr 1791/2002, (WE) nr 2103/2002, (WE) nr 48/2003, (WE) nr 606/2003, (WE) nr 761/2003, (WE) nr 1432/2003, (WE) nr 1433/2003, (WE) nr 1943/2003, (WE) nr 103/2004, (WE) nr 1557/2004, (WE) nr 179/2006, (WE) nr 430/2006, (WE) nr 431/2006, i (WE) nr 1790/2006.

Jednakże uchylone rozporządzenia mają w dalszym ciągu zastosowanie, w stosownych przypadkach, do celów art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

([1]) Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1.

▼B

Artykuł 152

Przepisy przejściowe

1. Niezależnie od przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, wyłącznie do celów stosowania art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 stosuje się definicje lat gospodarczych obowiązujące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zatwierdzanie wszystkich programów operacyjnych przedłożonych w 2007 r. odbywa się zgodnie z zasadami obowiązującymi bezpośrednio przed terminem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Programy operacyjne korzystające z pomocy określonej w art. 55 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 mogą z niej korzystać do momentu ich zakończenia pod warunkiem, że są zgodne z zasadami obowiązującymi przez terminem stosowania niniejszego rozporządzenia.

W drodze odstępstwa od art. 66 i 67 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą przyjąć wszelkie niezbędne przepisy w celu umożliwienia organizacjom producentów dokonania zmiany swoich programów operacyjnych tak szybko jak to możliwe po terminie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, celem stosowania przepisów art. 55 ust. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

▼M1

Państwa członkowskie mogą ustanowić, że wydatki na jeden lub więcej środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych, dotyczące wycofywania produktów z rynku, promocji i komunikacji, oraz szkolenia dokonane przez organizację producentów w 2008 r. są kwalifikowalne, nawet jeżeli nie dostosowano jeszcze programu operacyjnego w celu uwzględnienia danych środków. Aby wydatki te były kwalifikowalne:

a) państwo członkowskie dba o to, by krajowa strategia przyjęta w 2008 r. zgodnie z niniejszym rozporządzeniem obejmowała dane środki;

b) w 2008 r. zmienia się program operacyjny zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, aby objąć dane środki przed złożeniem wniosku o płatność w ramach związanej z tym pomocy; oraz

c) środki oraz wszelkie ich kontrole są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Państwa członkowskie mogą ustanowić, że zmiana środka w istniejącym programie operacyjnym dokonywana zgodnie z art. 55 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 obejmują wydatki na działania prowadzone w 2008 r. nawet jeszcze przed wprowadzeniem zmian, pod warunkiem że przestrzega się wymogów zawartych w akapicie czwartym lit. a), b) i c).

▼B

3. Do celów stosowania art. 55 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 zasadami dotyczącymi minimalnych parametrów surowców dostarczanych do przetworzenia oraz minimalnych wymagań dotyczących jakości dla produktów gotowych, stosowanymi w dalszym ciągu w odniesieniu do surowców zebranych na terytorium państw członkowskich korzystających z przejściowych przepisów na mocy art. 68b lub art. 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oprócz wszelkich odnośnych norm handlowych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, są zasady zawarte w rozporządzeniach Komisji wymienionych w załączniku XVIII.

▼M5

4. W drodze odstępstwa od art. 47 ust. 2 niniejszego rozporządzenia grupy producentów realizujące plany uznawania, do których ma zastosowanie art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, i które nie są podzielone na okresy półroczne, mogą składać wnioski o przyznanie

▼M5

pomocy dotyczące okresów półrocznych. Wspomniane wnioski mogą obejmować jedynie okresy półroczne odpowiadające rocznym segmentom, które rozpoczęły się przed 2008 r.

5. W drodze odstępstwa od art. 96 w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych w 2007 r. dodatkowa pomoc finansowa przyznawana funduszom operacyjnym finansowana jest z EFRG na poziomie 50 % pomocy finansowej przyznanej organizacji producentów.

6. Plany uznawania zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które wciąż korzystają z zatwierdzenia na mocy art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do grup producentów spoza państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, i nieznajdujących się w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, ani na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, finansowane są zgodnie ze stawkami określonymi w art. 7 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

Plany uznawania zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które korzystały z przepisów art. 14 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia, i które wciąż korzystają z zatwierdzenia na mocy art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, są finansowane w wysokości określonej w art. 7 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

7. Płatności rekompensaty wspólnotowej z tytułu wycofania i związane z nią kontrole dotyczące wycofań z 2007 r., które nie zostały dokonane przed dniem 31 grudnia 2007 r., mogą jednak być dokonane po tym terminie zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (WE) nr 2200/96 zgodnie z jego brzmieniem w tym terminie.

8. Jeśli, w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dla programów operacyjnych realizowanych w 2007 r. lub przed, z powodu działań lub zaniedbań w tym okresie miałyby zastosowanie sankcje na mocy tytułu III rozdziału V sekcji 3, lecz zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami zastosowanie miałyby mniej surowe sankcje lub nie nakładano by żadnych sankcji, wówczas zastosowanie mają mniej surowe sankcje lub, zależnie od przypadku, nie stosuje się żadnych sankcji.

▼M10

9. Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia z uzasadnionych przyczyn państwa członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą programów i funduszy operacyjnych na rok 2009 najpóźniej do dnia 1 marca 2009 r. Decyzja zatwierdzająca może określać kwalifikowalność wydatków, począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.

10. Na zasadzie odstępstwa od art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, które odroczą decyzje dotyczące programów operacyjnych na rok 2009 na mocy powyższego ustępu, przekazują Komisji do dnia 31 stycznia 2009 r. szacunkowe kwoty funduszu operacyjnego dla wszystkich programów operacyjnych. Zgłoszenie wyraźnie podaje zarówno całkowitą kwotę funduszu operacyjnego, jak i całkowitą kwotę finansowania wspólnotowego tego funduszu. Następnie kwoty te są dalej podane w podziale na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz inne środki.

Państwa członkowskie określone w powyższym ustępie przekazują Komisji do dnia 15 marca 2009 r. zatwierdzone kwoty funduszu operacyjnego dla wszystkich programów operacyjnych łącznie z wyżej opisanym podziałem.

▼M13

11. W drodze odstępstwa od art. 44 ust. 1 niniejszego rozporządzenia obliczanie wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu grup producentów, o których mowa w art. 203a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do sprzedaży zrealizowanych w 2007,

▼M13

2008 i 2009 r., obejmuje pomoc otrzymaną na podstawie rozporządzeń Komisji (WE) nr 1621/1999 ([1]), (WE) nr 1622/1999 ([2]), (WE) nr 1535/2003 ([3]) i (WE) nr 2111/2003 ([4]).

W odniesieniu do grup producentów w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później z rocznymi okresami planów uznania, które rozpoczęły się w 2007 r. i zakończyły się w 2008 r., roczna pomoc, o której mowa w art. 103a ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, obliczana jest jako suma wartości sprzedaży zafakturowanej w odpowiedniej części 2007 r. pomnożonej przez stawkę odpowiadającą odnośnemu okresowi rocznemu oraz wartości sprzedaży zafakturowanej w 2008 r. pomnożonej przez nową stawkę odpowiadającą odnośnemu okresowi rocznemu.

12. W drodze odstępstwa od art. 47 ust. 1 niniejszego rozporządzenia grupy producentów, o których mowa w art. 203a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mogą złożyć osobny wniosek o pomoc, o której mowa w art. 103a ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, w przypadku pomocy z tytułu przetwórstwa otrzymanej na podstawie rozporządzeń (WE) nr 1621/1999, (WE) nr 1622/1999, (WE) nr 1535/2003 i (WE) nr 2111/2003 dla roku gospodarczego 2006/2007 i 2007/2008, jeżeli nie zostały one uwzględnione we wcześniejszych wnioskach.

13. W drodze odstępstwa od art. 53 niniejszego rozporządzenia w przypadku organizacji producentów, które produkowały zioła kuchenne wymienione w części IX załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, a mianowicie szafran; tymianek, świeży lub schłodzony; bazylię; melisę; miętę; *origanum vulgare* (lebiodkę pospolitą); rozmaryn i szałwię, świeże lub schłodzone, w 2008 i 2009 r. wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu dla tych produktów w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych w tych latach oblicza się jako rzeczywistą wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu dla 12-miesięcznego okresu, w którym realizowany był program operacyjny.

▼B

Artykuł 153

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

([1]) Dz.U. L 192 z 24.7.1999, s. 21.
([2]) Dz.U. L 192 z 24.7.1999, s. 33.
([3]) Dz.U. L 218 z 30.8.2003, s. 14.
([4]) Dz.U. L 317 z 2.12.2003, s. 5.

▼M8

ZAŁĄCZNIK I

NORMY HANDLOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2a

CZĘŚĆ A

Ogólna norma handlowa

1. **Minimalne wymagania dotyczące jakości**

Z zastrzeżeniem dopuszczalnych tolerancji, produkty powinny być:

— całe,

— zdrowe; nie dopuszcza się produktów gnijących lub z objawami zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stan produktów musi umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku,

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

2. **Minimalne wymagania dotyczące dojrzałości**

Produkty muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe.

Stopień rozwoju i dojrzałości produktów musi umożliwiać im kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie wymaganego stopnia dojrzałości.

3. **Tolerancja**

Tolerancja wynosi 10 % liczby lub wagi produktów w każdej partii niespełniających minimalnych wymagań jakości, z wyjątkiem produktów gnijących lub psujących się, co powoduje ich niezdatność do spożycia.

4. **Oznaczenie pochodzenia produktu**

Pełna nazwa kraju pochodzenia. W przypadku produktów pochodzących z państwa członkowskiego, informacja ta podawana jest w języku kraju pochodzenia lub w dowolnym innym języku zrozumiałym dla konsumentów kraju przeznaczenia. W przypadku pozostałych produktów informacja ta podawana jest dowolnym języku zrozumiałym dla konsumentów kraju przeznaczenia.

CZĘŚĆ B

SZCZEGÓŁOWE NORMY HANDLOWE

CZĘŚĆ 1: *NORMA HANDLOWA DLA JABŁEK*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych jabłek wyhodowanych z gatunku *Malus domestica* Borkh., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem jabłek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

▼M8

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla jabłek, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, jabłka muszą być:

— całe,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Ponadto jabłka powinny być zrywane ostrożnie.

Stopień rozwoju oraz stan jabłek muszą umożliwiać im:

— kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie stopnia dojrzałości wymaganego w zależności do cech odmianowych ([1]) ([2]),

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Klasyfikacja**

Jabłka klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra”*

Jabłka w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, wielkości i wybarwienia muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany ([3]) oraz całe szypułki.

Miąższ owoców musi być w idealnym stanie.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych uszkodzeń powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Jabłka w tej klasie muszą być dobrej jakości. Pod względem kształtu, wielkości i wybarwienia muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany ([3]).

Miąższ owoców musi być w idealnym stanie.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczne wady kształtu,

— niewielkie wady rozwoju,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— niewielkie wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 2 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

([1]) Z uwagi na cechy charakterystyczne odmiany Fuji dotyczące kryterium dojrzałości w trakcie zbioru, dopuszcza się istnienie promienistej szklistości, pod warunkiem iż jest ona zawarta wewnątrz wiązki naczyniowej każdego owocu.

([2]) W tym celu powinny wykazywać dostateczną zawartość rozpuszczalnych substancji stałych oraz dostateczną jędrność.

([3]) Kryteria dla wybarwienia i ordzewienia jabłek podane są w dodatku do niniejszej normy, wraz z otwartym wykazem odmian, których dotyczy każde z kryteriów.

▼M8

— 1 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha jabłoni (*Venturia inaequalis*), których łączna powierzchnia nie może przekraczać 0,25 cm^2,

— 1 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku nieznacznego i nieodbarwionego odgniecenia.

Jabłka mogą nie mieć szypułek, pod warunkiem że miejsce odłamania szypułki jest czyste, a sąsiadująca z nim skórka nie jest uszkodzona.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się jabłka, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne ([1]).

Miąższ owoców nie może mieć większych wad.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że owoc zachowuje swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz wyglądu:

— wady kształtu,

— wady rozwoju,

— wady wybarwienia,

— wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 4 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

— 2,5 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha jabłoni (*Venturia inaequalis*), którego łączna powierzchnia nie może przekraczać 1 cm^2,

— 1,5 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku nieznacznego, lekko odbarwionego odgniecenia.

III. PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego lub wagi.

Dla wszystkich odmian i klas minimalna wielkość wynosi 60 mm, jeśli jest określana na podstawie średnicy, lub 90 g, jeśli jest określana na podstawie wagi. Dopuszcza się mniejsze owoce, jeżeli zawartość ekstraktu w produkcie (w stopniach Brix'a) wynosi co najmniej 10,5° Brix'a, a jego wielkość co najmniej 50 mm lub 70 g.

Aby zapewnić jednorodność wielkości w opakowaniu:

a) w przypadku gdy wielkość owoców określana jest na podstawie średnicy, różnica średnic poszczególnych owoców w opakowaniu może wynosić do:

— 5 mm w przypadku owoców klasy „ekstra" oraz owoców klasy I i II, zapakowanych w rzędach i warstwach. Dla jabłek odmian Bramley's Seedling (tj. Bramley, Triomphe de Kiel) oraz Horneburger, różnica średnic może wynosić do 10 mm oraz

— 10 mm w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem lub w opakowaniach detalicznych. Dla jabłek odmian Bramley's Seedling (tj. Bramley, Triomphe de Kiel) oraz Horneburger, różnica średnic może wynosić do 20 mm.

b) w przypadku gdy wielkość owoców określana jest na podstawie wagi, różnica wagi poszczególnych owoców w opakowaniu może wynosić do:

— 20 % średniej wagi owocu w danym opakowaniu w przypadku owoców klasy „ekstra" oraz owoców klasy I i II, zapakowanych w rzędach i warstwach oraz

([1]) Kryteria dla wybarwienia i ordzewienia jabłek podane są w dodatku do niniejszej normy, wraz z otwartym wykazem odmian, których dotyczy każde z kryteriów.

▼M8

— 25 % średniej wagi owocu w danym opakowaniu w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem lub w opakowaniach jednostkowych.

Dla owoców klasy II pakowanych luzem lub w opakowaniach jednostkowych nie ma wymogów dotyczących jednorodności wielkości.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości**

(i) *klasa „ekstra”*

5 % liczby lub wagi jabłek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji.

(ii) *klasa I*

10 % liczby lub wagi jabłek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji.

(iii) *klasa II*

10 % liczby lub wagi jabłek niespełniających ani wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia.

W granicach tej tolerancji dopuszcza się 2 % liczby lub wagi owoców, które wykazują następujące wady:

— poważne skorkowacenie (gorzka plamistość podskórna) lub szklistość miąższu,

— nieznaczne uszkodzenia lub niezabliźnione pęknięcia,

— bardzo nieznaczne oznaki gnicia,

— obecność szkodników żerujących wewnątrz owocu lub uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas:

Dla wszystkich klas: tolerancja wynosi 10 % liczby lub wagi owoców, niespełniających wymagań dotyczących dopuszczalnych wielkości. Tolerancja ta nie może zostać rozszerzona na produkty, których wielkość:

— jest o lub ponad 5 mm mniejsza od średnicy minimalnej w przypadku określania wielkości na podstawie średnicy,

— jest o lub ponad 10 g mniejsza od minimalnej wagi w przypadku określania wielkości na podstawie wagi.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie jabłka tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) oraz o tym samym stopniu dojrzałości.

W przypadku klasy „ekstra” wymóg jednorodności dotyczy również wybarwienia owoców.

Dopuszcza się mieszanie w opakowaniach detalicznych o wadze nieprzekraczającej 5 kg jabłek różnych odmian, pod warunkiem że wszystkie odmiany są jednorodne pod względem jakości, pochodzenia, wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) oraz mają ten sam stopień dojrzałości.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

▼M8

B. **Pakowanie**

Jabłka muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu. W szczególności, opakowania detaliczne o wadze powyżej 3 kg powinny być wystarczająco sztywne, by zapewnić należytą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

C. **Prezentacja**

Owoce klasy „ekstra” muszą być pakowane w warstwach.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszelkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu:**

— „jabłka”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— w stosownych przypadkach nazwa odmiany lub odmian,

— w przypadku opakowań detalicznych zawierających mieszankę różnych odmian jabłek, nazwę każdej ze znajdujących się w opakowaniu odmian.

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

— W przypadku opakowań detalicznych zawierających mieszankę różnych odmian jabłek różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego kraju pochodzenia przy danych nazwach odmian.

D. **Specyfikacje handlowe:**

— klasa,

— wielkość lub, w przypadku owoców pakowanych warstwami, liczba sztuk.

▼M8

Jeżeli identyfikacja odbywa się na podstawie wielkości, powinna ona być wyrażona:

a) dla produktu podlegającego zasadom jednorodności, przez podanie minimalnej i maksymalnej średnicy lub minimalnej i maksymalnej wagi,

b) dla produktu niepodlegającego zasadom jednorodności, przez podanie średnicy lub wagi najmniejszego owocu w opakowaniu z dopiskiem „i większe" lub „+" lub równoważnym określeniem, w stosownych przypadkach, z podaniem średnicy lub wagi największego owocu.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M8

Dodatek

1. **Kryteria wybarwienia, grupy wybarwienia i kody**

Grupa wybarwienia	A (odmiany czerwono wybarwione)	B (odmiany o zróżnicowanej intensywności wybarwienia)	C (odmiany lekko czerwono wybarwione z prążkowanym rumieńcem)	D (pozostałe odmiany)
	Łączna powierzchnia charakterystycznego dla danej odmiany czerwonego wybarwienia	Łączna powierzchnia charakterystycznego dla danej odmiany czerwonego wybarwienia o zróżnicowanej intensywności	Łączna powierzchnia charakterystycznego dla danej odmiany lekkiego, czerwonego wybarwienia z marmurkowym lub prążkowanym rumieńcem	
Klasa «ekstra»	3/4	1/2	1/3	Nie ma wymagań co do czerwonego wybarwienia
Klasa I	1/2	1/3	1/10	
Klasa II	1/4	1/10	—	

2. **Kryteria ordzawienia**

— *Grupa R:* odmiany, dla których ordzawienie jest cechą charakterystyczną skórki i nie jest wadą, jeżeli odpowiada normalnemu wyglądowi odmiany.

— Dla odmian innych niż oznakowane symbolem R, ordzawienie jest dopuszczalne w ramach następujących wartości granicznych:

	Klasa «ekstra»	Klasa I	Klasa II	Tolerancja dla klasy II
i) Brązowe cętki	—niewykraczające poza zagłębienie szypułkowe	—mogą wychodzić niewiele poza zagłębienie szypułkowe lub zagłębienie kielichowe	—mogą wychodzić niewiele poza zagłębienie szypułkowe lub zagłębienie kielichowe	—owoce nie pogarszające wyglądu i stanu opakowania
	—nieszorstkie	—nieszorstkie	—nieznacznie szorstkie	
(ii) Ordzawienie		Maksymalna dozwolona powierzchnia owocu		
— delikatne, siatkowate ordzawienie (niekontrastujące z ogólną barwą owocu)	— małe i rozrzucone ślady ordzawienia niezmieniające ogólnego wyglądu owocu lub opakowania	1/5	1/2	— owoce nie pogarszające wyglądu i stanu opakowania
— wyraźne	— brak	1/20	1/3	— owoce nie pogarszające wyglądu i stanu opakowania
— wady łącznie (za wyjątkiem brązowych cętek, wyłączonych z tych wad łącznych). W żadnym przypadku łączna powierzchnia delikatnego i wyraźnego ordzewienia nie może przekroczyć:	—	1/5	1/2	— owoce nie pogarszające wyglądu i stanu opakowania

▼M8

3. **Otwarty wykaz odmian jabłek klasyfikowanych według kryteriów wybarwienia i ordzawienia**

Owoce odmian nieujętych w wykazie powinny być klasyfikowane według cech charakterystycznych dla swojej odmiany.

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
African Red		B	
Akane	Tohoku 3	B	
Alborz Seedling		C	
Aldas		B	
Alice		B	
Alkmene	Early Windsor	C	
Alwa		B	
Angold		C	
Apollo	Beauty of Blackmoor	C	
Arkcharm	Arkansas Nr 18, A 18	C	
Arlet		B	R
Aroma		C	
Mutacje Aroma o czerwonym wybarwieniu, na przykład Aroma Amorosa		B	
Auksis		B	
Belfort	Pella	B	
Belle de Boskoop oraz mutacje		D	R
Belle fleur double		D	
Berlepsch	Freiherr von Berlepsch	C	
Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	B	
Blushed Golden			
Bohemia		B	
Boskoop rouge	Red Boskoop, Roter Boskoop	B	R
Braeburn		B	
Mutacje Braeburn o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Hidala Joburn Lochbuie Red Braeburn Mahana Red Mariri Red Redfield Royal Braeburn		A	
Bramley's Seedling	Bramley, Triomphe de Kiel	D	

▼**M8**

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Brettacher Sämling		D	
Calville (grupa …)		D	
Cardinal		B	
Carola	Kalco	C	
Caudle		B	
Charden		D	
Charles Ross		D	
Civni		B	
Coromandel Red	Corodel	A	
Cortland		B	
Cox's orange pippin i mutacje	Cox Orange	C	R
Odmiany Cox's Orange Pippin o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Cherry Cox		B	R
Crimson Bramley		D	
Cripps Pink		C	
Cripps Red		C [1]	
Dalinbel		B	
Delblush		D	
Delcorf i mutacje, na przykład: Dalili Monidel		C	
Delgollune		B	
Delicious ordinaire	Ordinary Delicious	B	
Deljeni		D	
Delikates		B	
Delor		C	
Discovery		C	
Dunn's Seedling		D	R
Dykmanns Zoet		C	
Egremont Russet		D	R
Elan		D	
Elise	Red Delight	A	
Ellison's orange	Ellison	C	
Elstar i mutacje, na przykład: Daliter Elshof Elstar Armhold Elstar Reinhardt		C	

▼**M8**

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Mutacje Elstar o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Bel-El Daliest Goedhof Red Elstar Valstar		B	
Empire		A	
Falstaff		C	
Fiesta	Red Pippin	C	
Florina		B	
Fortune		D	R
Fuji i mutacje		B	
Gala		C	
Mutacje Gala o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Annaglo Baigent Galaxy Mitchgla Obrogala Regala Regal Prince Tenroy		A	
Garcia		D	
Gloster		B	
Goldbohemia		D	
Golden Delicious i mutacje		D	
Golden Russet		D	R
Goldrush	Coop 38	D	
Goldstar		D	
Gradigold		D	
Granny Smith		D	
Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner	B	
Gravensteiner	Gravenstein	D	
Greensleeves		D	
Holsteiner Cox i mutacje	Holstein	D	R
Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox	C	R

▼**M8**

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Honeycrisp		C	
Honeygold		D	
Horneburger		D	
Howgate Wonder	Manga	D	
Idared		B	
Ingrid Marie		B	R
Isbranica	Izbranica	C	
Jacob Fisher		D	
Jacques Lebel		D	
Jamba		C	
James Grieve i mutacje		D	
James Grieve rouge	Red James Grieve	B	
Jarka		C	
Jerseymac		B	
Jester		D	
Jonagold ([2]) i mutacje, na przykład:		C	
Crowngold			
Daligo			
Daliguy	Jonasty		
Dalijean	Jonamel		
Jonagold 2000	Excel		
Jonabel			
Jonabres			
King Jonagold			
New Jonagold	Fukushima		
Novajo	Veulemanns		
Schneica			
Wilmuta			
Jonagored i mutacje, na przykład:		A	
Decosta			
Jomured	Van de Poel		
Jonagold Boerekamp			
Jomar			
Jonagored Supra			
Jonaveld			
Primo			
Romagold	Surkijn		
Rubinstar			
Red Jonaprince			

▼M8

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Jonalord		C	
Jonathan		B	
Julia		B	
Jupiter		D	
Karmijn de Sonnaville		C	R
Katy	Katja	B	
Kent		D	R
Kidd's orange red		C	R
Kim		B	
Koit		C	
Krameri Tuvioun		B	
Kukikovskoje		B	
Lady Williams		B	
Lane's Prince Albert		D	
Laxton's Superb	Laxtons Superb	C	R
Ligol		B	
Lobo		B	
Lodel		A	
Lord Lambourne		C	
Maigold		B	
Mc Intosh		B	
Meelis		B	
Melba		B	
Melodie		B	
Melrose		C	
Meridian		C	
Moonglo		C	
Morgenduft	Imperatore	B	
Mountain Cove		D	
Mutsu		D	
Normanda		C	
Nueva Europa		C	
Nueva Orleans		B	
Odin		B	
Ontario		B	
Orlovskoje Polosatoje		C	
Ozark Gold		D	

▼M8

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Paula Red		B	
Pero de Cirio		D	
Piglos		B	
Pikant		B	
Pikkolo		C	
Pilot		C	
Pimona		C	
Pinova		C	
Pirella		B	
Piros		C	
Rafzubex		A	
Rafzubin		C	
Rajka		B	
Rambour d'hiver		D	
Rambour Franc		B	
Reanda		B	
Rebella		C	
Red Delicious i mutacje, na przykład: Campsur Erovan Evasni Flatrar Fortuna Delicious Otago Red King Red Spur Red York Richared Royal Red Sandidge Shotwell Delicious Stark Delicious Starking Starkrimson Starkspur Topred Trumdor Well Spur		A	

▼**M8**

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Red Dougherty		A	
Red Rome		A	
Redkroft		A	
Regal		A	
Regina		B	
Reglindis		C	
Reine des Reinettes	Goldparmäne, Gold Parmoné	C	
Reineta Encarnada		B	
Reinette Rouge du Canada		B	
Reinette d'Orléans		D	
Reinette Blanche du Canada	Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanada-renette, Renetta del Canada	D	R
Reinette de France		D	
Reinette de Landsberg		D	
Reinette grise du Canada	Graue Kanadarenette	D	R
Relinda		C	
Remo		B	
Renora		B	
Resi		B	
Resista		D	
Retina		B	
Rewena		B	
Roja de Benejama	Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty	Belle de Rome, Rome	B	
Rosana	Berner Rosenapfel	B	
Royal Beaut		A	
Rubin		C	
Rubinola		B	
Sciearly		A	
Scifresh		B	
Sciglo		A	
Sciray	GS48	A	
Scired		A	R
Sciros		A	
Selena		B	

▼M8

Odmiany	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Shampion		B	
Sidrunkollane Talioun		D	
Sinap Orlovskij	Orlovski Sinap	D	
Snygold	Earlygold	D	
Sommerregent		C	
Spartan		A	
Splendour		A	
St. Edmunds Pippin		D	R
Stark's Earliest		C	
Štaris	Staris	A	
Sturmer Pippin		D	R
Sügisdessert		C	
Sügisjoonik		C	
Summerred		B	
Sunrise		A	
Sunset		D	R
Suntan		D	R
Sweet Caroline		C	
Talvenauding		B	
Tellisaare		B	
Tiina		B	
Topaz		B	
Tydeman's Early Worcester	Tydeman's Early	B	
Veteran		B	
Vista Bella	Bellavista	B	
Wealthy		B	
Worcester Pearmain		B	
York		B	
Zarja Alatau	Zarya Alatau	D	

([1]) Minimum 20 % czerwonego wybarwienia w przypadku klasy I i II.
([2]) Jednak w przypadku odmiany Jonagold przynajmniej jedna dziesiąta powierzchni owocu w klasie II powinna być wybarwiona czerwonymi smużkami.

▼M8

CZĘŚĆ 2: *NORMA HANDLOWA DLA OWOCÓW CYTRUSOWYCH*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do następujących owoców klasyfikowanych jako „owoce cytrusowe", które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem owoców cytrusowych przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego:

— cytryny odmian uprawnych pochodzących od gatunku *Citrus limon* (L.) Burm. f.,

— mandarynki odmian uprawnych pochodzących od gatunku *Citrus reticulata* Blanco, w tym mandarynki satsuma (*Citrus unshiu* Marcov.), klementynki (*Citrus clementina* Hort. ex Tan.), mandarynki pospolite (*Citrus deliciosa* Ten.) oraz tangeriny (*Citrus tangerina* Hort. ex Tan.) pochodzące od tych gatunków oraz ich mieszańce, zwane dalej „mandarynkami",

— pomarańcze odmian uprawnych pochodzących od gatunku *Citrus sinensis* (L.) Osb.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla owoców cytrusowych, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, owoce cytrusowe powinny być:

— całe,

— wolne od odgnieceń i/lub rozległych zabliźnionych nacięć,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od oznak wewnętrznego wysuszenia,

— wolne od szkód wyrządzonych niską temperaturą lub mrozem uszkodzeń mrozowych,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Owoce cytrusowe powinny być zrywane ostrożnie i muszą osiągnąć właściwy stopień rozwoju i dojrzałości – wziąwszy pod uwagę cechy charakterystyczne danej odmiany, czas zbioru oraz obszar uprawy.

Stopień dojrzałości i rozwoju owoców cytrusowych muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

Owoce cytrusowe spełniające wymogi dojrzałości określone w niniejszym załączniku mogą być „pozbawione zielonego zabarwienia". Taki zabieg jest dozwolony jedynie gdy inne naturalne właściwości organoleptyczne owoców nie są zmodyfikowane.

B. Wymagania dotyczące dojrzałości

Dojrzałość owoców cytrusowych jest określana dla każdego z niżej wymienionych gatunków na podstawie następujących parametrów:

1) minimalnej zawartości soku,

2) wybarwienia.

▼M8

Stopień wybarwienia owocu w miejscu przeznaczenia musi być taki, jaki owoc cytrusowy osiąga normalnie w trakcie rozwoju i typowy dla danej odmiany.

(i) *cytryny*

— minimalna zawartość soku:

— cytryny Verdelli i Primofiore:	20 %
— pozostałe cytryny:	25 %

— wybarwienie: musi być typowe dla danej odmiany. Dopuszcza się owoce z zielonym zabarwieniem (ale nie ciemnozielonym), pod warunkiem że spełniają one minimalne wymagania w zakresie zawartości soku.

(ii) *mandarynki*

— minimalna zawartość soku:

— mandarynki z wyłączeniem klementynek:	33 %
— klementynki:	40 %

— wybarwienie: na co najmniej jednej trzeciej powierzchni owocu musi być typowe dla danej odmiany.

(iii) *pomarańcze*

Wybarwienie musi być typowe dla danej odmiany. Dopuszcza się owoce z jasnozielonym zabarwieniem, pod warunkiem że zielona część nie przekracza jednej piątej całkowitej powierzchni owocu. Owoce muszą wykazywać następującą minimalną zawartość soku:

— czerwone pomarańcze:	30 %
— odmiany grupy Navel:	33 %
— pozostałe odmiany:	35 %

Pomarańcze wyprodukowane na obszarach charakteryzujących się wysokimi temperaturami powietrza oraz stosunkowo wysoką wilgotnością podczas okresu rozwoju, mogą posiadać zielone zabarwienie przekraczające jedną piątą całkowitej powierzchni owocu, pod warunkiem że wykazują następującą minimalną zawartość soku:

— odmiany Mosambi, Sathgudi i Pacitan:	33 %
— pozostałe odmiany:	45 %

C. **Klasyfikacja**

Owoce cytrusowe klasyfikuje się według trzech klas określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra”*

Owoce cytrusowe w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, wyglądu zewnętrznego, rozwoju i wybarwienia muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Owoce muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo lekkich uszkodzeń powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

▼M8

(ii) *klasa I*

Owoce cytrusowe w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczne wady kształtu,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— nieznaczne wady rozwojowe skórki owocu, np. srebrne łuski, ordzawienie itp.,

— nieznaczne, zabliźnione uszkodzenia spowodowane przyczynami mechanicznymi, takimi jak uszkodzenia gradowe, otarcia, uszkodzenia w trakcie przeładunku itp.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się owoce cytrusowe, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że owoce cytrusowe zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu,

— wady wybarwienia,

— szorstka skórka,

— wady rozwojowe skórki, np. srebrne łuski, ordzawienie itp.,

— nieznaczne, zabliźnione uszkodzenia spowodowane przyczynami mechanicznymi, takimi jak uszkodzenia gradowe, otarcia, uszkodzenia w trakcie przeładunku itp.,

— powierzchniowe, zabliźnione uszkodzenia skórki,

— nieznaczne i częściowe odstawanie miąższu od skórki w przypadku pomarańczy (co jest dopuszczalne w przypadku mandarynek).

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego owocu.

A. **Wielkość minimalna**

Wyklucza się owoce mniejsze niż podane wielkości minimalne:

Cytryny:	45 mm
Mandarynki z wyłączeniem klementynek:	45 mm
Klementynki:	35 mm
Pomarańcze:	53 mm

B. **Skala wielkości**

Skala wielkości jest następująca:

Pomarańcze		Cytryny		Mandarynki	
Kod wielkości	Średnica (mm)	Kod wielkości	Średnica (mm)	Kod wielkości	Średnica (mm)
0	92–110	0	79–90	1-XXX	78 lub więcej
1	87–100	1	72–83	1-XX	67–78

▼M8

Pomarańcze		Cytryny		Mandarynki	
Kod wielkości	Średnica (mm)	Kod wielkości	Średnica (mm)	Kod wielkości	Średnica (mm)
2	84–96	2	68–78	1 lub 1-X	63–74
3	81–92	3	63–72	2	58–69
4	77–88	4	58–67	3	54–64
5	73–84	5	53–62	4	50–60
6	70–80	6	48–57	5	46–56
7	67–76	7	45–52	6 ([1])	43–52
8	64–73			7	41–48
9	62–70			8	39–46
10	60–68			9	37–44
11	58–66			10	35–42
12	56–63				
13	53–60				

([1]) Wielkości poniżej 45 mm dotyczą wyłącznie klementynek.

Owoce cytrusowe mogą być pakowane na sztuki. W tym przypadku, pod warunkiem zachowania jednorodności wielkości wymaganej w tytule III, punkt C, różnice wielkości w opakowaniu mogą wykraczać poza pojedynczy kod wielkości, ale mieścić się w granicach dwóch sąsiadujących kodów.

C. **Jednorodność**

Jednorodność wielkości jest osiągnięta, jeżeli owoce spełniają wymagania określonej wyżej skali, o ile wymagania nie zostały określone w następujący sposób:

(i) w przypadku owoców ułożonych w regularnych warstwach, w opakowaniach zbiorczych lub w opakowaniach jednostkowych, różnica między najmniejszym i największym owocem w opakowaniu, w granicach kodu wielkości lub w przypadku owoców cytrusowych pakowanych na sztuki – w granicach dwóch sąsiednich kodów, nie może przekraczać następujących wielkości maksymalnych:

	Kody wielkości	Maksymalna różnica między owocami w opakowaniu (mm)
Cytryny	0 do 7	7
Mandarynki	1-XXX-4	9
	5 do 6	8
	7 do 10	7
Pomarańcze	0 do 2	11
	3 do 6	9
	7 do 13	7

(ii) w przypadku owoców nieułożonych w regularnych warstwach, w opakowaniach zbiorczych lub sztywnych opakowaniach jednostkowych, różnica między najmniejszym a największym owocem w opakowaniu nie może przekroczyć zakresu właściwego danemu rodzajowi w skali wielkości, lub w przypadku owoców cytrusowych pakowanych na sztuki, zakresu jednego z dwóch kodów sąsiednich wyrażonego w milimetrach,

▼M8

(iii) w przypadku owoców luzem w koszach oraz owoców w miękkich opakowaniach jednostkowych (siatki, worki itp.), maksymalna różnica wielkości między najmniejszym i największym owocem w partii lub w opakowaniu nie może przekroczyć zakresu uzyskanego w wyniku połączenia trzech kolejnych wielkości ze skali wielkości.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości**

(i) *klasa „ekstra”*

5 % liczby lub wagi owoców cytrusowych niespełniających wymogów danej klasy, ale spełniających wymogi klasy I lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji.

(ii) *klasa I*

10 % liczby lub wagi owoców cytrusowych niespełniających wymogów danej klasy, ale spełniających wymogi klasy II lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji.

(iii) *klasa II*

10 % liczby lub wagi owoców cytrusowych niespełniających ani wymogów danej klasy, ani wymogów minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia. W przedziale tej tolerancji dopuszcza się maksymalnie 5 % owoców wykazujących niewielkie, niezabliźnione uszkodzenia powierzchniowe, suche nacięcia lub owoców miękkich i wysuszonych.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas i rodzajów prezentacji: 10 % liczby lub wagi owoców cytrusowych odpowiadających sąsiedniej niższej lub wyższej wielkości niż wskazana na opakowaniu lub połączeniu trzech wielkości.

W każdym przypadku 10 % tolerancji stosuje się jedynie do owoców nie mniejszych niż następujące wielkości minimalne:

Cytryny:	43 mm
Mandarynki z wyłączeniem klementynek:	43 mm
Klementynki:	34 mm
Pomarańcze:	50 mm

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie owoce cytrusowe tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości i wielkości oraz o podobnym stopniu dojrzałości i rozwoju.

Dodatkowo w zakresie klasy „ekstra” wymagana jest jednorodność wybarwienia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Owoce cytrusowe muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktów. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod

▼M8

warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Jeżeli owoce są owijane, należy wykorzystać cienki, suchy, nowy i bezwonny ([1]) papier.

Zabronione jest używanie materiałów lub substancji, które mogą spowodować zmianę naturalnych cech charakterystycznych owoców cytrusowych lub wpłynąć na ich smak lub zapach ([1]).

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych. Dopuszcza się nieliczne zielone liście, obecne na krótkich (niezdrewniałych) łodyżkach owoców.

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

C. **Prezentacja**

Owoce cytrusowe mogą być prezentowane następująco:

a) ułożone w opakowaniach w regularnych warstwach,

b) luzem w opakowaniach zbiorczych lub w skrzyniach. Prezentacja ta jest dopuszczalna jedynie dla owoców klasy I i II,

c) w opakowaniach jednostkowych przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, o wadze mniejszej niż 5 kg, gdzie opakowanie składa się z:

— określonej liczby owoców lub

— określonej wagi netto owoców.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny, trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— nazwa gatunków, jeżeli produkt nie jest widoczny z zewnątrz, z wyjątkiem mandarynek, dla których wskazanie nazwy gatunku lub odmiany (w stosownych przypadkach) jest obowiązkowe,

— w przypadku pomarańczy nazwa odmiany,

— nazwa rodzaju:

— dla cytryn: w stosownych przypadkach oznakowanie „Verdelli” lub „Primofiore”,

— dla klementynek: w stosownych przypadkach oznakowanie „Klementynki bez pestek”, „Klementynki” (1 do 10 pestek) lub „Klementynki z pestkami” (więcej niż 10 pestek).

([1]) Użycie środków konserwujących lub innych substancji chemicznych mogących pozostawić obcy zapach na skórce owocu jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest zgodne z obowiązującymi przepisami Wspólnoty.

▼M8

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— kod wielkości prezentowanych owoców według skali wielkości lub dolnej i górnej granicy kodu wielkości, w przypadku stosowania grupy trzech kolejnych wielkości ze skali wielkości,

— kod wielkości (lub, gdy owoce pakowane na sztuki są objęte dwoma sąsiednimi kodami wielkości, kody wielkości lub minimalna i maksymalna średnica) oraz, w przypadku owoców układanych w opakowaniu warstwami, liczba owoców,

— informacja o zastosowanych środkach konserwujących lub innych substancjach chemicznych zastosowanych po zbiorze, w przypadku gdy ich użyto.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M8

CZĘŚĆ 3: *NORMA HANDLOWA DLA KIWI*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych kiwi wyhodowanych z *Actinidia chinensis* (Planch.) i *Actinidia deliciosa* (A. Chev., C. F. Liang i A. R. Ferguson), które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem kiwi przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla kiwi, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Minimalne wymagania dotyczące jakości**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, owoce muszą być:

— całe (ale bez szypułki),

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— wystarczająco jędrne, nie mogą być miękkie, wysuszone ani nasiąknięte wodą,

— dobrze wykształcone, wyklucza się owoce złączone podwójnie lub wielokrotnie,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień rozwoju i stan kiwi muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Minimalne wymagania dotyczące dojrzałości**

Kiwi muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe. W celu spełnienia tego wymogu owoce muszą charakteryzować się stopniem dojrzałości odpowiadającym:

— na etapie pakowania w regionie produkcji i następującej po nim dostawy dokonywanej przez pakującego, a także na etapach wywozu i przywozu, przynajmniej 6,2º Brix'a lub średniej zawartości suchej masy 15 %,

— na wszystkich pozostałych etapach obrotu, przynajmniej 9,5º Brix'a.

C. **Klasyfikacja**

Kiwi klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra"*

Kiwi w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być dobrze rozwinięte i mieć wszystkie cechy oraz wybarwienie typowe dla danej odmiany.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo lekkich uszkodzeń powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

Stosunek minimalnej średnicy do maksymalnej średnicy owocu mierzonej w przekroju poprzecznym musi wynosić przynajmniej 0,8.

▼M8

(ii) *klasa I*

Kiwi w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany.

Muszą być jędrne, a miąższ musi być całkowicie zdrowy.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczne wady kształtu (ale powinny być wolne od spęcznień lub zniekształceń),

— nieznaczne wady wybarwienia,

— powierzchniowe wady skórki, pod warunkiem że ich całkowita powierzchnia nie przekracza 1 cm^2,

— małe podłużne linie typu „znamię Haywarda” , bez zgrubienia.

Stosunek minimalnej średnicy do maksymalnej średnicy owocu mierzonej w przekroju poprzecznym musi wynosić przynajmniej 0,7.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się kiwi, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Owoce muszą być wystarczająco jędrne, a miąższ nie może mieć poważnych wad.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że kiwi zachowuje swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu,

— wady wybarwienia,

— wady skórki, takie jak małe zabliźnione pęknięcia lub otarcia tkanki, pod warunkiem że całkowita powierzchnia zmian nie przekracza 2 cm^2,

— kilka wydatniejszych „znamion Haywarda” z nieznacznym zgrubieniem,

— nieznaczne obtłuczenie.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie wagi owocu.

Minimalną wagę określa się na 90 g dla klasy „ekstra”, 70 g dla klasy I i 65 g dla klasy II.

Różnica wagi między największym i najmniejszym owocem w każdym opakowaniu nie może przekraczać:

— 10 g dla owoców o wadze mniejszej niż 85 g,

— 15 g dla owoców o wadze między 85 g a 120 g,

— 20 g dla owoców o wadze między 85 g a 120 g,

— 40 g dla owoców o wadze od 150 g wzwyż.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości:**

(i) *klasa „ekstra”*

5 % liczby lub wagi kiwi niespełniających wymagań tej klasy, lecz zgodnych z wymaganiami dla klasy I lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji,

▼M8

(ii) *klasa I*

10 % liczby lub wagi kiwi niespełniających wymagań tej klasy, lecz zgodnych z wymaganiami dla klasy II lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji,

(iii) *klasa II*

10 % liczby lub wagi kiwi niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia, zepsucia lub bardzo odgniecionych, co czyni je niezdatnymi do spożycia.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas: 10 % liczby lub wagi kiwi niespełniających wymagań w odniesieniu do deklarowanego przedziału minimalnej wagi lub wielkości.

Jednakże owoce powinny mieć wielkość bezpośrednio poniżej lub powyżej wskazanej lub, w przypadku najmniejszej wielkości, nie mogą ważyć mniej niż 85 g w klasie „ekstra", 67 g w klasie I i 62 g w klasie II.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. **Jednorodność**

Zawartość opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie kiwi tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i wielkości.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Kiwi muszą być zapakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktów. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

C. **Prezentacja**

W klasie „ekstra" owoce muszą być oddzielone jedne od drugich i ułożone regularnie w jednej warstwie.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający" (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:" lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie

▼M8

informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „kiwi", „Aktinidia" lub nazwa równoważna, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe:**

— klasa,

— wielkość wyrażona minimalną i maksymalną wagą owoców,

— liczba sztuk (nieobowiązkowo).

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M15

CZĘŚĆ 4: *NORMA HANDLOWA DLA SAŁATY, ENDYWII O KĘDZIERZAWYCH LIŚCIACH I ENDYWII SZEROKOLISTNEJ (BATAWII)*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do:

— odmian uprawnych sałaty pochodzących od:

— *Lactuca sativa L. var. capitata L.* (sałata głowiasta, łącznie z sałatą kruchą i sałatą lodową typu „Iceberg"),

— *Lactuca sativa L. var. longifolia Lam.* (sałata rzymska (Cos),

— *Lactuca sativa L. var. crispa L.* (sałata listkowa),

— krzyżówek powyższych odmian i

— odmian uprawnych endywii o liściach kędzierzawych pochodzących od *Cichorium endivia L. var. crispum Lam.* i

— odmian uprawnych endywii o liściach szerokich pochodzących od *Cichorium endivia L. var. latifolium Lam.*,

które są dostarczane konsumentowi świeże.

Niniejsza norma nie ma zastosowania w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego, produktów wprowadzanych do obrotu jako pojedyncze liście, sałat z ziemią lub sałat w doniczkach.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla produktów, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, produkty muszą być:

— całe

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia

— czyste i przycięte, tzn. praktycznie wolne od pozostałości ziemi lub innego podłoża i praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych

— mieć świeży wygląd

— praktycznie wolne od szkodników

— praktycznie wolne od szkód wyrządzonych przez szkodniki

— muszą mieć turgor

— bez pędów nasiennych

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

W przypadku sałaty dopuszczalne jest czerwonawe odbarwienie spowodowane niską temperaturą podczas wzrostu, pod warunkiem że nie ma ono znacznego wpływu na wygląd sałaty.

Korzenie powinny być odcięte blisko u podstawy liści zewnętrznych, a miejsce odcięcia powinno być czyste.

Produkt powinien być prawidłowo rozwinięty. Stopień rozwoju i stan produktów muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

▼M15

B. **Klasyfikacja**

Produkty klasyfikowane są w dwóch klasach określonych poniżej:

(i) *klasa I*

Produkty w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego, zwłaszcza pod względem barwy.

Ponadto produkt musi być:

— dobrze wykształcony

— jędrny, biorąc pod uwagę metody uprawy i rodzaj produktu

— wolny od uszkodzeń lub miejsc nadpsutych obniżających jego zdatność do spożycia

— wolny od uszkodzeń mrozowych.

Sałaty głowiaste powinny mieć pojedyncze, dobrze wykształcone główki. W przypadku sałat głowiastych uprawianych pod osłonami główka może być mała.

Sałaty rzymskie muszą mieć główki, które mogą być małe.

Środek endywii o liściach kędzierzawych lub endywii o liściach szerokich (batawii) musi być koloru żółtego.

(ii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się produkty, które nie kwalifikują się do klasy I, ale spełniają minimalne wymagania określone powyżej.

Produkt musi być:

— wystarczająco dobrze wykształcony

— wolny od uszkodzeń i miejsc nadpsutych poważnie obniżających jego zdatność do spożycia.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że produkt zachowuje swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— nieznaczne odbarwienie

— nieznaczne uszkodzenia spowodowane przez szkodniki.

Sałaty głowiaste muszą mieć główki, które mogą być małe. W przypadku sałat głowiastych uprawianych pod osłonami dopuszczalny jest brak główek.

Sałaty rzymskie mogą nie mieć główki.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE KLASYFIKACJI WEDŁUG WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie wagi pojedynczej główki.

A. **Minimalna waga**

Dla klasy I i II minimalna waga wynosi:

	Uprawiane w gruncie	Uprawiane pod osłonami
Sałaty głowiaste (z wyłączeniem sałaty kruchej i lodowej typu „Iceberg") oraz sałaty rzymskie (z wyłączeniem sałat typu „Little gem")	150 g	100 g
Sałaty kruche i sałaty lodowe typu „Iceberg"	300 g	200 g
Sałaty listkowe i sałaty typu „Little gem"	100 g	100 g
Endywia o liściach kędzierzawych i endywia o liściach szerokich (batawia)	200 g	150 g

▼M15

B. **Jednorodność**

a) *sałaty*

We wszystkich klasach różnica między najlżejszą i najcięższą sałatą w opakowaniu nie może przekraczać:

— 40 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą mniej niż 150 g/sztukę

— 100 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą 150–300 g/-sztukę

— 150 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą 300–450 g/-sztukę

— 300 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą więcej niż 450 g/sztukę.

b) *endywia o liściach kędzierzawych i endywia o liściach szerokich (batawia)*

We wszystkich klasach różnica między najlżejszą i najcięższą endywią w opakowaniu nie może przekraczać 300g.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdej partii dopuszcza się tolerancje w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości**

(i) *klasa I*

Dopuszczalna tolerancja obejmuje 10 % sztuk niespełniających wymagań danej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % produktów może nie spełniać wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych. Wyklucza się produkty z objawami gnicia lub pogorszenia jakości powodującymi ich niezdatność do spożycia.

(ii) *klasa II*

Dopuszczalna tolerancja obejmuje 10 % liczby sztuk niespełniających wymagań danej klasy ani wymagań minimalnych. Wyklucza się produkty z objawami gnicia lub pogorszenia jakości powodującymi ich niezdatność do spożycia.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas: Dopuszczalna tolerancja obejmuje 10 % liczby sztuk niespełniających wymagań co do wielkości, ale o wadze mniejszej lub większej nie więcej niż o 10 % od wymaganej dla danej wielkości.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WYGLĄDU**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie produkty tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości i wielkości.

Dopuszcza się mieszanie w jednym opakowaniu produktów o zdecydowanie różnych kolorach, różnych odmian lub rodzajów handlowych ([1]), pod warunkiem że są one jednorodne pod względem jakości i pochodzenia dla każdego koloru, odmiany lub, rodzaju handlowego.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Produkt musi być pakowany w sposób, który zapewni jego należytą ochronę. Musi być rozsądnie zapakowany, z uwzględnieniem rozmiaru i rodzaju opakowania bez pustej przestrzeni w środku i bez zgniatania produktu.

([1]) Opakowania detaliczne powinny być przeznaczone do zakupu w całości.

▼M15

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek zewnętrznych lub wewnętrznych uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania nie mogą zawierać żadnych substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu ([1]) należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Podmiot pakujący lub wysyłający:

— Nazwa i adres (np. ulica/miasto/region/kod pocztowy i państwo, jeśli różne od kraju pochodzenia)

lub

— oznaczenie kodowe oficjalnie uznane przez organ krajowy ([2]).

B. **Rodzaj produktu**

— „sałaty”, „sałaty masłowe”, „batawie”, „sałaty kruche lodowe” („Iceberg”), „sałaty rzymskie”, „sałata listkowa” (lub na przykład w stosownych przypadkach „sałata dębowa”, „Lollo bionda”, „Lollo rossa”), „endywia o liściach kędzierzawych” lub „endywia o liściach szerokich (batawia)” lub inne synonimy, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz

— w stosownych przypadkach „Little gem” lub inne synonimy

— napis „z uprawy pod osłonami” lub inne stosowne oznaczenie

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo)

— w przypadku opakowań zawierających mieszankę produktów o zdecydowanie różnych kolorach, różnych odmian lub typów handlowych: „mieszanka sałat” lub określenie równoważne jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz – kolory, odmiany lub typ handlowy produktów muszą być podane na opakowaniu.

C. **Pochodzenie produktu**

— Kraj pochodzenia oraz, fakultatywnie, rejon uprawy lub nazwa krajowa, regionalna albo lokalna miejsca uprawy.

— w przypadku opakowań detalicznych zawierających mieszankę produktów o zdecydowanie różnych kolorach, różnych odmian lub typów handlowych produktów różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie nazwy każdego kraju pochodzenia przy nazwie produktu danego koloru, odmiany lub typu handlowego.

D. **Specyfikacja handlowa**

— klasa

— wielkość wyrażona minimalną wagą na sztukę lub liczbą sztuk

— waga netto (nieobowiązkowo).

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą posiadać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają opakowania detaliczne

([1]) Opakowania detaliczne produktu, przygotowane w celu bezpośredniej sprzedaży konsumentom nie podlegają niniejszym przepisom dotyczącym znakowania ale są zgodne z wymogami krajowymi. Znakowanie, o którym mowa musi jednak w każdym przypadku znajdować się na opakowaniu transportowym takiego pakietu opakowań.

([2]) Prawodawstwo krajowe w wielu krajach wymaga wyraźnego zadeklarowania nazwy i adresu. Jednak w przypadku, gdy użyte jest oznaczenie kodowe, odniesienie „podmiot pakujący lub wysyłający (lub równoważny skrót)” musi być wskazane blisko oznaczenia kodowego, które powinno być poprzedzone ISO 3166 (alfa) kraj/kod pocztowy kraju uznającego, jeśli nie jest to kraj pochodzenia.

▼**M15**

wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające wymagane informacje. Opakowania te nie mogą posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M8

CZĘŚĆ 5: *NORMA HANDLOWA DLA BRZOSKWIŃ I NEKTARYN*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych brzoskwiń i nektaryn ([1]) odmian wyhodowanych z *Prunus persica* Sieb. et Zucc., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem brzoskwiń i nektaryn przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla brzoskwiń i nektaryn, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Minimalne wymagania dotyczące jakości

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, brzoskwinie i nektaryny muszą być:

— całe,

— zdrowe, wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Brzoskwinie i nektaryny powinny być zrywane ostrożnie.

Stopień rozwoju oraz stan brzoskwiń i nektaryn musi umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. Minimalne wymagania dotyczące dojrzałości

Brzoskwinie i nektaryny muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe.

Stopień rozwoju i dojrzałości brzoskwiń i nektaryn musi umożliwiać im kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie wymaganego stopnia dojrzałości. W celu spełnienia powyższego wymogu zawartość ekstraktu refraktometrycznego w miąższu, mierzona w środkowym punkcie jego przekroju poprzecznego, powinna być wyższa lub równa 8º Brix'a, a jędrność mierzona za pomocą trzpienia o średnicy 8 mm (0,5 cm^2 w dwóch punktach przekroju poprzecznego powinna być niższa niż 6,5 kg.

C. Klasyfikacja

Brzoskwinie i nektaryny klasyfikuje się w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra"*

Brzoskwinie i nektaryny w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, rozwoju i wybarwienia muszą mieć cechy typowe dla danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą. Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych uszkodzeń powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

([1]) Niniejszy tekst odnosi się do wszystkich odmian wyhodowanych z *Prunus persica* Sieb. et Zucc. będących brzoskwiniami lub nektarynami bądź podobnymi owocami, o pestce nieodchodzącej (przywierającej) lub odchodzącej, i gładkiej bądź chropowatej skórce.

▼M8

(ii) *klasa I*

Brzoskwinie i nektaryny w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą. Dopuszcza się jednak nieznaczne wady kształtu, stopnia rozwoju bądź wybarwienia.

Miąższ owoców musi być w idealnym stanie.

Nie dopuszcza się brzoskwiń i nektaryn pękniętych w miejscu połączenia łodygi z owocem.

Dopuszcza się nieznaczne wady skórki, pod warunkiem że nie wpływają one ujemnie na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu i że ich wielkość nie przekracza:

— 1 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

— 0,5 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się brzoskwinie i nektaryny, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Miąższ nie powinien wykazywać jakichkolwiek poważnych wad. Owoce pęknięte w miejscu połączenia łodygi z owocem dopuszcza się jedynie w ramach tolerancji dotyczącej jakości.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady skórki, pod warunkiem że brzoskwinie i nektaryny zachowują swe podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości i prezentacji oraz że wady te nie przekraczają:

— 2 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

— 1,5 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie:

— obwodu, lub

— maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego.

Brzoskwinie i nektaryny muszą być klasyfikowane według poniższej skali:

Średnica	Wielkość (kod)	Obwód
90 mm lub więcej	AAAA	28 cm lub więcej
80 mm lub więcej, ale poniżej 90 mm	AAA	25 cm lub więcej, ale poniżej 28 cm
73 mm lub więcej, ale poniżej 80 mm	AA	23 cm lub więcej, ale poniżej 25 cm
67 mm lub więcej, ale poniżej 73 mm	A	21 cm lub więcej, ale poniżej 23 cm
61 mm lub więcej, ale poniżej 67 mm	|B	19 cm lub więcej, ale poniżej 21 cm
56 mm lub więcej, ale poniżej 61 mm	C	17,5 cm lub więcej, ale poniżej 19 cm
51 mm lub więcej, ale poniżej 56 mm	D	16 cm lub więcej, ale poniżej 17,5 cm

Minimalna wielkość dopuszczalna w klasie „ekstra” wynosi 17,5 cm (obwód) lub 56 mm (średnica).

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 października nie dopuszcza się owoców kodu wielkości D (51 mm średnicy lub więcej, ale poniżej 56 mm oraz o obwodzie 16 cm lub więcej, ale poniżej 17,5 cm).

Sortowanie według wielkości jest obowiązkowe dla wszystkich klas jakości.

▼M8

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję w zakresie jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości:**

(i) *klasa „ekstra”*

5 % liczby lub wagi brzoskwiń i nektaryn niespełniających wymogów danej klasy, ale spełniających wymogi klasy I lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji

(ii) *klasa I*

10 % liczby lub wagi brzoskwiń i nektaryn niespełniających wymogów danej klasy, ale spełniających wymogi klasy II lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji.

(iii) *klasa II*

10 % liczby lub wagi brzoskwiń i nektaryn niespełniających wymagań tej klasy, ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia, zepsucia lub wyraźnie obtłuczonych, co czyni je niezdatnymi do spożycia.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas 10 % liczby lub wagi brzoskwiń lub nektaryn o obwodzie większym bądź mniejszym o 1 cm od wielkości podanej na opakowaniu w przypadku klasyfikacji według obwodu albo o średnicy o 3 mm większej bądź mniejszej w przypadku klasyfikacji według średnicy. W przypadku najmniejszych owoców tolerancja ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do brzoskwiń lub nektaryn o wielkości mniejszej o nie więcej niż 6 mm (obwód) lub o 2 mm (średnica) niż określona wielkość minimalna.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie brzoskwinie i nektaryny tego samego pochodzenia, odmiany, jakości, stopnia dojrzałości i wielkości, a w przypadku klasy „ekstra” wymóg jednorodności dotyczy również barwy.

Widoczna część zawartości każdego opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Brzoskwinie i nektaryny muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala na uniknięcie jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

Opakowania powinny być wolne od wszelkich substancji obcych.

C. **Prezentacja**

Brzoskwinie i nektaryny mogą być prezentowane:

— w małych opakowaniach jednostkowych,

— ułożone jednowarstwowo w przypadku klasy „ekstra”, w tej klasie każdy owoc powinien być oddzielony od sąsiednich.

W klasach I i II:

— jedno- bądź dwuwarstwowo, lub

▼M8

— w nie więcej niż w czterech warstwach, o ile owoce umieszczone są w sztywnych przegrodach ułożonych w taki sposób, że nie opierają się na owocach znajdujących się w warstwie umieszczonej bezpośrednio poniżej.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „brzoskwinie” lub „nektaryny”, jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz,

— barwa miąższu,

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe:**

— klasa,

— wielkość wyrażona minimalną i maksymalną średnicą bądź minimalnym i maksymalnym obwodem lub zgodnie z oznaczeniem kodowym określonym w sekcji III: „Przepisy dotyczące wielkości”,

— liczba sztuk (nieobowiązkowo),

— minimalna zawartość cukru, mierzona przy pomocy refraktometru i wyrażona w stopniach Brix’a (nieobowiązkowo),

— maksymalna jędrność, mierzona przy pomocy jędrnościomierza i wyrażona w kg/0,5 cm^2 (nieobowiązkowo).

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M15

CZĘŚĆ 6: *NORMA HANDLOWA DLA GRUSZEK*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych gruszek wyhodowanych z *Pyrus communis L.*, które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem gruszek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla gruszek, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnej tolerancji, gruszki muszą być:

— całe

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia

— czyste, praktycznie wolne jakichkolwiek widocznych substancji obcych

— praktycznie wolne od szkodników

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego

— wolne od obcych zapachów lub smaków

Stopień rozwoju i stan gruszek muszą umożliwiać im:

— kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie stopnia dojrzałości wymaganego w zależności od cech odmianowych

— wytrzymanie transportu i przeładunku

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. Klasyfikacja

Gruszki klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra”*

Gruszki w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, wielkości i wybarwienia muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany oraz całe szypułki.

Miąższ owoców musi być w idealnym stanie, a skórka wolna od szorstkich ordzawień.

Gruszki muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych uszkodzeń powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd owocu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

Miąższ gruszek nie może być ziarnisty.

(ii) *klasa I*

Gruszki w tej klasie muszą być dobrej jakości. Pod względem kształtu, wielkości i wybarwienia, muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany ([1]).

Miąższ owoców musi być w idealnym stanie, a skórka wolna od szorstkich ordzawień.

Następujące nieznaczne wady są jednak dopuszczalne na pojedynczych owocach pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu:

— niewielka wada kształtu

([1]) Otwarty wykaz wielkoowocowych i letnich odmian gruszek znajduje się w załączniku do niniejszej normy.

▼M15

— niewielka wada rozwoju

— nieznaczne wady wybarwienia

— niewielkie wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 2 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie

— 1 cm^2 całkowitej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha gruszy i parcha jabłoni (*Venturia pirina* i *V. inaequalis*), którego łączna powierzchnia nie może przekraczać 0,25 cm^2

— nieznacznych obtłuczeń nieprzekraczających powierzchni 1 cm^2.

Szypułka może być lekko uszkodzona.

Miąższ gruszek nie może być ziarnisty.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się gruszki, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Miąższ owoców nie może mieć większych wad.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że gruszki zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu

— wady rozwoju

— wady wybarwienia

— niewielkie szorstkie ordzawienia

— wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 4 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie

— 2,5 cm^2 całkowitej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha gruszy i parcha jabłoni (*Venturia pirina* i *V. inaequalis*), którego łączna powierzchnia nie może przekraczać 1 cm^2

— nieznacznych obtłuczeń nieprzekraczających powierzchni 2 cm^2.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE KLASYFIKACJI WEDŁUG WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego.

Dla poszczególnych klas wymagane są następujące wielkości minimalne:

	„ekstra”	klasa I	klasa II
Odmiany wielkoowocowe	60 mm	55 mm	55 mm
Pozostałe odmiany	55 mm	50 mm	45 mm

Letnie odmiany gruszek wymienione w załączniku do niniejszej normy nie muszą spełniać wymogu dotyczącego minimalnej wielkości.

Aby zapewnić jednorodność wielkości w opakowaniu, różnica między średnicami owoców w opakowaniu może wynosić do:

— 5 mm w przypadku owoców klasy „ekstra” oraz owoców klasy I i II, zapakowanych w rzędach i warstwach

— 10 mm w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem lub w opakowaniach detalicznych.

Dla owoców klasy II pakowanych luzem lub w opakowaniach detalicznych nie ma ograniczeń dotyczących jednorodności wielkości.

▼M15

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdej partii dopuszcza się tolerancje w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości**

(i) *klasa „ekstra”*

Dopuszczalna jest całkowita tolerancja 5 % liczby lub wagi gruszek niespełniających wymagań danej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % produktów może nie spełniać wymagań jakościowych klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest całkowita tolerancja 10 % liczby lub wagi gruszek niespełniających wymagań danej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % produktów może nie spełniać wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych. Wyklucza się produkty z objawami gnicia lub pogorszenia jakości powodującymi ich niezdatność do spożycia. Tolerancja nie obejmuje gruszek bez szypułek.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest całkowita tolerancja 10 % liczby lub wagi gruszek niespełniających wymagań danej klasy ani wymagań minimalnych. Wyklucza się produkty z objawami gnicia lub pogorszenia jakości powodującymi ich niezdatność do spożycia.

W granicach tej tolerancji dopuszcza się 2 % liczby lub wagi owoców, które wykazują następujące wady:

— nieznaczne uszkodzenie lub niezabliźnione pęknięcia

— bardzo nieznaczne oznaki gnicia

— obecność szkodników żerujących wewnątrz owocu lub uszkodzenia miąższu spowodowane przez szkodniki.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas:

a) dla owoców podlegających zasadom jednorodności, 10 % liczby lub wagi owoców odpowiadających wielkości bezpośrednio powyżej lub poniżej wielkości oznaczonej na opakowaniu, z maksymalnym dopuszczalnym odchyleniem 5 mm poniżej minimum dla owoców zaklasyfikowanych do klasy najmniejszej dopuszczalnej wielkości;

b) dla owoców niepodlegających zasadom jednorodności, 10 % liczby lub wagi owoców poniżej minimalnej ustalonej wielkości, z maksymalnym dopuszczalnym odchyleniem 5 mm poniżej minimalnej wielkości.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WYGLĄDU**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie gruszki tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany wg wielkości) oraz tego samego stopnia dojrzałości.

W przypadku klasy „ekstra” wymóg jednorodności dotyczy również wybarwienia owoców.

Dopuszcza się mieszanie w jednym opakowaniu gruszek różnych odmian widocznie różniących się między sobą ([1]) pod warunkiem, że są one jednorodne pod względem jakości i, dla każdej odmiany, pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

([1]) Opakowanie detaliczne powinno być przeznaczone do zakupu w całości.

▼M15

B. **Pakowanie**

Gruszki muszą być pakowane w sposób zapewniający należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości,, która pozwala uniknąć jakichkolwiek zewnętrznych lub wewnętrznych uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym ([1]) opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz.

A. **Identyfikacja**

Podmiot pakujący lub wysyłający:

— Nazwa i adres (np. ulica/miasto/region/kod pocztowy i państwo, jeśli różne od kraju pochodzenia)

lub

— oznaczenie kodowe oficjalnie uznane przez organ krajowy ([2]).

B. **Rodzaj produktu**

— „Gruszki”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz.

— Nazwa odmiany. W przypadku, gdy opakowania detaliczne zawierają mieszankę gruszek różnych odmian, nazwy poszczególnych odmian.

C. **Pochodzenie produktu**

— Kraj pochodzenia oraz, fakultatywnie, rejon uprawy lub nazwa krajowa, regionalna albo lokalna miejsca uprawy. W przypadku opakowań detalicznych zawierających mieszankę różnych odmian gruszek różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego kraju pochodzenia przy danych nazwach odmian.

D. **Specyfikacja handlowa**

— klasa

— wielkość lub, w przypadku owoców pakowanych w rzędach i warstwach, liczba sztuk. Jeżeli identyfikacja odbywa się na podstawie wielkości, powinna ona być wyrażona:

a) dla produktu podlegającego zasadom jednorodności, przez podanie minimalnej i maksymalnej średnicy

b) dla produktu niepodlegającego zasadom jednorodności, przez podanie średnicy najmniejszego owocu w opakowaniu z dopiskiem „i większe” lub równoznacznym określeniem lub, w stosownych przypadkach, przez podanie średnicy największego owocu w opakowaniu.

([1]) Poszczególne opakowania detaliczne produktu, zapakowane wstępnie w celu bezpośredniej sprzedaży konsumentom nie podlegają niniejszym przepisom dotyczącym znakowania, ale są zgodne z wymogami krajowymi. Znakowanie, o którym mowa musi jednak w każdym przypadku znajdować się na opakowaniu transportowym takie opakowania detaliczne.

([2]) Prawodawstwo krajowe w wielu krajach wymaga wyraźnego zadeklarowania nazwy (nazwiska) i adresu. Jednak w przypadku, gdy użyte jest oznaczenie kodowe, odniesienie „podmiot pakujący lub wysyłający (lub równoważny skrót)” musi być wskazane blisko oznaczenia kodowego, które powinno być poprzedzone ISO 3166 (alfa) kraj/kod pocztowy kraju uznającego, jeśli nie jest to kraj pochodzenia.

▼**M15**

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające wymagane informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M15

Dodatek

Kryteria wielkości dla gruszek

OW = Odmiany wielkoowocowe

OL = Odmiany letnie, dla których minimalna wielkość nie jest wymagana

Otwarty wykaz wielkoowocowych i letnich odmian gruszek

Odmiany o mniejszych owocach oraz pozostałe odmiany, które nie zostały ujęte w wykazie mogą być wprowadzane do obrotu, o ile spełniają wymogi wielkości dla innych odmian określone w sekcji III normy.

Niektóre odmiany ujęte w poniższym wykazie mogą być wprowadzane do obrotu pod nazwami handlowymi, w stosunku do których wystąpiono z wnioskiem o ochronę znaku towarowego lub też została ona już przyznana na terenie jednego lub kilku państw. Tego typu nazwy handlowe nie są wymieniane w pierwszych dwóch kolumnach poniższej tabeli. Odniesienia do znanych znaków towarowych podano w trzeciej kolumnie jedynie tytułem informacji.

Odmiana	Synonimy	Nazwa handlowa	Rozmiar
Abbé Fétel	Abate Fetel		OW
Abugo o Siete en Boca			OL
Aka			OL
Alka			OW
Alsa			OW
Amfora			OW
Alexandrine Douillard			OW
Bergamotten			OL
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		OW
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		OW
Beurré Clairgeau			OW
Beurré	Hardenpont		OW
Beurré Giffard			OL
Beurré précoce Morettini	Morettini		OL
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		OL
Carusella			OL
Castell	Castell de Verano		OL
Colorée de Juillet	Bunte Juli		OL
Comice rouge			OW
Concorde			OW
Condoula			OL
Coscia	Ercolini		OL
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		OW
D'Anjou			OW
Dita			OW
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		OL
Doyenné d'hiver	Winterdechant		OW

▼M15

Odmiana	Synonimy	Nazwa handlowa	Rozmiar
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		OW
Erika			OW
Etrusca			OL
Flamingo			OW
Forelle			OW
Général Leclerc		Amber Grace™	OW
Gentile			OL
Golden Russet Bosc			OW
Grand champion			OW
Harrow Delight			OW
Jeanne d'Arc			OW
Joséphine			OW
Kieffer			OW
Klapa Mīlule			OW
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		OL
Lombacad		Cascade®	OW
Moscatella			OL
Mramornaja			OW
Mustafabey			OL
Packham's Triumph	Williams d'Automne		OW
Passe Crassane	Passa Crassana		OW
Perita de San Juan			OL
Pérola			OL
Pitmaston	Williams Duchesse		OW
Précoce de Trévoux	Trévoux		OL
Président Drouard			OW
Rosemarie			OW
Suvenirs			OW
Santa Maria	Santa Maria Morettini		OL
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		OL
Taylors Gold			OW
Triomphe de Vienne			OW
Vasarine Sviestine			OW
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		OW

▼M8

CZĘŚĆ 7: *NORMA HANDLOWA DLA TRUSKAWEK*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych truskawek wyhodowanych z rodzaju *Fragaria* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem truskawek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla truskawek, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnej tolerancji, truskawki muszą być:

— całe,

— zdrowe, wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— o świeżym wyglądzie, ale niemyte,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— z kielichem (z wyjątkiem poziomek); kielich i szypułka (jeżeli jest) muszą być świeże i zielone,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Truskawki powinny być zbierane delikatnie.

Muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe. Ich stopień rozwoju i stan muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. Klasyfikacja

Truskawki klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra”*

Truskawki w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany.

Muszą mieć połyskliwy wygląd, zgodnie z cechami charakterystycznymi danej odmiany.

Muszą być wolne od zanieczyszczenia ziemią.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych uszkodzeń powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Truskawki w tej klasie muszą być dobrej jakości. Pod względem wybarwienia i kształtu muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczne wady kształtu,

— białą powierzchnię, nie większą niż jedna dziesiąta powierzchni owocu,

▼M8

— lekkie powierzchniowe odgniecenia.

Muszą być praktycznie wolne od zanieczyszczenia ziemią.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się truskawki, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że truskawki zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu,

— biała powierzchnia, nie większa niż jedna piąta powierzchni owocu,

— nieznaczne suche odgniecenia, bez tendencji do powiększania się,

— nieznaczne ślady ziemi.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie największej średnicy przekroju poprzecznego.

Minimalna wielkość truskawek musi wynosić:

— klasa „ekstra”: 25 mm

— klasy I i II: 18 mm

Nie ma określonej minimalnej wielkości dla poziomek.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości:**

(i) *klasa „ekstra”*

5 % liczby lub wagi truskawek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji. W ramach tych 5 % dopuszcza się nie więcej niż 2 % owoców zepsutych.

(ii) *klasa I*

10 % liczby lub wagi truskawek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II lub, wyjątkowo, mieszczących się w jej przedziale tolerancji. W ramach tych 10 % dopuszcza się nie więcej niż 2 % owoców zepsutych.

(iii) *klasa II*

10 % liczby lub wagi truskawek niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia, zepsucia lub wyraźnymi odgnieceniami, co czyni je niezdatnymi do spożycia. W ramach tych 10 % dopuszcza się nie więcej niż 2 % owoców zepsutych.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas: 10 % liczby lub wagi truskawek niespełniających wymagań, co do minimalnej wielkości.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie truskawki tego samego pochodzenia, odmiany i jakości.

Truskawki w klasie „ekstra” – z wyjątkiem poziomek – muszą być szczególnie jednorodne pod względem stopnia dojrzałości, barwy

▼M8

i wielkości. Truskawki w klasie I mogą być mniej jednorodne pod względem wielkości.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Truskawki muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Owoce w klasie „ekstra" muszą być zaprezentowane szczególnie dobrze.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający" (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:" lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu:**

— „truskawki", jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz.

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe:**

— klasa.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M8

CZĘŚĆ 8: *NORMA HANDLOWA DLA PAPRYKI SŁODKIEJ*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych papryki słodkiej wyhodowanych z gatunku *Capsicum annuum* L. *var. annuum*, które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem papryki słodkiej przeznaczonej do przetwórstwa przemysłowego.

W zależności od kształtu rozróżnia się cztery typy handlowe:

— papryka słodka wydłużona (ostro zakończona),

— papryka słodka w kształcie graniastosłupa (tępo zakończona),

— papryka słodka w kształcie graniastosłupa (ze stożkowym zakończeniem),

— papryka słodka spłaszczona (papryka pomidorokształtna).

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla papryki słodkiej po jej przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnej tolerancji, papryka słodka musi być:

— cała,

— zdrowa, wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czysta, praktycznie wolna od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— o świeżym wyglądzie,

— praktycznie wolna od szkodników,

— praktycznie wolna od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— prawidłowo wykształcona,

— wolna od uszkodzeń mrozowych,

— wolna od niezabliźnionych uszkodzeń,

— wolna od zgorzeli słonecznej (z wyjątkiem przypadków wymienionych w dziale B Nomenklatury Scalonej, ppkt (ii)),

— z szypułką,

— wolna od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolna od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień rozwoju oraz stan papryki muszą umożliwiać jej:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie w zadowalającym stanie do miejsca przeznaczenia.

B. Klasyfikacja

Papryka słodka sklasyfikowana jest w dwóch klasach określonych poniżej:

(i) *klasa I*

Papryka w tej klasie musi być dobrej jakości. Pod względem stopnia rozwoju, kształtu i wybarwienia, ze szczególnym akcentem na stopień dojrzałości, musi mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Papryka musi być:

— jędrna,

— praktycznie wolna od wad skórki.

▼M8

Szypułka może być lekko uszkodzona lub obcięta z zachowanym nienaruszonym kielichem.

(ii) *klasa II*

Klasa ta obejmuje paprykę słodką, która nie kwalifikuje się do włączenia do klasy I, lecz spełnia wymogi minimalne określone powyżej.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że papryka zachowuje swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu i rozwoju,

— zgorzel słoneczna lub nieznaczne zabliźnione uszkodzenia o długości nie większej niż 2 cm w przypadku wad podłużnych i łącznej powierzchni innych wad do 1 cm^2,

— nieznaczne suche pęknięcia powierzchniowe, o łącznej długości nie większej niż 3 cm.

Papryka może być mniej jędrna, ale nie zwiędnięta.

Szypułka może być uszkodzona lub obcięta.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość papryki słodkiej określa się na podstawie średnicy w ramionach (szerokości). W przypadku papryki spłaszczonej (pomidorokształtnej) termin „szerokość" oznacza największą średnicę przekroju poprzecznego.

Dla papryki słodkiej sortowanej według wielkości różnica średnicy między największym i najmniejszym owocem w opakowaniu nie może przekraczać 20 mm.

Szerokość papryki nie może być mniejsza niż:

— dla papryki wydłużonej (ostro zakończonej): 20 mm,

— dla papryki w kształcie graniastosłupa (tępo zakończonej i ze stożkowym zakończeniem): 40 mm,

— dla papryki spłaszczonej (pomidorokształtnej): 55 mm.

Sortowanie według wielkości nie jest obowiązkowe dla klasy II, pod warunkiem dotrzymania minimalnych wielkości.

Wymagania dotyczące wielkości nie mają zastosowania do produktów miniaturowych ([1])

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości**

(i) *klasa I*

10 % liczby lub wagi papryki słodkiej niespełniającej wymogów tej klasy, lecz spełniającej wymagania klasy II lub, wyjątkowo, mieszczącej się w jej przedziale tolerancji.

(ii) *klasa II*

10 % liczby lub wagi papryki słodkiej niespełniającej wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia.

([1]) Produkt miniaturowy oznacza odmianę papryki słodkiej, uzyskaną w hodowli roślin lub za pomocą specjalnych technik upraw, wyłączając paprykę słodką odmian nieminiaturowych, nie w pełni rozwiniętą lub która nie osiągnęła odpowiedniej wielkości. Wszystkie pozostałe wymagania normy powinny zostać spełnione.

▼M8

B. **Tolerancja wielkości**

(i) *klasa I*

10 % liczby lub wagi papryki słodkiej niespełniającej wymogów dotyczących w granicach odchylenia ±5 mm, w tym nie więcej niż 5 % owoców papryki słodkiej o wymiarach poniżej określonej wielkościminimalnej .

(ii) *klasa II*

— *papryka słodka sortowana według wielkości*

10 % liczby lub wagi papryki słodkiej niespełniającej wymogów dotyczących wielkości w granicach odchylenia ±5 mm, w tym nie więcej niż 5 % owoców papryki słodkiej o wymiarach poniżej określonej minimalnej wielkości.

— *papryka słodka niesortowana według wielkości*

5 % liczby lub wagi papryki słodkiej do 5 mm mniejszej od określonej wielkości minimalnej.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie paprykę słodką tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości, wielkości (jeżeli jest sortowana według wielkości) oraz, w przypadku klasy I, podobnego stopnia dojrzałości i wybarwienia.

Dopuszcza się mieszanie w jednym opakowaniu papryki słodkiej o różnej barwie, pod warunkiem że jest ona jednorodna pod względem pochodzenia, jakości, typu handlowego i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości).

Dopuszcza się mieszanie w opakowaniach detalicznych o wadze nieprzekraczającej 1 kg papryki słodkiej o różnej barwie lub różnych typów handlowych, pod warunkiem że są one jednorodne pod względem jakości, a dla każdej barwy lub danego typu handlowego – pod względem pochodzenia.

W przypadku produktów sortowanych według wielkości papryka słodka wydłużona powinna być wystarczająco jednorodna pod względem długości.

Miniaturowa papryka słodka powinna być względnie jednorodnej wielkości. Może być zmieszana z innymi miniaturowymi produktami o odmiennym rodzaju i pochodzeniu.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Papryka słodka musi być pakowana w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala na uniknięcie jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

▼M8

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

Jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz:

— „papryka słodka”,

— barwa,

— rodzaj handlowy („wydłużona”, „o kształcie graniastosłupa tępo zakończona”, „o kształcie graniastosłupa ze stożkowym zakończeniem”, „pomidorokształtna”) lub nazwa odmiany.

W przypadku opakowań zbiorczych lub detalicznych zawierających mieszankę różnych barw lub typów handlowych papryki słodkiej:

— „mieszanka papryk” lub równoznaczne określenie,

— jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz, barwy lub typy handlowe papryki słodkiej i liczba sztuk danej barwy lub typu handlowego.

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

W przypadku opakowań detalicznych zawierających mieszankę papryki słodkiej różnych barw lub typów handlowych różnego pochodzenia wymagane jest umieszczenie nazwy każdego kraju pochodzenia przy nazwie danej barwy lub typu handlowego.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) wyrażona minimalną i maksymalną średnicą bądź w stosownych przypadkach oznaczenie „niesortowana”),

— w stosownych przypadkach: „papryka mini”, „mała papryka” lub inne określenia właściwe dla miniaturowego produktu, w przypadku gdy w opakowaniu pomieszanych jest kilka rodzajów miniaturowych produktów, powinny zostać wymienione wszystkie produkty i ich poszczególne miejsca pochodzenia.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M8

CZĘŚĆ 9: *HANDLOWA DLA WINOGRON STOŁOWYCH*

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych winogron stołowych wyhodowanych z gatunku *Vitis vinifera* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem winogron stołowych przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla winogron stołowych, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, grona i poszczególne jagody muszą być:

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Ponadto poszczególne jagody muszą być:

— całe,

— prawidłowo wykształcone,

— prawidłowo rozwinięte.

Przebarwienia spowodowane przez słońce nie stanowią wady.

Grona powinny być zrywane ostrożnie.

Zawartość ekstraktu refraktometrycznego soku gronowego powinna wynosić co najmniej:

— 12 º Brix'a dla odmian Alphonse Lavallée, Cardinal oraz Victoria,

— 13 º Brix'a dla wszystkich innych odmian pestkowych,

— 14 º Brix'a dla wszystkich odmian bezpestkowych.

Dodatkowo, wszystkie odmiany muszą mieć zadawalający stosunek między zawartością cukru a kwasowością.

Stopień rozwoju oraz stan winogron stołowych muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. Klasyfikacja

Winogrona stołowe klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra"*

Winogrona stołowe w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, rozwoju i wybarwienia, grona muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą i muszą być wolne od wad. Poszczególne jagody muszą być jędrne, mocno osadzone, równomiernie rozmieszczone w gronie i posiadać praktycznie nienaruszony charakterystyczny nalot.

▼M8

(ii) *klasa I*

Winogrona stołowe w tej klasie muszą być dobrej jakości. Pod względem kształtu, rozwoju i wybarwienia grona muszą mieć cechy charakterystyczne dla danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą. Poszczególne jagody muszą być jędrne, mocno osadzone i posiadać możliwie nienaruszony charakterystyczny nalot. Ich rozmieszczenie może być mniej równomierne niż w przypadku winogron klasy „ekstra".

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczne wady kształtu,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— bardzo nieznaczne odparzenia samej skórki spowodowane działaniem słońca.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się winogrona, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Grona mogą wykazywać nieznaczne wady kształtu, stopnia rozwoju i wybarwienia, pod warunkiem, że nie wpływają one niekorzystnie na podstawowe cechy produktu danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą.

Poszczególne jagody muszą być wystarczająco jędrne i wystarczająco mocno osadzone oraz o ile to możliwe, nadal posiadać charakterystyczny nalot. Ich rozmieszczenie może być mniej równomierne niż w przypadku winogron klasy I.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że winogrona stołowe zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu,

— wady wybarwienia,

— nieznaczne odparzenia samej skórki spowodowane działaniem słońca,

— nieznaczne odgniecenia,

— nieznaczne wady skórki.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie wagi grona.

Następujące minimalne wielkości gron są określone odpowiednio dla winogron uprawianych pod osłonami i dla winogron uprawianych w gruncie, osobno dla odmian wielkoowocowych i drobnoowocowych.

	Winogrona stołowe uprawiane pod osłonami (jeśli podano na etykiecie)	Winogrona stołowe uprawiane w gruncie	
		Wszystkie odmiany oprócz odmian drobnoowocowych wymienionych w dodatku	Odmiany drobnoowocowe wymienione w dodatku
Klasa „ekstra"	300 g	200 g	150 g
Klasa I	250 g	150 g	100 g
Klasa II	150 g	100 g	75 g

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancję jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

▼M8

A. **Tolerancja jakości:**

(i) *klasa „ekstra”*

5 % wagi mogą stanowić grona niespełniające wymagań tej klasy, lecz spełniające wymagania klasy I lub, wyjątkowo, mieszczące się w jej przedziale tolerancji.

(ii) *klasa I*

10 % wagi mogą stanowić grona niespełniające wymagań tej klasy, lecz spełniające wymagania klasy II lub, wyjątkowo, mieszczące się w jej przedziale tolerancji.

(iii) *klasa II*

10 % wagi mogą stanowić grona niespełniające wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem produktów z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia.

B. **Tolerancja wielkości**

(i) *klasa „ekstra” i klasa I*

10 % wagi gron niespełniających wymagań wielkości danej klasy, ale spełniających wymagania klasy bezpośrednio niższej.

(ii) *klasa II*

10 % wagi mogą stanowić grona niespełniające wymagań tej klasy wielkości, lecz ważące nie mniej niż 75 g.

(iii) *klasa „ekstra” oraz klasy I i II*

W każdym opakowaniu jednostkowym o wadze netto nieprzekraczającej 1 kg, dopuszcza się występowanie jednego grona o wadze poniżej 75 g, w celu dostosowania do wskazanej wagi, o ile spełnia ono wszystkie pozostałe wymagania wymienionej klasy.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować jedynie grona tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i stopnia dojrzałości.

Wymogu jednorodności odmiany i pochodzenia nie stosuje się do produktów prezentowanych w małych opakowaniach, o wadze nieprzekraczającej 1 kg.

W przypadku klasy „ekstra” grona muszą być mniej więcej jednakowej wielkości i wybarwienia.

W przypadku odmiany Chasselas dopuszczalne jest włączenie do każdego opakowania gron o różnym wybarwieniu do celów dekoracyjnych.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Winogrona stołowe muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

W przypadku klasy „ekstra” grona muszą być ułożone jednowarstwowo.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się stosowanie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że nadruki lub etykiety zostały wykonane przy użyciu nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych, jakkolwiek dopuszczalne jest pozostawienie przy łodydze grona fragmentu łozy winorośli nie dłuższej niż 5 cm jako szczególnej formy prezentacji.

▼M8

Nalepki przyklejane na każdym produkcie nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani prowadzić do uszkodzeń skórki.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia: „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W tym przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „winogrona stołowe”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany lub, w stosownych przypadkach, odmian,

— w stosownych przypadkach: „spod osłon”.

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj (lub, w stosownych przypadkach, kraje) pochodzenia oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one wyłącznie opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania nie powinny posiadać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼M8

Dodatek

Wyczerpujący wykaz odmian drobnoowocowych

Odmiana	Inne spotykane nazwy danej odmiany
Admirable de Courtiller	Admirable, Csiri Csuri
Albillo	Acerba, Albuela, Blanco Ribera, Cagalon
Angelo Pirovano	I. Pirovano 2
Annamaria	I. Ubizzoni 4
Baltali	
Beba	Beba de los Santos, Eva
Catalanesca	Catalanesa, Catalana, Uva Catalana
Chasselas blanc	Chasselas doré, Fendant, Franceset, Franceseta, Gutedel, Krachgutedel, White van der Laan
Chasselas rouge	Roter Gutedel
Chelva	Chelva de Cebreros, Guareña, Mantuo, Villanueva
Ciminnita	Cipro bianco
Clairette	Blanquette, Malvoisie, Uva de Jijona
Colombana bianca	Verdea, Colombana de Peccioli
Dehlro	
Delizia di Vaprio	I. Pirovano 46 A
Exalta	
Flame Seedless	Red Flame
Gros Vert	Abbondanza, St Jeannet, Trionfo dell'Esposizione, Verdal, Trionfo di Gerusalemme
Jaoumet	Madeleine de St Jacques, Saint Jacques
Madeleine	Angevine, Angevine Oberlin, Madeleine Angevine Oberlin, Republicain
Mireille	
Molinera	Besgano, Castiza, Molinera gorda
Moscato d'Adda	Muscat d'Adda
Moscato d'Amburgo	Black Muscat, Hambro, Hamburg, Hamburski Misket, Muscat d'Hambourg, Moscato Preto
Moscato di Terracina	Moscato di Maccarese
Œillade	Black Malvoisie, Cinsaut, Cinsault, Ottavianello, Sinso
Panse precoce	Bianco di Foster, Foster's white, Sicilien
Perla di Csaba	Càbski Biser, Julski muskat, Muscat Julius, Perle de Csaba
Perlaut	
Perlette	
Pizzutello bianco	Aetonychi aspro, Coretto, Cornichon blanc, Rish Baba, Sperone di gallo, Teta di vacca

▼M8

Odmiana	Inne spotykane nazwy danej odmiany
Precoce de Malingre	
Primus	I. Pirovano 7
Prunesta	Bermestia nera, Pergola rossa, Pergolese di Tivoli
Regina dei Vigneti	Königin der Weingärten, Muskat Szölöskertek Kizalyneja, Szölöskertek Kizalyneh, Rasaki ourgarias, Regina Villoz, Reina de las Viñas, Reine des Vignes, I. Mathiasz 140, Queen of the Vineyards
Servant	Servan, Servant di Spagna
Sideritis	Sidiritis
Sultanines	Bidaneh, Kishmich, Kis Mis, Sultan, Sultana, Sultani, Cekirdesksiz, Sultanina bianca, Sultaniye, Thompson Seedless and mutations
Valenci blanc	Valensi, Valency, Panse blanche
Valenci noir	Planta Mula, Rucial de Mula, Valenci negro
Yapincak	

▼M15

CZĘŚĆ 10: *NORMA HANDLOWA DLA POMIDORÓW*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych pomidorów wyhodowanych z gatunku *Lycopersicum esculentum Mill*, które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem pomidorów przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

Pomidory mogą być sklasyfikowane w czterech rodzajach handlowych:

— „okrągłe”

— „żebrowane”

— „podłużne” lub „wydłużone”

— pomidory „wiśniowe” (włącznie z pomidorami „koktajlowymi”).

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymogów jakościowych dla pomidorów, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, pomidory muszą być:

— całe

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia

— czyste, praktycznie wolne jakichkolwiek widocznych substancji obcych

— mieć świeży wygląd

— praktycznie wolne od szkodników

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

W przypadku pomidorów na gałązkach szypułki muszą być świeże, zdrowe, czyste i wolne od wszelkich liści i jakichkolwiek widocznych substancji obcych.

Stopień rozwoju oraz stan pomidorów muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Klasyfikacja**

Pomidory są klasyfikowane w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa „ekstra”*

Pomidory w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą mieć jędrny miąższ i cechy charakterystyczne dla danej odmiany pod względem kształtu, wyglądu i stopnia rozwoju.

Ich wybarwienie, zgodnie ze stopniem dojrzałości, musi odpowiadać wymaganiom określonym w pkt A akapit ostatni powyżej.

Nie mogą mieć „zielonych piętek” i innych wad z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Pomidory w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być wystarczająco jędrne i charakterystyczne dla danej odmiany.

Nie mogą one mieć pęknięć i widocznych „zielonych piętek”. Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warun-

▼M15

kiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— niewielka wada kształtu

— nieznaczne wady wybarwienia

— nieznaczne wady skórki

— bardzo nieznaczne odgniecenia.

Pomidory „żebrowane" mogą wykazywać ponadto:

— zabliźnione pęknięcia nie dłuższe niż 1 cm

— niezbyt duże wypukłości

— małą nieskorkowaciałą narośl

— skorkowacenie blizny słupkowej o powierzchni do 1 cm^2

— delikatną bliznę słupkową o wydłużonym kształcie (przypominającą szew), ale nie dłuższą niż dwie trzecie największej średnicy owocu.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się pomidory, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Pomidory muszą być wystarczająco jędrne (ale mogą być mniej jędrne niż pomidory klasy I) i nie mogą mieć niezabliźnionych pęknięć.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że pomidory zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, jej utrzymania oraz wyglądu:

— wady kształtu, rozwoju i wybarwienia

— wady skórki lub odgniecenia, pod warunkiem że owoc nie jest poważnie uszkodzony

— zabliźnione pęknięcia nie dłuższe niż 3 cm dla pomidorów okrągłych, żebrowanych lub podłużnych.

Pomidory „żebrowane" mogą wykazywać ponadto:

— większe wypukłości niż dopuszczono w klasie I, ale bez zniekształceń

— narośl

— skorkowacenie blizny słupkowej o powierzchni do 2 cm^2

— delikatną bliznę słupkową o wydłużonym kształcie (przypominającą szew).

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE KLASYFIKACJI WEDŁUG WIELKOŚCI**

Wielkość ustala się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego, wagi lub rozmiaru.

Następujące przepisy nie mają zastosowania do pomidorów na gałązkach i są nieobowiązkowe dla klasy II.

Aby zapewnić jednorodność wielkości:

a) Maksymalna różnica średnicy między pomidorami w tym samym opakowaniu jest ograniczona do:

— 10 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi poniżej 50 mm

— 15 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi między 50 a 70 mm

— 20 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi między 70 a 100 mm

— nie istnieją żadne ograniczenia różnic w średnicy dla owoców o średnicy równej lub powyżej 100 mm.

▼M15

W przypadku stosowania kodów wielkości, należy przestrzegać kodów i zakresów podanych w poniższej tabeli.

Kod wielkości	Średnica (mm)
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

b) Dla pomidorów, których wielkość oceniana jest na podstawie wagi lub rozmiaru, różnica w wielkości powinna być zgodne z lit. a).

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

W każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancja jakości**

(i) *klasa „ekstra”*

Dopuszczalna jest całkowita tolerancja 5 % liczby lub wagi pomidorów niespełniających wymagań danej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % produktów może nie spełniać wymagań jakościowych klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest całkowita tolerancja 10 % liczby lub wagi pomidorów niespełniających wymagań danej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % produktów może nie spełniać wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych. Wyklucza się produkty z objawami gnicia lub pogorszenia jakości powodującymi ich niezdatność do spożycia. W przypadku pomidorów na gałązkach 5 % liczby lub wagi pomidorów po oderwaniu od gałązki.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest całkowita tolerancja 10 % liczby lub wagi pomidorów niespełniających wymagań danej klasy ani wymagań minimalnych. Wyklucza się produkty z objawami gnicia lub pogorszenia jakości powodującymi ich niezdatność do spożycia. w przypadku pomidorów na gałązkach 10 % liczby lub wagi pomidorów po oderwaniu od gałązki.

B. **Tolerancja wielkości**

Dla wszystkich klas: 10 % liczby lub wagi pomidorów odpowiadających wielkości bezpośrednio powyżej lub poniżej wielkości oznaczonej na opakowaniu.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WYGLĄDU**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie pomidory tego samego pochodzenia, odmiany lub typu

▼M15

handlowego, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości).

Stopień dojrzałości i wybarwienie pomidorów klasy „ekstra” i klasy I muszą być praktycznie jednorodne. Ponadto długość pomidorów „podłużnych” powinna być wystarczająco jednorodna.

Dopuszcza się mieszanie w jednym opakowaniu produktów o różnych kolorach, różnych odmian lub typów handlowych ([1]), pod warunkiem że są one jednorodne pod względem jakości i pochodzenia dla każdego koloru, odmiany lub typu handlowego.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Pomidory muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykieta zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu ([2]) należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Podmiot pakujący lub wysyłający:

— nazwa i adres (np. ulica/miasto/region/kod pocztowy i państwo, jeśli różne od kraju pochodzenia)

lub

— oznaczenie kodowe oficjalnie uznane przez organ krajowy ([3]).

B. **Rodzaj produktu**

„Pomidory” lub „pomidory na gałązkach” oraz ich typ handlowy, jeżeli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz. Informacje te muszą być zawsze umieszczane w przypadku pomidorów „wiśniowych” (lub „koktajlowych”), zarówno na gałązkach jak i pojedynczych.

— „mieszanka pomidorów” lub równoznaczne określenie, w przypadku opakowań zawierających mieszankę produktów o zdecydowanie różnych kolorach, różnych odmian lub typów handlowych pomidorów. Jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz – kolory, odmiany lub typ handlowy produktów muszą być podane na opakowaniu.

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Kraj pochodzenia oraz, fakultatywnie, rejon uprawy lub nazwa krajowa, regionalna albo lokalna miejsca uprawy.

w przypadku opakowań detalicznych zawierających mieszankę produktów o zdecydowanie różnych kolorach, różnych odmian lub

([1]) Opakowania detaliczne powinny być przeznaczone do zakupu w całości.

([2]) „Opakowania detaliczne produktu, przygotowane w celu bezpośredniej sprzedaży konsumentom nie podlegają niniejszym przepisom dotyczącym znakowania, ale są zgodne z wymogami krajowymi. Znakowanie, o którym mowa powinno jednak w każdym przypadku znajdować się na opakowaniu transportowym takich opakowań detalicznych.”

([3]) Prawodawstwo krajowe w wielu krajach wymaga wyraźnego zadeklarowania nazwy i adresu. Jednak w przypadku, gdy użyte jest oznaczenie kodowe, odniesienie „podmiot pakujący lub wysyłający (lub równoważny skrót)” musi być wskazane blisko oznaczenia kodowego, które powinno być poprzedzone ISO 3166 (alfa) kraj/kod pocztowy kraju uznającego, jeśli nie jest to kraj pochodzenia.

▼M15

typów handlowych pomidorów różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie nazwy każdego kraju pochodzenia przy nazwie produktu danego koloru, odmiany lub typu handlowego.

D. **Specyfikacja handlowa**

— klasa

— wielkość (jeśli sortowano według wielkości), wyrażona minimalną i maksymalną średnicą.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

— Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne, wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

▼**M8**

ZAŁĄCZNIK II

WZÓR WYMIENIONY W ART. 11 UST. 1

	Wspólnotowa norma handlowa dla owoców i warzyw Nr (zatwierdzonego handlowca) (państwo członkowskie)

▼M8

ZAŁĄCZNIK III

ŚWIADECTWO ZGODNOŚCI ZE WSPÓLNOTOWYMI NORMAMI HANDLOWYMI DLA OWOCÓW I WARZYW OKREŚLONE W ART. 11, 12 i 12a

<table>
<tr><td colspan="2">1. Handlowiec</td><td colspan="3">Świadectwo zgodności ze wspólnotowymi normami handlowymi dla świeżych owoców i warzyw

Nr ……

(świadectwo wyłącznie do użytku organów kontrolnych)</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">2. Pakujący wskazany na opakowaniu (jeśli nie jest to handlowiec)</td><td colspan="3">3. Organ kontrolny</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Miejsce kontroli/kraj pochodzenia (1)</td><td>5. Region lub kraj przeznaczenia</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. Identyfikator środków transportu</td><td colspan="2">7.

☐ rynek wewnętrzny

☐ przywóz

☐ wywóz</td></tr>
<tr><td>8. Opakowania (liczba i rodzaj)

-

-</td><td>9. Rodzaj produktu (odmiana, jeśli określa ją norma)</td><td>10. Klasa jakości</td><td>11. Waga netto w kg</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="5">12. Przesyłka, której dotyczy niniejszy dokument spełnia wymagania norm handlowych Wspólnoty obowiązujących w momencie jego wystawienia.

.....

Przewidywany urząd celny: ..... Miejsce i data wystawienia: .....

Ważne do (data): .....

Inspektor (nazwisko drukowanymi literami): .....

Podpis Pieczęć właściwego organu</td></tr>
<tr><td colspan="5">13. Uwagi</td></tr>
</table>

(1) Jeśli towary są przedmiotem ponownego wywozu, należy podać ich pochodzenie w rubryce 9.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

KRAJE, KTÓRYCH KONTROLE ZGODNOŚCI ZOSTAŁY ZATWIERDZONE ZGODNIE Z ART. 13

▼M8

———————

▼B

Kraj	Produkty
Szwajcaria	Świeże owoce i warzywa inne niż owoce cytrusowe
Maroko	Świeże owoce i warzywa
Republika Południowej Afryki	Świeże owoce i warzywa
Izrael	Świeże owoce i warzywa
Indie	Świeże owoce i warzywa
Nowa Zelandia	Jabłka, gruszki i kiwi
Senegal	Świeże owoce i warzywa
Kenia	Świeże owoce i warzywa
Turcja	Świeże owoce i warzywa

▼M8

———————

———————

▼M8

ZAŁĄCZNIK VI

Metody kontroli wymienione w art. 20 ust. 1

Uwaga: Poniższe metody kontroli opierają się na zaleceniach przewodnika na temat wprowadzania w życie kontroli jakości świeżych owoców i warzyw, przyjętego w ramach systemu OECD dotyczącego stosowania międzynarodowych norm na owoce i warzywa.

1. **DEFINICJE**

1.1. Opakowanie

Oddzielnie zapakowana część partii wraz z zawartością. Funkcją opakowania jest ułatwienie przeładunku i transportu szeregu jednostek sprzedaży, produktów luzem lub odpowiednio ułożonych, w celu uniknięcia ich uszkodzenia w czasie przeładunku i transportu. Nie uznaje się za opakowania kontenerów do transportu drogowego, kolejowego i lotniczego.

1.2. Opakowanie detaliczne

Oddzielnie zapakowana część partii. Funkcją opakowania detalicznego jest uformowanie w miejscu zakupu jednostki sprzedaży przeznaczonej dla użytkownika końcowego lub konsumenta.

1.2a Produkty paczkowane

Produkty paczkowane są formą opakowań detalicznych, gdzie opakowanie osłania produkt spożywczy całkowicie lub jedynie częściowo, ale w taki sposób, że zawartość nie może zostać zmieniona bez uprzedniego otwarcia lub zmiany opakowania. Nie uznaje się za produkty paczkowane pojedynczych sztuk pokrytych folią ochronną.

1.3. Przesyłka

Ilość produktu, która ma być sprzedana przez danego handlowca, stwierdzona w czasie kontroli i określona w dokumencie. Przesyłka może składać się z jednego lub kilku rodzajów produktu: może zawierać jedną lub kilka partii świeżych lub suszonych owoców lub warzyw.

1.4. Partia

Ilość produktu, która w czasie kontroli w jednym miejscu, posiada podobne cechy w odniesieniu do:

— pakującego lub wysyłającego,

— kraju pochodzenia,

— rodzaju produktu,

— klasy produktu,

— wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości),

— odmiany lub typu handlowego (zgodnie z odpowiednimi zapisami normy),

— rodzaju opakowania i prezentacji.

Jeśli w czasie kontroli zgodności przesyłek (zgodnie z definicją w punkcie 1.3) rozróżnienie partii lub prezentacji poszczególnych partii jest trudne, wszystkie partie określonej przesyłki można traktować jako jedną partię, jeżeli są one podobne pod względem rodzaju produktu, podmiotu wysyłającego, kraju pochodzenia, klasy i odmiany lub typu handlowego, o ile jest to przewidziane w odpowiedniej normie handlowej.

1.5. Próbka

Doraźne pobranie próbek zbiorczych z partii w czasie kontroli zgodności.

1.6. Próbka pierwotna

W przypadku produktu pakowanego opakowanie wybrane losowo z partii, a w przypadku produktu luzem (bezpośrednio ładowanego na pojazd lub jego wydzieloną część) pewna ilość produktu wybrana losowo z partii.

▼M8

1.7. Próbka zbiorcza

Kilka próbek pierwotnych pobranych z danej partii, które powinny być reprezentatywne a zatem, których ilość jest wystarczająca do oceny partii według wszystkich kryteriów.

1.8. Próbka wtórna

Równoważna ilość produktu wybrana losowo z próbki pierwotnej.

W przypadku orzechów paczkowanych próbka wtórna powinna ważyć od 300 g do 1 kg. Jeżeli próbka pierwotna składa się z opakowań zbiorczych zawierających opakowania detaliczne, próbkę wtórną stanowi jedno lub kilka opakowań detalicznych, które razem ważą co najmniej 300 g.

W przypadku innych produktów paczkowanych próbka wtórna powinna składać się z 30 sztuk o ile waga netto opakowania nie przekracza 25 kg i nie zawiera ono żadnych opakowań detalicznych. W niektórych przypadkach, a mianowicie kiedy próbka pierwotna zawiera nie więcej niż 30 sztuk, oznacza to, że należy przeprowadzić kontrolę całej zawartości opakowania.

1.9. Próbka złożona (wyłącznie produkty suszone)

Próbka złożona stanowi mieszankę wszystkich próbek wtórnych w próbce zbiorczej, o wadze co najmniej 3 kg. Produkty w próbce złożonej powinny być równomiernie wymieszane.

1.10. Próbka zredukowana

Ilość produktu pobrana losowo z próbki zbiorczej lub złożonej, której wielkość jest ograniczona do minimalnej ilości umożliwiającej ocenę z punktu widzenia niektórych konkretnych kryteriów.

Jeżeli metoda kontroli zniszczy produkt, wielkość zredukowanej próbki nie przekracza 10 % próbki zbiorczej pobranej wstępnie do kontroli lub, w przypadku orzechów w łupinach, 100 orzechów wybranych z próbki złożonej. W przypadku drobnych suchych lub suszonych produktów (np. 100 g zawiera więcej niż 100 sztuk) zredukowana próbka nie przekracza 300 g.

Dla potrzeb oceny pod względem stopnia rozwoju lub dojrzałości pobieranie próbek powinno zostać wykonane zgodnie z metodami opisanymi w wytycznych do obiektywnych testów jakości owoców i warzyw oraz produktów suchych i suszonych (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce (http://-www.oecd.org/agr/fv)).

Z próbki zbiorczej lub złożonej można pobrać wiele zredukowanych próbek celem przeprowadzenia kontroli zgodności partii pod względem różnych kryteriów.

2. WDROŻENIE KONTROLI ZGODNOŚCI

2.1. Uwaga ogólna

Kontrola zgodności odbywa się poprzez ocenę próbek pobranych losowo z różnych miejsc partii, która ma być skontrolowana. Opiera się ona na założeniu, że jakość próbek jest reprezentatywna dla jakości partii.

2.2. Miejsce kontroli

Kontrola zgodności może zostać przeprowadzona podczas operacji pakowania, w punkcie wysyłki, podczas transportu, w miejscu docelowym, na każdym etapie handlu detalicznego.

W przypadkach gdy organ kontrolny nie prowadzi kontroli zgodności we własnych lokalach posiadacz powinien umożliwić przeprowadzenie ich.

2.3. Identyfikacja partii lub uzyskanie ogólnego wrażenia na temat przesyłki

Identyfikację partii przeprowadza się na podstawie ich znakowania lub innych kryteriów, takich jak oznaczenia ustanowione zgodnie z dyrektywą Rady 89/396/EWG ([1]). W odniesieniu do przesyłek składających się z kilku partii, konieczne jest, aby inspektor uzyskał ogólne wrażenie na temat danej przesyłki na podstawie dokumentów towarzyszą-

([1]) Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21.

▼M8

cych lub zgłoszeń dotyczących tych przesyłek. Następnie inspektor określa, na ile prezentowane partie odpowiadają informacjom zawartym w tych dokumentach.

Jeżeli produkt ma być lub został załadowany na środek transportu, do identyfikacji danej przesyłki służy numer rejestracyjny tego środka transportu.

2.4. Prezentacja produktu

Inspektor decyduje, które opakowania mają zostać skontrolowane. Procedura powinna obejmować prezentację przez operatora próbki zbiorczej, jak również dostarczenie wszystkich informacji koniecznych do identyfikacji przesyłki lub partii.

Jeżeli wymagane są próbki zredukowane lub próbki wtórne, są one wyodrębniane z próbki zbiorczej przez inspektora.

2.5. Kontrola fizyczna:

— zatwierdzenie rodzaju opakowania i prezentacji:

Opakowanie, łącznie z materiałem wykorzystanym do opakowania, sprawdza się pod kątem jego przydatności i czystości w stosunku do odpowiednich norm handlowych. W przypadku produktu paczkowanego dokonuje się tego za pomocą próbek pierwotnych, a dla wszystkich pozostałych produktów na podstawie ładunku pojazdu. Jeżeli dopuszczalne są jedynie niektóre rodzaje opakowań lub prezentacji, inspektor sprawdza, czy zostały one użyte.

— Sprawdzenie znakowania:

Inspektor sprawdza, czy produkt jest oznakowany zgodnie z odpowiednią normą handlową. Obejmuje to sprawdzenie precyzyjności znakowania lub zakresu wymaganych zmian.

W przypadku produktu paczkowanego dokonuje się tego za pomocą próbek pierwotnych, a dla wszystkich pozostałych produktów na podstawie dokumentacji załączonej do palety lub ładunku pojazdu.

Owoców i warzyw pojedynczo zawiniętych w folię nie uznaje się za paczkowane środki spożywcze w rozumieniu dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i niekoniecznie należy je znakować zgodnie z normami handlowymi. W tego rodzaju przypadkach foliowe opakowanie jednostkowe może być uznane za zwykłą ochronę delikatnych produktów.

— Sprawdzenie zgodności produktu:

Inspektor określa wielkość próbki zbiorczej w taki sposób, aby móc ocenić daną partię. Wybiera losowo opakowania, które mają być poddane kontroli, lub w przypadku produktu luzem, te miejsca partii, w których pobiera się próbki jednostkowe.

Należy zwrócić uwagę żeby pobieranie próbek nie wpływało niekorzystnie na jakość produktu.

Uszkodzonych opakowań nie wykorzystuje się jako części próbki zbiorczej. Powinny być one odłożone na bok i mogą, gdy to konieczne, podlegać oddzielnemu badaniu i sprawozdaniu.

W każdym przypadku, gdy partię wykazuje się jako niezadowalającą lub należy zbadać ryzyko niezgodności produktu z normą handlową próbka zbiorcza powinna zawierać następujące ilości:

Produkt pakowany	
Liczba opakowań w partii	Liczba opakowań do pobrania (próbki pierwotne)
do 100	5
od 101 do 300	7
od 301 do 500	9
od 501 do 1 000	10
powyżej 1 000	15 (minimum)

▼M8

Produkty luzem (ładowane bezpośrednio na pojazd lub jego wydzieloną część)	
Wielkość partii w kg lub liczba pęczków w partii	Ilość próbek pierwotnych w kg lub liczba pęczków
do 200	10
od 201 do 500	20
od 501 do 1 000	30
od 1 001 do 5 000	60
powyżej 5 000	100 (minimum)

W przypadku ciężkich owoców i warzyw (sztuk ważących powyżej 2 kg) próbki pierwotne powinny składać się z co najmniej pięciu sztuk. W przypadku partii zawierających mniej niż 5 opakowań lub o masie mniejszej niż 10 kg kontrola obejmuje całą partię.

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli inspektor stwierdza, że podjęcie decyzji nie jest możliwe, może przeprowadzić następną kontrolę i przedstawić wynik ogólny jako średnią z dwóch kontroli.

2.6. Kontrola produktu

W przypadku produktu paczkowanego próbki pierwotne wykorzystywane są do sprawdzenia ogólnego wyglądu produktów, prezentacji, czystości opakowań oraz etykietowania. We wszystkich pozostałych przypadkach kontrolę przeprowadza się na podstawie partii lub ładunku pojazdu.

Do kontroli zgodności produkt musi zostać całkowicie wyjęty z opakowania. Inspektor odstąpić od tego jedynie jeżeli pobrane zostały próbki złożone.

Kontrola jednorodności, spełnienia minimalnych wymagań, klas jakości oraz wielkości przeprowadzana jest na podstawie próbki zbiorczej lub próbki złożonej i z uwzględnieniem zaleceń przewodników opublikowanych przez OECD na temat systemu dotyczącego stosowania międzynarodowych norm na owoce i warzywa (http://www.oecd.org/agr/fv).

Jeśli zostaną wykryte wady, inspektor ustala jaki odsetek produktu nie odpowiada normie, w ujęciu ilościowym lub wagowym.

Wady zewnętrzne sprawdzane są na podstawie próbki zbiorczej lub złożonej. Spełnienie niektórych kryteriów w zakresie stopnia rozwoju lub dojrzałości bądź występowania lub braku wad wewnętrznych, można sprawdzić na podstawie próbek zredukowanych. Kontrole na podstawie próbki zredukowanej stosuje się przede wszystkim jeżeli metoda kontroli niszczy wartość handlową produktu.

Spełnienie kryteriów w zakresie stopnia rozwoju lub dojrzałości sprawdzane jest zgodnie z metodami opisanymi w wytycznych do obiektywnych testów jakości owoców i warzyw oraz produktów suchych i suszonych (http://www.oecd.org/agr/fv).

2.7. Sprawozdanie z wyników kontroli

Dokumenty wymienione w art. 12a wystawia się w stosownych przypadkach.

Jeżeli stwierdza się wady, handlowiec lub jego przedstawiciel informowani są na piśmie o wadach, odsetku produktu, który wykazuje niezgodność oraz o przyczynach zastrzeżeń. Handlowiec lub jego przedstawiciel informowani są o możliwości uzyskania zgodności produktu z normą poprzez zmianę znakowania.

Jeżeli stwierdza się wady w produkcie, wskazana zostaje część partii niezgodna z normą.

2.8. Spadek wartości spowodowany przeprowadzeniem kontroli zgodności

Po kontroli zgodności próbka zbiorcza/złożona jest oddawana do dyspozycji handlowca lub jego przedstawiciela.

Organ kontrolny nie jest zobowiązany do przekazania z powrotem elementów próbki zbiorczej/złożonej zniszczonych w czasie kontroli.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

STRUKTURA I ZAWARTOŚĆ STRATEGII KRAJOWEJ NA RZECZ TRWAŁYCH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH, O KTÓREJ MOWA W ART. 57 UST. 1

1. Czas trwania strategii krajowej

   Do ustalenia przez państwo członkowskie.

2. Analiza sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz pod kątem potencjału rozwoju, strategia wybrana w tym zakresie oraz uzasadnienie wybranych priorytetów.

   (art. 12 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007)

2.1. *Analiza sytuacji*

   Opisać, używając danych ilościowych, bieżącą sytuację sektora owoców i warzyw, podkreślając mocne i słabe strony, różnice, potrzeby i rozbieżności, a także potencjał do rozwoju w oparciu o odnośne wskaźniki wyjściowe określone w załączniku XIV oraz o inne odnośne wskaźniki dodatkowe. Opis ten powinien dotyczyć przynajmniej:

   — wyników osiąganych w sektorze owoców i warzyw, w tym najważniejszych tendencji: mocnych i słabych stron sektora, także w zakresie jego konkurencyjności, oraz potencjału do rozwoju organizacji producentów;

   — skutków dla środowiska (wpływów/zagrożeń i korzyści) wywieranych przez produkcję owoców i warzyw, w tym najważniejszych tendencji.

2.2. *Strategia wybrana pod kątem uwzględnienia mocnych i i słabych stron*

   Opisać najważniejsze obszary, w których oczekuje się, że interwencja przyniesie maksymalną wartość dodaną:

   — związek celów ustanowionych w odniesieniu do programów operacyjnych oraz związanych z nimi oczekiwanych wyników i zamierzonych celów ze zidentyfikowanymi (priorytetowymi) potrzebami oraz zakres w jakim mogą one zostać realnie osiągnięte;

   — wewnętrzna spójność strategii, istnienie wzajemnie wzmacniających się interakcji oraz brak potencjalnych konfliktów i sprzeczności między celami operacyjnymi poszczególnych wybranych działań;

   — komplementarność i zgodność wybranych działań, także z innymi krajowymi/regionalnymi działaniami, w szczególności z działaniami wspieranymi ze środków Wspólnoty Europejskiej, a zwłaszcza ze środkami w zakresie rozwoju obszarów wiejskich;

   — oczekiwane wyniki i oddziaływanie na tle sytuacji wyjściowej oraz ich wkład do celów wspólnotowych.

2.3. *Wpływ poprzednich programów operacyjnych (w odnośnych przypadkach)*

   Opisać, w odnośnych przypadkach, wpływ programów operacyjnych zrealizowanych w niedalekiej przeszłości. Przedstawić streszczenie dostępnych wyników.

3. Cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności

   (art. 12 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007)

   Opisać rodzaje działań wybranych jako kwalifikujące się do wsparcia (niewyczerpujący wykaz) oraz wskazać cele, do których się dąży, potwierdzalne zamierzane cele i wskaźniki umożliwiające ocenę postępów w realizacji tych celów, ich stosowności i skuteczności.

3.1. *Wymogi dotyczące wszystkich lub kilku rodzajów działań*

   Kryteria i przepisy administracyjne przyjęte w celu zagwarantowania, że określone działania wybrane jako kwalifikujące się do wsparcia nie są jednocześnie wspierane przez inne odnośne instrumenty w ramach wspólnej polityki rolnej, w szczególności przez środki wspierania rozwoju obszarów wiejskich.

▼B

Skuteczne środki ochronne przyjęte w zastosowaniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w celu ochrony środowiska przed ewentualnymi wzmożonymi zagrożeniami ze strony inwestycji wspieranych w ramach programów operacyjnych oraz kryteria przyjęte w zastosowaniu art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia w celu zagwarantowania, że inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych uwzględniają cele określone w art. 174 Traktatu oraz w ramach szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego.

3.2. *Informacje szczegółowe wymagane w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działań (wypełnić wyłącznie w przypadku wybranych rodzajów działań)*

W odniesieniu do planowanych działań wymagane są następujące informacje szczegółowe:

3.2.1. *Działania mające na celu planowanie produkcji (niewyczerpujący wykaz)*

3.2.1.1. Nabycie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia (np. wynajem, leasing) (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.1.2. Inne działania

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.2. *Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu (niewyczerpujący wykaz)*

3.2.2.1. Nabycie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia (np. wynajem, leasing) (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.2.2. Inne działania

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.3. *Działania mające na celu poprawę obrotu (niewyczerpujący wykaz)*

3.2.3.1. Nabycie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia (np. wynajem, leasing) (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.3.2. Inne rodzaje działań obejmujące działania promocyjne i komunikacyjne inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.4. *Badania naukowe i produkcja eksperymentalna (niewyczerpujący wykaz)*

3.2.4.1. Nabycie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

▼B

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia (np. wynajem, leasing) (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.4.2. Inne rodzaje działań

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.5. *Rodzaje działań w zakresie szkolenia (innych niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) i działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych (niewyczerpujący wykaz)*

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaje szkoleń i/lub kwestie objęte usługami doradczymi),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.6. *Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych*

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.7. *Rodzaje działań w zakresie ochrony środowiska (niewyczerpujący wykaz)*

— potwierdzenie, że działania w zakresie ochrony środowiska wybrane jako kwalifikujące się do wsparcia są zgodne z wymogami określonymi w art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1182/2007,

— potwierdzenie, że wspieranie działań w zakresie ochrony środowiska kwalifikujących się do wsparcia jest zgodne z wymogami określonymi w art. 9 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

3.2.7.1. Nabycie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia (np. wynajem, leasing) (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.7.2. Inne rodzaje działań

— wykaz działań w zakresie ochrony środowiska kwalifikujących się do wsparcia,

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia, w tym szczególnego zobowiązania lub zobowiązań z nimi związanych, ich uzasadnienie opierające się na spodziewanym wpływie na środowisko w stosunku do potrzeb i priorytetów dotyczących środowiska,

— kwoty wsparcia, w stosownych przypadkach,

— kryteria przyjęte w celu obliczania poziomu wsparcia.

3.2.8. *Inne rodzaje działań (niewyczerpujący wykaz)*

3.2.8.1. Nabycie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia (np. wynajem, leasing) (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.8.2. Inne działania

— opis innych rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegóły na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

▼B

4. Wyznaczenie właściwych władz i odpowiedzialnych organów

Wyznaczenie przez dane państwo członkowskie krajowego organu odpowiedzialnego za zarządzanie krajową strategią, jej monitorowanie i ocenę.

5. Opis systemów monitorowania i oceny

Opis należy sporządzić na podstawie wspólnego wykazu wskaźników wydajności określonych w załączniku XIV. W stosownych przypadkach krajowa strategia powinna określać dodatkowe wskaźniki odzwierciedlające krajowe i/lub regionalne potrzeby, warunki i cele swoiste dla danego krajowego programu operacyjnego.

5.1. *Ocena programów operacyjnych i zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów*

(art. 12 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007)

Opisać wymogi w zakresie monitorowania i oceny wymogów i procedur związanych z programami operacyjnymi, w tym zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów.

5.2. *Monitorowanie i ocena krajowej strategii*

Opisać wymogi w zakresie monitorowania i oceny oraz procedur związanych z krajową strategią.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

WYKAZ DZIAŁAŃ I WYDATKÓW NIEKWALIFIKUJĄCYCH SIĘ W RAMACH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 61

1. Ogólne koszty produkcji, w szczególności środki ochrony roślin, w tym łączone środki ochrony, nawozy i inne środki; koszty pakowania, składowania, koszty pakowania zbiorczego, nawet w ramach nowych procesów, koszty opakowań, koszty gromadzenia lub transportu (wewnętrznego lub zewnętrznego), koszty operacyjne (zwłaszcza energia elektryczna, paliwo i konserwacja), z wyjątkiem:

   — Kosztów szczególnych związanych ze środkami na rzecz poprawy jakości. We wszystkich przypadkach nie kwalifikują się koszty grzybni (nawet certyfikowanej), nasion ani roślin wieloletnich;

   — Kosztów szczególnych ekologicznych środków ochrony roślin (takich jak feromony i naturalni wrogowie) stosowanych w produkcji ekologicznej, integrowanej lub konwencjonalnej;

   — Kosztów szczególnych działań w zakresie ochrony środowiska, w tym kosztów powstałych w związku z ekologicznym gospodarowaniem opakowaniami. Ekologiczne gospodarowanie opakowaniami wymaga odpowiedniego uzasadnienia i podlega kryteriom zawartym w załączniku II do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10);

   — Kosztów szczególnych produkcji ekologicznej, integrowanej bądź eksperymentalnej. Właściwy organ krajowy ustanawia kryteria kwalifikujące dla produkcji eksperymentalnej mając na uwadze nowość procedury lub koncepcji oraz związane z nią ryzyko;

   — Kosztów szczególnych związanych z zapewnianiem monitorowania zgodności z normami, o których mowa w tytule II niniejszego rozporządzenia, z przepisami fitosanitarnymi oraz z maksymalnym poziomem pozostałości.

   Koszty szczególne oznaczają koszty dodatkowe, obliczone jako różnica między kosztami zwykłymi a kosztami rzeczywiście poniesionymi.

   W odniesieniu do każdej kategorii kwalifikujących się kosztów szczególnych, w celu obliczenia kosztów dodatkowych w zestawieniu z kosztami zwykłymi, państwa członkowskie mogą ustalić standardowe stawki ryczałtowe w należycie uzasadniony sposób.

2. Koszty administracyjne i koszty personelu z wyjątkiem wydatków związanych z wykonaniem funduszy operacyjnych i z realizacją programów operacyjnych, obejmujące:

   a) koszty ogólne związane w szczególności z funduszem lub programem operacyjnym, w tym koszty zarządzania i koszty personelu, opracowywania sprawozdań i szacunków oraz koszty prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz zarządzania rachunkowością z tytułu wypłaty standardowej stawki ryczałtowej równej 2 % kwoty zatwierdzonego funduszu operacyjnego i w maksymalnej wysokości 180 000 EUR. Na przedmiotowe 2 % składa się 1 % pomocy wspólnotowej i 1 % wkładu organizacji producentów.

      W przypadku uznanego stowarzyszenia organizacji producentów standardową stawkę ryczałtową można pomnożyć przez ilość członkowskich organizacji producentów danego stowarzyszenia, maksymalnie do kwoty 1 250 000 EUR.

      Państwa członkowskie mogą ograniczyć finansowanie kosztów rzeczywistych i w takiej sytuacji powinny ustalić koszty kwalifikujące się;

   b) koszty personelu (łącznie z opłatami związanymi z płacami i wynagrodzeniami, jeżeli są ponoszone przez organizację producentów), wynikające z następujących środków:

      (i) poprawa lub zachowanie wysokiego poziomu ochrony środowiska;

      (ii) poprawa poziomu obrotu.

▼B

Wdrożenie tych środków w sposób zasadniczy wiąże się z korzystaniem z usług wykwalifikowanego personelu. W takich przypadkach, jeżeli organizacja producentów korzysta z własnych pracowników lub członków-producentów, przepracowany czas należy udokumentować.

W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza zastosować alternatywę w celu ograniczenia finansowania kosztów rzeczywistych, w odniesieniu do wszystkich określonych powyżej kwalifikujących się kosztów personelu ustala ono, ex ante oraz w sposób należycie uzasadniony, standardowe stawki ryczałtowe w wysokości maksymalnie 20 % zatwierdzonego funduszu operacyjnego. W należycie uzasadnionych przypadkach przedmiotową wartość procentową można zwiększyć.

W celu wystąpienia z wnioskiem o omawiane standardowe stawki ryczałtowe, organizacje producentów zobowiązane są dostarczyć właściwie umotywowany dla danego państwa członkowskiego dowód realizacji działania.

c) prawne i administracyjne koszty połączenia organizacji producentów lub ich przejęcia, oraz prawne i administracyjne koszty związane z tworzeniem ponadnarodowych organizacji producentów lub ponadnarodowych stowarzyszeń organizacji producentów; analizy wykonalności oraz propozycje realizowane w tym zakresie na zlecenie organizacji producentów.

3. Dodatki do dochodu lub do ceny niezwiązane z zapobieganiem kryzysom ani zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych

4. Koszty ubezpieczenia niezwiązane z zapobieganiem kryzysom ani zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych

5. Zwrot pożyczek zaciągniętych na finansowanie działań przeprowadzonych przed rozpoczęciem programu operacyjnego, innych niż pożyczki, o których mowa w art. 75.

6. Zakup gruntów, których cena przekracza 10 % wszystkich kwalifikujących się wydatków związanych z danym działaniem. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach dla działań dotyczących ochrony środowiska może zostać ustalona wyższa wartość procentowa, chyba że zakup jest konieczny do dokonania inwestycji zawartej w programie operacyjnym.

7. Koszty spotkań i programów szkoleniowych, z wyjątkiem tych związanych z programem operacyjnym, w tym dzienne diety, koszty transportu i zakwaterowania (w stosownych przypadkach według stawki ryczałtowej).

8. Działania lub koszty związane z ilościami wyprodukowanymi przez członków organizacji producentów poza Wspólnotą.

9. Działania, które mogłyby zakłócać konkurencję w innych rodzajach działalności gospodarczej organizacji producentów.

10. Urządzenia używane zakupione przy wspólnotowym lub krajowym wsparciu w okresie poprzednich siedmiu lat.

11. Inwestycje w środki transportu wykorzystywane do celów marketingu i dystrybucji przez organizację producentów, z wyjątkiem dodatkowych urządzeń na samochodach ciężarowych, przeznaczonych do celów składowania w chłodniach lub transportu w kontrolowanej atmosferze.

12. Dzierżawa, za wyjątkiem sytuacji, w której jest ona ekonomicznie uzasadniona, w sposób zadowalający państwo członkowskie, jako alternatywa zakupu.

13. Koszty operacyjne dzierżawionych dóbr.

14. Wydatki związane z umowami leasingu (podatki, odsetki, koszty ubezpieczenia itd.) oraz koszty operacyjne z wyjątkiem samego leasingu w granicach wartości rynkowej netto pozycji oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 ([1]).

15. Promocja indywidualnych oznakowań handlowych lub oznaczeń geograficznych z wyjątkiem

([1]) Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 434/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, str. 8).

▼B

— marek/znaków towarowych organizacji producentów, stowarzyszeń organizacji producentów i spółek zależnych, jak przewidziano w art. 52 ust. 7;

— promocji ogólnej i promocji oznakowań jakościowych. Nazwy geograficzne dopuszcza się wyłącznie, jeżeli:

a) są chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, objętym zakresem rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ([1]), lub

b) we wszystkich innych przypadkach, gdy przepis ustanowiony w lit. a) nie ma zastosowania, nazwy geograficzne mają charakter informacji drugorzędnej w stosunku do informacji głównej.

▼M10

Materiały promocyjne przeznaczone do promocji ogólnej i promocji znaków jakości zostają opatrzone godłem Wspólnoty Europejskiej (tylko w przypadku wizualnych środków przekazu) oraz następującym napisem: „Kampania finansowana z pomocą Wspólnoty Europejskiej". Organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów oraz podmioty zależne określone w art. 52 ust. 7 nie wykorzystują godła Wspólnoty Europejskiej do promocji swych marek/znaków towarowych.

▼B

16. Umowy na podwykonawstwo lub outsourcing związane z działaniami lub wydatkami wymienionymi w niniejszym wykazie jako nie kwalifikujące się.

17. Podatek VAT z wyjątkiem VAT niepodlegającego zwrotowi, o którym mowa w art. 71 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

18. Odsetki od należnych zobowiązań, z wyjątkiem przypadków w których wkład wnoszony jest w postaci innej niż bezzwrotna pomoc bezpośrednia.

19. Nieruchomości zakupione przy wspólnotowym lub krajowym wsparciu w okresie poprzednich 10 lat.

20. Inwestycje w udziały w spółkach, jeżeli dana inwestycja stanowi inwestycję finansową, z wyjątkiem inwestycji przyczyniających się bezpośrednio do osiągnięcia celów programu operacyjnego.

21. Koszty ponoszone przez podmioty inne niż organizacja producentów lub jej członkowie.

22. Inwestycje lub działania podobnego rodzaju realizowane w gospodarstwach nienależących do organizacji producentów, stowarzyszenia organizacji producentów, spółki zależnej, jak określono w art. 52 ust. 7, ani jej członków.

23. Działania zlecone przez organizację producentów poza Wspólnotę.

([1]) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

WYMAGANIA MINIMALNE DLA WYCOFANYCH PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 77 UST. 2

1. Produkty muszą być:

   — całe,

   — zdrowe, nie dopuszcza się produktów gnijących lub wykazujących spadek jakości powodujący ich nieprzydatność do spożycia,

   — czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

   — praktycznie wolne od szkodników oraz od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

   — wolne od nadmiernego zawilgocenia powierzchniowego,

   — wolne od obcych zapachów i/lub smaków.

2. Produkty muszą być dostatecznie rozwinięte i dojrzałe, zgodnie z rodzajem.

3. Produkty muszą być charakterystyczne dla danej odmiany i/lub rodzaju handlowego.

▼B

ZAŁĄCZNIK X

MAKSYMALNE KWOTY WSPARCIA NA WYCOFANIE Z RYNKU, OKREŚLONE W ART. 80 UST. 1

Produkt	Maksymalne wsparcie (EUR/100 kg)
Kalafior	10,52
Pomidory	7,25
Jabłka	13,22
Winogrona	12,03
Morele	21,26
Nektaryny	19,56
Brzoskwinie	16,49
Gruszki	12,59
Bakłażany	5,96
Melony	6,00
Arbuzy	6,00
Pomarańcze	21,00
Mandarynki	19,50
Klementynki	19,50
Satsuma	19,50
Cytryny	19,50

▼B

ZAŁĄCZNIK XI

KOSZTY TRANSPORTU W RAMACH BEZPŁATNEJ DYSTRYBUCJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 82 UST. 1

Odległość między miejscem wycofania a miejscem dostawy	Koszty transportu (EUR/tona)
poniżej 25 km	15,5
od 25 do 200 km	32,3
od 200 do 350 km	45,2
od 350 do 500 km	64,5
od 500 do 750 km	83,9
750 km lub więcej	102

Dodatek do transportu chłodniczego: 7,7 EUR/tona.

▼B

ZAŁĄCZNIK XII

NAPIS UMIESZCZANY NA OPAKOWANIACH PRODUKTÓW PRZEZNACZONYCH DO BEZPŁATNEJ DYSTRYBUCJI, O KTÓRYM MOWA W ART. 83 UST. 2

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент (ЕО) № 1580/2007)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) nº 1580/2007]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 1580/2007]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 1580/2007)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 1580/2007)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 1580/2007]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1580/2007]

— Product for free distribution (Regulation (EC) No 1580/2007)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) nº 1580/2007]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 1580/2007]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 1580/2007]

— Produktas skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007]

— Térítésmentes terjesztésre szánt termék (1580/2007. sz. EK rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 1580/2007]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 1580/2007)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporzadzenie (WE) nr 1580/2007]

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) n.º 1580/2007]

— Produs destinat distribuției gratuite [Regulamentul (CE) nr. 1580/2007]

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 1580/2007]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 1580/2007]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 1580/2007)

— Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 1580/2007)

▼B

ZAŁĄCZNIK XIII

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAWRZEĆ W SPRAWOZDANIU ROCZNYM PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, O KTÓRYM MOWA W ART. 99 UST. 3

Wszystkie informacje powinny dotyczyć roku będącego przedmiotem sprawozdania. Sprawozdanie powinno zawierać informacje dotyczące wydatków poniesionych po zakończeniu roku będącego przedmiotem sprawozdania. Powinno obejmować informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli oraz zastosowanych sankcji w odniesieniu do danego roku, w tym kontroli przeprowadzonych i sankcji zastosowanych po tym roku. Informacje (których szczegóły różnią się w ciągu roku) powinny być zgodne ze stanem na dzień 31 grudnia roku będącego przedmiotem sprawozdania.

CZĘŚĆ A – INFORMACJE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA RYNKIEM

1. Informacje administracyjne

▼M10

a) Krajowe przepisy przyjęte w celu wdrożenia tytułu I rozdziału IV sekcji IVa oraz części II tytułu II rozdziału II sekcji IA rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym krajowej strategii na rzecz stałych programów operacyjnych obowiązującej w odniesieniu do programów operacyjnych wdrażanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie.

▼B

b) Punkt kontaktowy ustanowiony przez państwo członkowskie do celów komunikowania się.

c) Informacje dotyczące organizacji producentów i stowarzyszeń organizacji producentów oraz grup producentów:

— numer kodu;

— nazwa i dane teleadresowe;

— data uznania (wstępnego uznania w przypadku grup producentów);

— wszystkie odnośne osoby prawne lub jasno określone części osób prawnych oraz wszystkie odnośne spółki zależne;

— liczba członków (w podziale na producentów i członków niebędących producentami); zmiany dotyczące składu członków w ciągu roku;

— zakres produktów oraz opis sprzedawanych produktów końcowych;

— zmiany w strukturach w ciągu roku, w szczególności: organizacje nowo uznane lub utworzone, wycofania i zawieszenia uznań oraz połączenia organizacji, z podaniem odnośnych dat.

d) Informacje dotyczące organizacji międzybranżowych:

— nazwa organizacji i dane teleadresowe;

— data uznania;

— zakres produktów.

2. Informacje związane z wydatkami

a) Organizacje producentów. Dane finansowe dotyczące danego beneficjenta (organizacja producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów):

— Fundusz operacyjny. Całkowita kwota, wkłady Wspólnoty, państwa członkowskiego (pomoc krajowa) oraz organizacji producentów i jej członków;

— opis poziomu wspólnotowej pomocy finansowej zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007;

— dane finansowe dotyczące programu operacyjnego, w podziale na organizacje producentów i stowarzyszenia organizacji producentów;

— wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu. Wartość całkowita oraz w podziale na poszczególne osoby prawne, z których składa się organizacja producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów;

▼B

— wydatki związane z programem operacyjnym w podziale według środków i rodzajów działań wybranych jako kwalifikujące się do wsparcia;

▼M10

— informacje na temat ilości produktów wycofanych w podziale według produktów i miesięcy oraz w podziale na ilości całkowite i ilości podlegające zbyciu w drodze bezpłatnej dystrybucji, wyrażone w tonach;

▼B

— wykaz organów zatwierdzonych do celów art. 10 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

b) Grupy producentów. Dane finansowe dotyczące danego beneficjenta:

— całkowita kwota, wkłady Wspólnoty, państwa członkowskiego oraz grupy producentów i jej członków;

— opis wspólnotowej pomocy finansowej zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 oraz wkładu państwa członkowskiego, prezentujący sumy częściowe dotyczące grup producentów w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku okresu przejściowego;

— wydatki na inwestycje konieczne w celu uzyskania uznania zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 w podziale na wkład Wspólnoty, państwa członkowskiego i grupy producentów;

— wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, wraz z sumami częściowymi dotyczącymi grup produktów w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku okresu przejściowego.

3. Informacje dotyczące realizacji krajowej strategii:

— podsumowujący opis postępów osiąganych w realizacji programów operacyjnych, w podziale według każdego rodzaju środków określonych w art. 21 ust. 1 lit. f). Opis powinien opierać się na wskaźnikach finansowych oraz wspólnych wskaźnikach produktu i rezultatu, oraz zawierać streszczenie informacji przedstawionych w rocznych sprawozdaniach z postępów w zakresie programów operacyjnych, przekazanych przez organizacje producentów;

— jeśli państwo członkowskie stosuje przepisy art. 43 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 należy opisać odnośną pomoc państwa;

— streszczenie wyników śródokresowych ocen programów operacyjnych, przekazanych przez organizacje producentów, w tym, w stosownych przypadkach, ocen jakościowych wyników i skutków działań w zakresie ochrony środowiska mających na celu zapobieganie erozji gleby, zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin i/lub lepsze gospodarowanie tymi środkami, ochronę siedlisk i różnorodności biologicznej lub ochronę krajobrazu;

— streszczenie głównych problemów zaistniałych w trakcie realizacji krajowej strategii i zarządzania nią oraz wszelkich podjętych działań, w tym, w stosownych przypadkach, wzmianka o ewentualnej aktualizacji krajowej strategii oraz o powodach tej aktualizacji. Kopię zaktualizowanej strategii należy załączyć do sprawozdania rocznego;

— streszczenie analiz przeprowadzonych zgodnie z art. 112 ust. 1 akapit drugi.

W 2012 r. w sprawozdaniu rocznym należy zawrzeć sprawozdanie z oceny za 2012 r., o którym mowa w art. 128 ust. 4.

4. Wykaz zatwierdzonych pierwszych przetwórców skupujących w podziale według produktów, w przypadku państw członkowskich korzystających z przejściowych ustaleń zgodnie z art. 68b lub art. 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

CZĘŚĆ B – INFORMACJE DO CELÓW ROZLICZENIA RACHUNKÓW

5. Informacje dotyczące kontroli i sankcji:

— kontrole przeprowadzone przez państwo członkowskie: informacje na temat skontrolowanych organizacji oraz daty kontroli;

▼B

— liczba kontroli;

— wyniki kontroli;

— zastosowane sankcje.

▼B

ZAŁĄCZNIK XIV

WSPÓLNY WYKAZ WSKAŹNIKÓW WYDAJNOŚCI, O KTÓRYM MOWA W ART. 126 UST. 3

System wspólnych wskaźników wydajności dotyczących działań podejmowanych przez organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów i ich członków w ramach programu operacyjnego nie obejmuje koniecznie wszystkich czynników, które mogą wywierać wpływ na produkty, rezultaty i oddziaływanie danego programu operacyjnego. W związku z tym informacje dostarczone przy pomocy wskaźników wydajności należy interpretować w świetle informacji na temat ilości i jakości związanych z innymi kluczowymi czynnikami przyczyniającymi się do powodzenia lub niepowodzenia w realizacji programu.

1. WSPÓLNE WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE REALIZACJI FINANSOWEJ (WSKAŹNIKI NAKŁADU) (ROCZNE)

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki Nakładu (roczne)
Działania mające na celu planowanie produkcji	a) Nabycie środków trwałych b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) Inne działania	Wydatki *(EUR)*
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu	a) Nabycie środków trwałych b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) Inne działania	Wydatki *(EUR)*
Działania mające na celu poprawę obrotu	a) Nabycie środków trwałych b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) Działania promocyjne i komunikacyjne (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) d) Inne działania	Wydatki *(EUR)*
Badania naukowe i produkcja ekspertymentalna	a) Nabycie środków trwałych b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) Inne działania	Wydatki *(EUR)*
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) i/lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych	W zależności od dziedziny, której dotyczą: a) Produkcja ekologiczna b) Produkcja integrowana lub zintegrowana ochrona przed szkodnikami c) Inne dziedziny dotyczące środowiska d) Jakość produktu, w tym kwestia pozostałości pestycydów i możliwości odtworzenia historii produktu e) Inne kwestie	Wydatki *(EUR)*

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki Nakładu (roczne)
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych	a) Wycofywanie z rynku b) Zbieranie zielonych owoców i warzyw lub niezbieranie c) Działania promocyjne i komunikacyjne d) Działania w zakresie szkolenia e) Ubezpieczanie zbiorów f) Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania	Wydatki *(EUR)*
Działania w zakresie ochrony środowiska	a) Nabycie środków trwałych b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) Inne działania (1) Produkcja i) Produkcja ekologiczna ii) Produkcja integrowana iii) Poprawa wykorzystania zasobów wodnych i/lub zarządzania tymi zasobami, w tym oszczędność i odprowadzanie wody iv) Działania służące utrzymaniu dobrego stanu gleby (np. metody uprawy służące zapobieganiu/redukcji erozji, powierzchnie zielone, uprawa konserwująca, mulczowanie) v) Działania służące tworzeniu lub utrzymywaniu siedlisk sprzyjających różnorodności biologicznej (np. tereny podmokłe) lub utrzymywaniu krajobrazu, w tym ochrona historycznych cech (np. kamienne mury, tarasy, zagajniki) vi) Działania sprzyjające oszczędności energii vii) Działania związane ze zmniejszeniem wytwarzania odpadów oraz z poprawą gospodarki odpadami viii) Inne działania (2) Transport (3) Marketing	Wydatki *(EUR)*
Inne działania	a) Nabycie środków trwałych b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) Inne działania	Wydatki *(EUR)*

▼B

2. WSPÓLNE WSKAŹNIKI PRODUKTU (ROCZNE)

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki Produktu (roczne)
Działania mające na celu planowanie produkcji	a) Nabycie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań Całkowita wartość inwestycji *(EUR)* (2)
	b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań
	c) Inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Liczba podjętych działań
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu	a) Nabycie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań Całkowita wartość inwestycji *(EUR)* (2)
	b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań
	c) Inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Liczba podjętych działań

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki Produktu (roczne)
Działania mające na celu poprawę obrotu	a) Nabycie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań Całkowita wartość inwestycji *(EUR)* (2)
	b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań
	c) Działania promocyjne i komunikacyjne (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych)	Liczba podjętych działań (3)
	d) Inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Liczba podjętych działań
Badania naukowe i produkcja ekspertymentalna	a) Nabycie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań Całkowita wartość inwestycji *(EUR)*
	b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (1) Liczba podjętych działań
	c) Inne działania	Liczba podjętych działań Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach (4) Liczba odnośnych hektarów (5)

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki Produktu (roczne)
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) i/lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych	W zależności od dziedziny, której dotyczą: a) Produkcja ekologiczna b) Produkcja integrowana lub zintegrowana ochrona przed szkodnikami c) Inne dziedziny dotyczące środowiska d) Możliwość odtworzenia historii produktu e) Jakość produktu, w tym kwestia pozostałości pestycydów f) Inne kwestie	Liczba podjętych działań ([6]) ([7]) Liczba dni szkoleń odbytych przez uczestników
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych	a) Wycofywanie z rynku b) Zbieranie zielonych owoców i warzyw lub niezbieranie c) Działania promocyjne i komunikacyjne d) Działania w zakresie szkolenia e) Ubezpieczanie zbiorów f) Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania	Liczba podjętych działań ([3]) ([6]) ([8]) ([9])
Działania w zakresie ochrony środowiska	a) Nabycie środków trwałych ([10])	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach ([1]) Liczba podjętych działań Całkowita wartość inwestycji *(EUR)*
	b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing ([11])	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach ([1]) Liczba podjętych działań
	c) Inne działania (1) Produkcja i) Produkcja ekologiczna ii) Produkcja integrowana iii) Poprawa wykorzystania zasobów wodnych i/lub zarządzania tymi zasobami, w tym oszczędność i odprowadzanie wody	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Liczba podjętych działań Liczba odnośnych hektarów

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki Produktu (roczne)
	iv) Działania służące utrzymaniu dobrego stanu gleby (np. metody uprawy służące zapobieganiu/redukcji erozji, powierzchnie zielone, uprawa konserwująca, mulczowanie) v) Działania służące tworzeniu lub utrzymywaniu siedlisk sprzyjających różnorodności biologicznej (np. tereny podmokłe) lub utrzymywaniu krajobrazu, w tym ochrona historycznych cech (np. kamienne mury, tarasy, zagajniki) vi) Działania sprzyjające oszczędności energii vii) Działania związane ze zmniejszeniem wytwarzania odpadów oraz z poprawą gospodarki odpadami viii) Inne działania	
	(2) Transport (3) Marketing	Liczba podjętych działań
Inne działania	a) Nabycie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach ([1]) Liczba podjętych działań Całkowita wartość inwestycji *(EUR)* ([2])
	b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach ([1]) Liczba podjętych działań
	c) Inne działania	Liczba podjętych działań

([1]) Tylko w przypadku gdy nabycie środków trwałych ma miejsce w gospodarstwach indywidualnych członków organizacji producentów.
([2]) Wypełnić tylko w odniesieniu do roku, w którym dokonano danej inwestycji.
([3]) Każdy dzień kampanii promocyjnej liczy się jako jedno działanie.
([4]) Tylko w przypadku działań związanych z produkcją eksperymentalną na działkach wchodzących w skład gospodarstw członków.
([5]) Tylko w przypadku działań związanych z produkcją eksperymentalną na działkach wchodzących w skład gospodarstw członków i/lub organizacji producentów.
([6]) Każde szkolenie liczy się jako jedno działanie, bez względu na tematykę i liczbę dni szkoleń odbytych przez uczestników.
([7]) Każde działanie mające na celu wspieranie dostępu członków OP do usług doradczych liczy się jako jedno działanie, bez względu na źródło porad (tzn. jednostka doradcza ustanowiona przez OP bądź usługi zewnętrzne), na dziedzinę objętą usługą doradczą oraz na liczbę gospodarstw korzystających z tej usługi.
([8]) Wycofanie z rynku tego samego produktu w różnych okresach roku i wycofanie z rynku różnych produktów liczą się jako odrębne działania. Każda operacja wycofania z rynku danego produktu liczy się jako jedno działanie.
([9]) Zbieranie zielonych owoców i warzyw lub niezbieranie liczą się jako odrębne działania.
([10]) W tym inwestycje nieprodukcyjne związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań w zakresie ochrony środowiska.
([11]) W tym inne formy nabycia środków trwałych związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań w zakresie ochrony środowiska.

▼B

3. WSPÓLNE WSKAŹNIKI REZULTATU

UWAGA: Wskaźniki rezultatu należy podać dopiero po dokonaniu oceny wyników.

Środek	Wskaźniki rezultatu (jednostka)
Działania mające na celu planowanie produkcji	Zmiana wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(tony)* Zmiana wartości całkowitej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)*
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu	Zmiana wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, spełniającej wymagania określonego „systemu jakości” *(tony)* ([1]) Zmiana wartości całkowitej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)* Zmiana wartości całkowitej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)*
Działania mające na celu poprawę obrotu	Zmiana wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(tony)* Zmiana wartości całkowitej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)*
Badania naukowe i produkcja ekspertymentalna	Liczba nowych technik, procesów i/lub produktów przyjętych od chwili rozpoczęcia programu operacyjnego
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) i/lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych	Liczba osób, które ukończyły pełne szkolenie/pełen program szkoleniowy Liczba gospodarstw korzystających z usług doradczych
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych	
a) Wycofywanie z rynku	Całkowita wielkość produkcji, której dotyczy wycofanie z rynku *(tony)*
b) Zbieranie zielonych owoców i warzyw lub niezbieranie	Całkowity obszar objęty zbieraniem zielonych owoców i warzyw lub niezbieraniem *(ha)*
c) Działania promocyjne i komunikacyjne	Szacowana zmiana wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu w odniesieniu do produktów objętych działaniami promocyjnymi/komunikacyjnymi *(tony)*
d) Działania w zakresie szkolenia	Liczba osób, które ukończyły pełne szkolenie/pełen program szkoleniowy
e) Ubezpieczanie zbiorów	Całkowita wartość ubezpieczonego ryzyka *(EUR)*
f) Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania	Całkowita wartość ustanowionego funduszu wspólnego inwestowania *(EUR)*
Działania w zakresie ochrony środowiska	
a) Nabycie środków trwałych ([2]) b) Inne formy nabycia środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing ([3]) c) Inne działania	Szacowana zmiana rocznego zużycia nawozów mineralnych na hektar, w podziale według rodzaju nawozu (N i P_2O_3) *(tony)* Szacowana zmiana rocznego zużycia wody na hektar *(m^3*/ha) Szacowana zmiana rocznego zużycia energii według rodzaju źródła energii lub rodzaju paliwa *(litr/m^3*/Kwh na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)

▼B

Środek	Wskaźniki rezultatu (jednostka)
(1) Produkcja	Szacowana zmiana rocznej ilości produkowanych odpadów *(tony na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)* Szacowana zmiana rocznego wykorzystania opakowań *(tony na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)*
(2) Transport	Szacowana zmiana rocznego zużycia energii według rodzaju źródła energii lub rodzaju paliwa *(litr/m^3*/Kwh na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)
(3) Marketing	Szacowana zmiana rocznej ilości produkowanych odpadów *(tony na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)* Szacowana zmiana rocznego wykorzystania opakowań *(tony na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)*
Inne działania	Zmiana wielkości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(tony)* Zmiana wartości całkowitej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)* Zmiana wartości całkowitej produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)*

Uwagi: punktem odniesienia dla zmian jest sytuacja panująca w chwili rozpoczęcia programu.

([1]) Przez wymagania dotyczące „jakości" rozumie się zestaw szczegółowych zobowiązań dotyczących metod produkcji a), których przestrzeganie podlega weryfikacji przez niezależny organ kontrolny, oraz b), których wynikiem jest produkt końcowy, którego jakość (i) w sposób znaczący przewyższa handlową jakość produktów w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia roślin i ochrony środowiska naturalnego oraz (ii) odpowiada bieżącym lub przewidywanym możliwościom rynkowym. Proponuje się, że główne rodzaje „systemów jakości" obejmują, co następuje: a) certyfikowaną produkcję ekologiczną, b) chronione oznaczenia geograficzne i chronione nazwy pochodzenia, c) certyfikowaną produkcję integrowaną, d) prywatne certyfikowane systemy jakości produktu.

([2]) W tym inwestycje nieprodukcyjne związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań w zakresie ochrony środowiska.

([3]) W tym inne formy nabycia środków trwałych związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań w zakresie ochrony środowiska.

4. WSPÓLNE WSKAŹNIKI ODDZIAŁYWANIA

UWAGA: Wskaźniki oddziaływania należy podać dopiero po dokonaniu oceny oddziaływania.

Środek	Cele Ogólne	Wskaźniki oddziaływania (jednostka)
Działania mające na celu planowanie produkcji	Wzmacnianie konkurencyjności Podnoszenie atrakcyjności członkostwa w organizacji producentów	Szacowana zmiana wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR)* Zmiana całkowitej liczby producentów owoców i warzyw, będących aktywnymi członkami ([1]) danej OP/danego SOP *(liczba)* Zmiana całkowitego obszaru produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków danej OP/danego SOP *(ha)*
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu		
Działania mające na celu poprawę obrotu		
Badania naukowe i produkcja ekspertymentalna		
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) i/lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych		
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych		
Działania w zakresie ochrony środowiska	Utrzymanie stanu środowiska i jego ochrona:	
	— gleba	brak danych
	— jakość wody	Szacowana zmiana całkowitego zużycia nawozów mineralnych, w podziale według rodzaju nawozu (N i P_2O_3) *(tony)*
	— zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych	Szacowana zmiana całkowitego zużycia wody *(m^3)*
	— siedliska i różnorodność biologiczna	brak danych
	— krajobraz	brak danych
	— łagodzenie zmian klimatycznych	Szacowana zmiana całkowitego zużycia energii według rodzaju źródła energii lub rodzaju paliwa *(litr/m^3*/Kwh)
	— zmniejszenie ilości odpadów	Szacowana zmiana całkowitej ilości produkowanych odpadów *(tony)* Szacowana zmiana wykorzystania opakowań *(tony)*
Inne działania	Wzmacnianie konkurencyjności Podnoszenie atrakcyjności członkostwa w organizacji producentów	Szacowana zmiana wartości produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR)* Zmiana całkowitej liczby producentów owoców i warzyw, będących aktywnymi członkami ([1]) danej OP/danego SOP *(liczba)* Zmiana całkowitego obszaru produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków danej OP/danego SOP *(ha)*

Uwagi: punktem odniesienia dla zmian jest sytuacja panująca w chwili rozpoczęcia programu.

([1]) Aktywni członkowie to członkowie dostarczający produkty do OP/SOP.

▼B

5. WSPÓLNE WSKAŹNIKI WYJŚCIOWE

UWAGA: Wskaźniki wyjściowe są potrzebne do dokonania analizy sytuacji panującej na początku okresu programowania. Niektóre spośród wspólnych wskaźników wyjściowych mają znaczenie tylko w odniesieniu do poszczególnych programów operacyjnych na poziomie organizacji producentów (np. wielkość produkcji wprowadzanej do obrotu po cenie mniejszej niż 80 % średniej ceny uzyskiwanej przez OP/SOP). Inne wspólne wskaźniki wyjściowe mają również znaczenie dla krajowych strategii na poziomie państw członkowskich (np. wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu).

Zasadniczo wskaźniki wyjściowe należy obliczać jako średnią z trzech lat. Jeśli dane nie są dostępne wskaźniki należy obliczyć przynajmniej na podstawie danych dotyczących jednego roku.

Cele	Wskaźniki wyjściowe związane z celami	
	Wskaźnik	Definicja *(i jednostka)*
Cele ogólne		
Wzmacnianie konkurencyjności	Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu	Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu organizacji producentów (OP)/stowarzyszenia organizacji producentów *(EUR)*
Podnoszenie atrakcyjności członkostwa w organizacji producentów	Liczba producentów owoców i warzyw, będących aktywnymi członkami danej OP/danego SOP	Liczba producentów owoców i warzyw, będących aktywnymi członkami ([1]) danej OP/danego SOP
	Całkowity obszar produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków danej OP/danego SOP	Całkowity obszar produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków OP/SOP (*ha*)
Utrzymanie stanu środowiska i jego ochrona	jakość wody	
Cele szczgółowe		
Wspieranie koncentracji podaży	Wielkość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu	Całkowita wielkość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(tony)*
Wspieranie wprowadzania do obrotu produktów wytwarzanych przez członków organizacji		
Zagwarantowanie, że produkcja jest dostosowana do popytu pod względem ilości i jakości		Wielkość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, spełniającej wymagania określonego „systemu jakości” ([2]), w podziale według głównych rodzajów odnośnych „systemów jakości” (tony)
Optymalizacja kosztów produkcji	jakość wody	
Podnoszenie wartości handlowej produktów	Średnia wartość jednostkowa produkcji stanowiącej przedmiot obrotu	Wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu/Wielkość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu *(EUR/kg)*
Stabilizacja cen producenta	Wahania cen rynkowych	Wielkość produkcji wprowadzanej do obrotu po cenie mniejszej niż 80 % średniej ceny uzyskiwanej przez OP/SOP (*tony*) ([3])
Propagowanie wiedzy i poprawa potencjału ludzkiego	Liczba osób, które wzięły udział w szkoleniach	Liczba osób, które ukończyły szkolenie/program szkoleniowy w okresie ostatnich trzech lat *(liczba)*
	Liczba gospodarstw korzystających z usług doradczych	Liczba gospodarstw, członków OP/SOP korzystających z usług doradczych *(liczba)*

Cele	Wskaźniki wyjściowe związane z celami	
	Wskaźnik	Definicja *(i jednostka)*
Rozwój wydajności technicznej i ekonomicznej oraz wspieranie innowacyjności	jakość wody	
Cele szczegółowe w dziedzinie ochrony środowiska		
Przyczynianie się do ochrony gleby	Obszar zagrożony erozją gleby, w odniesieniu do którego podjęto środki służące zapobieganiu erozji	Obszar produkcji owoców i warzyw zagrożony erozją gleby ([4]), na którym stosowane są środki służące zapobieganiu erozji *(ha)*
Przyczynianie się do utrzymania i poprawy jakości wody	Obszar, na którym zmniejszono stosowanie nawozów/lepsze gospodarowanie nawozami	Obszar produkcji owoców i warzyw na którym zmniejszono stosowanie nawozów lub stosuje się lepsze gospodarowanie nawozami *(ha)*
Przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów wodnych	Obszar, w odniesieniu do którego podjęto środki na rzecz oszczędności wody	Obszar produkcji owoców i warzyw, na którym stosowane są środki służące oszczędzaniu wody *(ha)*
Przyczynianie się do ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej	Produkcja ekologiczna	Obszar ekologicznej produkcji owoców i/lub warzyw *(ha)*
	Produkcja integrowana	Obszar integrowanej produkcji owoców i/lub warzyw *(ha)*
	Inne działania przyczyniające się do ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej	Obszar, na którym realizowane są inne działania przyczyniające się do ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej *(ha)*
Przyczynianie się do ochrony krajobrazu	brak danych	
Przyczynianie się do łagodzenia zmian klimatycznych – Produkcja	Ogrzewanie szklarni – wydajność energetyczna	Szacowane roczne zużycie energii do celów ogrzewania szklarni według rodzaju źródła energii (*tony/litry/m^3/Kwh na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu*)
Przyczynianie się do łagodzenia zmian klimatycznych – Transport Przyczynianie się do utrzymania i poprawy jakości powietrza – Transport	Transport – wydajność energetyczna	Szacowane roczne zużycie energii do celów transportu wewnętrznego ([5]), według rodzaju źródła energii *(litr/m^3/Kwh na tonę produkcji stanowiącej przedmiot obrotu)*
Zmniejszenie ilości produkowanych odpadów	brak danych	

Uwagi: OP oznacza organizację producentów; SOP oznacza stowarzyszenie organizacji producentów; UAA oznacza całkowitą referencyjną powierzchnię gruntów wykorzystywanych rolniczo.

([1]) Aktywni członkowie to członkowie dostarczający produkty do OP/SOP.

([2]) Przez wymagania dotyczące „jakości" rozumie się zestaw szczegółowych zobowiązań dotyczących metod produkcji a), których przestrzeganie podlega weryfikacji przez niezależny organ kontrolny, oraz b), których wynikiem jest produkt końcowy, którego jakość (i) w sposób znaczący przewyższa handlową jakość produktów w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia roślin i ochrony środowiska naturalnego oraz (ii) odpowiada bieżącym lub przewidywanym możliwościom rynkowym. Główne rodzaje „systemów jakości" obejmują, co następuje: a) certyfikowaną produkcję ekologiczną, b) chronione oznaczenia geograficzne i chronione nazwy pochodzenia, c) certyfikowaną integrowaną produkcję, d) prywatne certyfikowane systemy jakości produktu.

([3]) Obliczeń należy dokonywać corocznie oraz w odniesieniu do najważniejszych produktów (jako wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu).

([4]) „Zagrożony erozją gleby" oznacza każdy obszar działki o nachyleniu przekraczającym 10 %, bez względu na to, czy w odniesieniu do niego zostały podjęte działania służące zapobieganiu erozji (np. przykrywanie gleby, stosowanie płodozmianu, itp.).
Jeśli dostępne są odnośne informacje państwo członkowskie może w zamian stosować następującą definicję: „Zagrożony erozją gleby" oznacza każdy obszar działki, na którym przewidywana utrata gleby przekracza tempo naturalnego procesu glebotwórczego, bez względu na to, czy w odniesieniu do niego zostały podjęte działania służące zapobieganiu erozji (np. przykrywanie gleby, stosowanie płodozmianu, itp.).

([5]) Transport wewnętrzny oznacza transport produktów dostarczanych z gospodarstwa członka do OP/SOP.

▼B

ZAŁĄCZNIK XV

SYSTEM CEN WEJŚCIA USTANOWIONY W TYTULE IV ROZDZIAŁ II SEKCJA 1

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres ustaleń przewidzianych w tytule IV rozdział II sekcja 1 określony jest przez zakres kodów CN istniejących w chwili przyjęcia ostatniej zmiany niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy przed kodem CN występuje „ex", zakres dodatkowych należności jest określony zarówno przez zakres kodu CN, jaki i zakres opisu produktów, oraz odnośny okres obowiązywania.

CZĘŚĆ A

Kody CN	Opis	Okres obowiązywania
ex 0702 00 00	Pomidory	Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia
ex 0707 00 05	Ogórki (1)	Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia
ex 0709 90 80	Karczochy	Od dnia 1 listopada do dnia 30 czerwca
0709 90 70	Cukinia	Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia
ex 0805 10 20	Pomarańcze słodkie, świeże	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 maja
ex 0805 20 10	Klementynki	Od dnia 1 listopada do końca lutego
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	Od dnia 1 listopada do końca lutego
ex 0805 50 10	Cytryny (*Citrus limon, Citrus limonum*)	Od dnia 1 czerwca do dnia 31 maja
ex 0806 10 10	Winogrona stołowe	Od dnia 21 lipca do dnia 20 listopada
ex 0808 10 80	Jabłka	Od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca
ex 0808 20 50	Gruszki	Od dnia 1 lipca do dnia 30 kwietnia
ex 0809 10 00	Morele	Od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca
ex 0809 20 95	Czereśnie	Od dnia 21 maja do dnia 10 sierpnia
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	Od dnia 11 czerwca do dnia 30 września
ex 0809 40 05	Śliwki	Od dnia 11 czerwca do dnia 30 września

(1) Inne niż ogórki, o których mowa w części B niniejszego załącznika.

CZĘŚĆ B

Kody CN	Opis	Okres obowiązywania
ex 0707 00 05	Ogórki przeznaczone do przetwórstwa	Od dnia 1 maja do dnia 31 października
ex 0809 20 05	Wiśnie (*Prunus cerasus*)	Od dnia 21 maja do dnia 10 sierpnia

▼B

ZAŁĄCZNIK XVI

REPREZENTATYWNE RYNKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 137

Państwo członkowskie	Reprezentatywne rynki
Belgia i Luksemburg	Bruksela
Bulgaria	Sofia
Republika Czeska	Praga
Dania	Kopenhaga
Niemcy	Hamburg, Monachium, Frankfurt, Kolonia, Berlin
Estonia	Talin
Irlandia	Dublin
Grecja	Ateny, Saloniki
Hiszpania	Madryt, Barcelona, Sewilla, Bilbao, Saragossa, Walencja
Francja	Paryż-Rungis, Marsylia, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Tuluza
Włochy	Mediolan
Cypr	Nikozja
Łotwa	Ryga
Litwa	Wilno
Węgry	Budapeszt
Malta	Attard
Niderlandy	Rotterdam
Austria	Wiedeń-Inzersdorf
Polska	Ożarów Mazowiecki-Bronisze, Poznań
Portugalia	Lizbona, Porto
Rumunia	Bukareszt, Constanta
Słowenia	Lublana
Słowacja	Bratysława
Finlandia	Helsinki
Szwecja	Helsingborg, Sztokholm
Zjednoczone Królestwo	Londyn

▼**M18**

ZAŁĄCZNIK XVII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ II, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej, przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres stosowania dodatkowych ceł określony jest przez zakres kodów CN istniejących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kod CN	Opis	Okres stosowania	Wartości progowe (tony)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	1 października – 31 maja	415 907
78.0020			1 czerwca – 30 września	40 107
78.0065	0707 00 05	Ogórki	1 maja – 31 października	32 831
78.0075			1 listopada – 30 kwietnia	22 427
78.0085	0709 90 80	Karczochy	1 listopada – 30 czerwca	8 866
78.0100	0709 90 70	Cukinie	1 stycznia – 31 grudnia	55 369
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	1 grudnia – 31 maja	355 386
78.0120	0805 20 10	Klementynki	od 1 listopada do końca lutego	529 006
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	od 1 listopada do końca lutego	96 377
78.0155	0805 50 10	Cytryny	1 czerwca – 31 grudnia	334 680
78.0160			1 stycznia – 31 maja	62 311
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	21 lipca – 20 listopada	89 140
78.0175	0808 10 80	Jabłka	1 stycznia – 31 sierpnia	829 840
78.0180			1 września – 31 grudnia	884 648
78.0220	0808 20 50	Gruszki	1 stycznia – 30 kwietnia	224 927
78.0235			1 lipca – 31 grudnia	38 957
78.0250	0809 10 00	Morele	1 czerwca – 31 lipca	5 785
78.0265	0809 20 95	Czereśnie	21 maja – 10 sierpnia	133 425
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	11 czerwca – 30 września	131 459
78.0280	0809 40 05	Śliwki	11 czerwca – 30 września	129 925

▼B

ZAŁĄCZNIK XVIII

ROZPORZĄDZENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 152 UST. 3

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1764/86 z dnia 27 maja 1986 r. w sprawie minimalnych wymagań jakości dla produktów opartych na pomidorach kwalifikujących się do pomocy produkcyjnej ([1])

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2320/89 z dnia 28 lipca 1989 r. w sprawie minimalnych wymogów jakości dla brzoskwiń w syropie i brzoskwiń w naturalnym soku owocowym w celu zastosowania systemu pomocy produkcyjnej ([2])

Artykuł 2 oraz część A i B załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 464/1999 z dnia 3 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących pomocy w odniesieniu do suszonych śliwek ([3])

Artykuł 1 ust. 1 i 2 oraz załącznik II i III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1573/1999 z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie cech charakterystycznych suszonych fig kwalifikujących się do pomocy w ramach systemu pomocy produkcyjnej ([4])

Załącznik I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1621/1999 z dnia 22 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do pomocy odnoszącej się do uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian winogron suszonych ([5])

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1666/1999 z dnia 28 lipca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do minimalnych cech handlowych niektórych odmian suszonych winogron ([6])

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1010/2001 z dnia 23 maja 2001 r. dotyczące minimalnych wymagań jakościowych dla mieszanek z owoców w ramach wspólnotowego systemu pomocy produkcyjnej ([7])

Artykuł 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 217/2002 z dnia 5 lutego 2002 r. ustalającego kryteria kwalifikujące surowce w ramach systemu pomocy produkcyjnej w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96 ([8])

Artykuł 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych ([9])

Artykuł 16 i załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2111/2003 z dnia 1 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2202/96 wprowadzającego wspólnotowy system pomocy dla producentów niektórych owoców cytrusowych ([10])

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1559/2006 z dnia 18 października 2006 r. ustanawiające minimalne wymagania jakościowe dla gruszek odmian Williams i Rocha w syropie i/lub naturalnym soku owocowym objętych systemem pomocy produkcyjnej ([11]).

([1]) Dz.U. L 153 z 7.6.1986, str. 1.
([2]) Dz.U. L 220 z 29.7.1989, str. 54.
([3]) Dz.U. L 56 z 4.3.1999, str. 8.
([4]) Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 27.
([5]) Dz.U. L 192 z 24.7.1999, str. 21.
([6]) Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 32.
([7]) Dz.U. L 140 z 24.5.2001, str. 31.
([8]) Dz.U. L 35 z 6.2.2002, str. 11.
([9]) Dz.U. L 218 z 30.8.2003, str. 14.
([10]) Dz.U. L 317 z 2.12.2003, str. 5.
([11]) Dz.U. L 288 z 19.10.2006, str. 22.